

Fremsat den 29. marts 2023 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet og lov om anvendelse af Danmarks undergrund¹⁾

(Godkendelse af ændringer og afvikling af rørledningen, krav om effektiv drift, gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse, bemyndigelse vedrørende forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, tilladelse til forundersøgelser for visse rørledningsanlæg m.v.)

§ 1

I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28.«

2. I § 1, stk. 3, indsættes efter »kan fastsætte«: »nærmere« og ændres »og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden« til: »og fører tilsyn med virksomheden samt med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør af loven«

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28.

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk kontinentalsokkel, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.«

4. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Aftaler om driften af anlæg omfattet af § 1, stk. 1, eller dele heraf, kan ikke indgås, før klima-, energi- og forsyningsministeren har godkendt disse. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.«

5. I § 2 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »DONG Oil Pipe A/S« til: »ejereren«.

6. Efter § 2 b indsættes:

»§ 2 c. Ejeren er forpligtet til at sikre, at råolie-transport-systemet, jf. § 1, stk. 1 og 2, til enhver tid er indrettet på en måde, så transport- og anlægsplichten, jf. § 2, stk. 2, varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og det transporterede kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Stk. 2. Lever råolie-transport-systemet ikke op til kravene i stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele påbud til ejeren om at foretage ændringer af råolie-transport-systemet eller driften heraf, så pligten i stk. 1 opfyldes.«

7. Efter § 3 c indsættes:

»§ 3 d. Forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1, må kun foretages efter forudgående godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2. Funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1 og 2, skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden de pågældende anlæg eller ændringer idriftsættes. Ministeren kan i forbindelse med godkendelsen fastsætte betingelser og vilkår.

Stk. 3. Når etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolie-transport-systemet omfattet af § 1, stk. 1 og 2, foretages på havområdet, skal disse godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden etableringen, ændringen eller arbejderne må påbegyndes.

Stk. 4. Ved godkendelse efter stk. 1 og 3 kan ministeren i sin afgørelse herom fastsætte de miljømæssige betingelser og vilkår, der er påkrævet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Ministeren kan desuden fastsætte andre betingelser og vilkår, herunder vilkår vedrørende rørledningens påvirkning af mulighederne for udforskning af kontinentalsoklen,

udnyttelse af soklens naturforekomster, ejerens tilsyn med og vedligeholdelse af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling af rørledningen, og hensynet til tredjemands rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

§ 3 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille krav om, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, jf. § 1, stk. 1, der er etableret på havområdet, afvikles, når de pågældende dele er taget ud af drift.

Stk. 2. Ministeren kan efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne fastsætte tidspunktet for afvikling efter stk. 1.

§ 3 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 3 d, stk. 1 og 3.

§ 3 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer i forbindelse med projekter på havområdet passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer (habitatdirektivet).«

8. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af denne lov indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere omfattet af loven.

Stk. 2. Ejeren, brugerne og andre rettighedshavere skal meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn med deres virksomhed efter denne lov. Ministeren kan i forbindelse med tilsynet pålægge ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Stk. 3. Repræsentanter for tilsynet har adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.

§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele forbud og påbud om overholdelse af loven eller af regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør heraf.«

9. I § 5 a, stk. 3, ændres »§ 1, stk. 2« til: »§ 3 d, stk. 1 og 3« og efter »er omfattet af« indsættes: »§ 3 g, regler udstedt i medfør af § 3 f eller«.

10. § 5 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 5 og 6.

11. Efter § 5 b indsættes:

»§ 5 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter lovens § 2, stk. 5 og 6, § 2 a, stk. 1, § 3 b, § 3 d, stk. 2 og 4, og § 3 g eller
- 2) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til lovens § 2 c, stk. 2, § 3 g og § 4 b.

Stk. 2. I regler, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne eller vilkår, betingelser, påbud eller forbud fastsat i medfør af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

12. I § 6 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter høring af ejeren og brugerne og forelægning for et af Folketinget nedsat udvalg fastsætte regler om tidspunktet for ophævelse af lov nr. 291 af 10. juni 1981 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, og kan herunder fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.«

§ 2

I lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* ændres »rørledningsanlæg« til: »aktiviteter«.

2. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevarelse af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU)

nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005 og Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115.«

3. I § 1 a indsættes efter »dansk kontinentalsokkelområde« »og dansk søterritorium«.

4. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Tilladelser efter stk. 1, 1. pkt., kan også meddeles for dansk søterritorium, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning.«

5. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på nedlæggelse af nye elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter eller ændringer af eksisterende elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen efter stk. 1, herunder om de forhold der skal undersøges, om forundersøgelse forløb og tidsrum samt om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge ansøgere af tilladelser efter stk. 1, at meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen samt for tilsynet med tilladelsen. Ministeren kan i den forbindelse pålægge ansøgeren at foretage undersøgelser af nærmere bestemt indhold.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser efter stk. 1.«

6. I § 3 a, stk. 3, ændres »§ 4 a« til: »regler udstedt i medfør af § 4 a«.

7. I § 4, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: », herunder vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger« og i 2. pkt., indsættes efter »eksisterende kabler og rørledninger«: », for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet«.

8. § 4 a affattes således:

»§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser kan meddeles efter § 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1.«

9. § 4 d, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

10. I § 4 d, stk. 3, som bliver stk. 1, ændres »vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1« til: », herunder tilsyn, vedrørende §§ 2 a og 3 a-4 c«.

11. I § 4 e, 1. pkt., indsættes efter »Tilsyn med«: »tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt., og § 2 a samt tilsyn med«.

12. I § 6, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 2« til: »§§ 2, 2 a«.

13. I § 6 a, stk. 2, ændres »kan klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser« til: »eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 2, stk. 1, § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, hvis afgørelserne tillige er omfattet af § 4 b, regler udstedt i medfør af § 4 a eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM)«.

14. § 6 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 5 og 6.

§ 3

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 883 af 12. maj 2021, lov nr. 2389 af 14. december 2021 og lov nr. 803 af 7. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrænding af kulbrinter, herunder et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.«

2. I § 25, stk. 3, udgår », herunder offentliggørelsen i medfør af § 28 a, stk. 1,«.

3. § 28 a affattes således:

»§ 28 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.«

4. § 28 c ophæves.

5. Efter § 28 d indsættes:

»§ 28 e. I tilladelser eller godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, kan der fastsættes miljømæssige betingelser og vilkår for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Der kan i den forbindelse fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger.«

6. § 32 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

7. I § 37 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 28 a, 28 b eller« til: »§ 28 b, regler udstedt i medfør af § 28 a eller af«.

8. § 37 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 5.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af § 4 d i lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018 og § 28 c i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 883 af 12. maj 2021, lov nr. 2389 af 14. december 2021 og lov nr. 803 af 7. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4 a og § 4 d, stk. 1, i lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8 og nr. 10, eller § 28 a i lov om anvendelse af Danmarks undergrund som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 2, nr. 4-5 og 7-12 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
  - 2.1. Rørledningsloven
  - 2.2. Kontinentalsokkelloven
  - 2.3. Undergrundsloven
3. Lovforslagets hovedpunkter
  - 3.1. Rørledningsloven
    - 3.1.1. Etablering af nye anlæg og ændring af eksisterende anlæg
      - 3.1.1.1. Gældende ret
      - 3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.1.1.3. Den foreslåede ordning
    - 3.1.2. Afvikling af anlæg og installationer m.v.
      - 3.1.2.1. Gældende ret
      - 3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.1.2.3. Den foreslåede ordning
    - 3.1.3. Hensigtsmæssig og effektiv drift
      - 3.1.3.1. Gældende ret
      - 3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.1.3.3. Den foreslåede ordning
  - 3.2. Kontinentalsokkelloven
    - 3.2.1. Beskyttelse af Natura 2000-områder og beskyttelse af arter og deres levesteder ved meddelelse af tilladelse efter kontinentalsokkellovens § 2, stk. 1, 1. pkt.
      - 3.2.1.1. Gældende ret
      - 3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.2.1.3. Den foreslåede ordning
    - 3.2.2. Forundersøgelser i forbindelse med nedlæggelse og ændringer af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter
      - 3.2.2.1. Gældende ret
      - 3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 3.3. Undergrundsloven
    - 3.3.1. Afbrænding af kulbrinter
      - 3.3.1.1. Gældende ret
      - 3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.3.1.3. Den foreslåede ordning
  - 3.4. Øvrige ændringer
    - 3.4.1. Præcisering af fastsættelse af miljøvilkår i undergrundsloven og kontinentalsokkelloven
      - 3.4.1.1. Gældende ret
      - 3.4.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.4.1.3. Den foreslåede ordning
    - 3.4.2. Ændring af klagebestemmelse
      - 3.4.2.1. Gældende ret
      - 3.4.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.4.2.3. Den foreslåede ordning
    - 3.4.3. Territorialbestemmelse
      - 3.4.3.1. Gældende ret
      - 3.4.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
      - 3.4.3.3. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
  - 8.1. Rørledningsloven
  - 8.2. Kontinentalsokkelloven
  - 8.3. Undergrundsloven
9. Forholdet til EU-retten
  - 9.1. Naturbeskyttelsesdirektiverne
    - 9.1.1. Habitatdirektivet
    - 9.1.2. Fuglebeskyttelsesdirektivet
  - 9.2. Miljøvurderingsdirektivet
  - 9.3. VVM-direktivet
  - 9.4. Miljøstraffedirektivet
  - 9.5. Vandrammedirektivet og havstrategidirektivet
  - 9.6. Metanforordningen
10. Forholdet til internationale forpligtigelser
  - 10.1. Ramsar-konventionen
  - 10.2. Havretskonventionen
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med dette lovforslag foretages der ændringer i tre love. Det drejer sig om lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 (herefter rørledningsloven), lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018 (herefter kontinentalsokkelloven) og lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019 med senere ændringer (herefter undergrundsloven).

Rørledningsloven regulerer den olierørledning, der transporterer olie fra Gorm-plattformen i Nordsøen og ind til land til et raffinaderi i Fredericia.

Kontinentalsokkelloven regulerer diverse forhold på den danske kontinentalsokkel, herunder blandt andet udforskning af naturforekomster og nedlægning af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter.

Undergrundsloven regulerer blandt andet indvinding af råstoffer fra den danske undergrund, som ikke var underlagt indvinding før den 23. februar 1932, samt lagring og anden udnyttelse af undergrunden.

Formålet med ændringen af herefter rørledningsloven er at tilpasse loven til den nuværende situation i Nordsøen, hvor produktionen af råolie er for nedadgående, og hvor rørledningen samtidig er blevet ældre. Det betyder, at rørledningen må forventes i et vist omfang at skulle tilpasses til det fremtidige behov for transport af råolie og kondensat i form af etablering af nye anlæg eller ændringer af det eksisterende råolietransportsystem blandt andet med henblik på at sikre en hensigtsmæssig og effektiv varetagelse af ejerens transport- og anlægsplicht. Endelig vil rørledningen med tilhøren-

de pumpe- og terminalfaciliteter også skulle afvikles på et tidspunkt.

Råolietransportsystemet er en samlet betegnelse for både rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1, og separationsanlægget, jf. rørledningslovens § 1, stk. 2.

Tilpasningen af rørledningsloven sker blandt andet ved at lovfæste og præcisere de relevante vilkår, som følger af henholdsvis Energistyrelsens principgodkendelse af 15. januar 1982 og tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem af 30. april 1984. Lovfæstningen og præciseringen sker for at sikre gennemsigtighed, den nødvendige hjemmel til de kommende afgørelser om råolietransportsystemet, samt for at sikre mulighed for at stille krav angående miljø- og naturmæssige forhold.

Det foreslås i den forbindelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne godkende ændringer af rørledningen. Som konsekvens af en sådan bestemmelse om godkendelse af ændringer af anlægget til transport af råolie og kondensat i Nordsøen foreslås det samtidig, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler til beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af arter og deres levesteder i overensstemmelse med naturbeskyttelsesdirektiverne. Naturbeskyttelsesdirektiverne består af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (herefter habitatdirektivet) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (herefter fuglebeskyttelsesdirektivet). Det er desuden nødvendigt at sikre, at en eventuel ansøgning om ændringer af råolietransportsystemet bliver miljøvurderet efter reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (herefter miljøvurderingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023.

Derudover foreslås det, at der fastsættes regler i rørledningsloven om ejerens forpligtigelse til at afvikle rørledningen, når den ikke længere er i brug. I relation hertil foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren får adgang til – efter forhandling med ejeren og brugerne af rørledningen – at træffe afgørelse om det konkrete tidspunkt for afviklingen af rørledningen efter ophør af drift. Ydermere foreslås det, at ministeren gives adgang til at godkende forundersøgelser, ligesom det foreslås, at der indsættes krav om, at råolie-transportsystemet drives på en hensigtsmæssig og effektiv måde. Herudover foreslås der mindre ændringer af loven af mere teknisk karakter som for eksempel ændring af tilsynsbestemmelsen og en ny sanktionsbestemmelse.

For så vidt angår ændringen af kontinentalsokkeloven foreslås det, at tilladelser til udforskning af havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, når disse ikke foretages med henblik på udnyttelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., kan meddeles for dansk søterritorium, og ikke – som i dag – alene for dansk kontinentalsokkelområde. Det vil sige, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet. Det foreslås også, at der indsættes en klar hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med rørledningsanlæg (rørledninger til transport af kulbrinter og elkabler) på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Lovforslaget indeholder også en ændring af klagebestemmelsen i kontinentalsokkeloven.

For så vidt angår ændringen af undergrundsloven, foreslås der med lovforslaget indsat en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om afbrænding af kulbrinter, herunder forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Herudover ophæves bestemmelsen om afviklingsplaner i forhold til rørledningen i undergrundsloven og bestemmelser om vilkårsfastsættelse præciseres i forhold til miljømæssige forhold.

Med lovforslaget sikres endvidere korrekt og hensigtsmæssig gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne i rørledningsloven, kontinentalsokkeloven og undergrundsloven. I de nævnte love bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles, med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet. Sådanne regler er allerede i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 434 af 2. maj 2017 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved forundersøgelser, efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore (herefter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen) for visse tilladelser og godkendelser efter undergrundsloven og kontinentalsokkeloven. Det forventes, at bekendtgørelsen i forbindelse med ændringslovens ikrafttræden ændres, så den også omfatter relevante tilladelser efter rørledningsloven. Desuden ændres og ensrettes klagebestemmelserne i de nævnte love, hvorefter bestemmelserne om at en tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet, ophæves.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i 2017 blev vedtaget en ny hovedlov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), hvorefter bestemmelserne om miljøvurdering af konkrete projekter i undergrundsloven, kontinentalsokkeloven, og bekendtgørelse nr. 1419 af 3. december 2015 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore (den dagældende VVM-bekendtgørelse) blev ophævet, herunder den direkte hjemmel til at fastsætte miljøvilkår på baggrund af en miljøvurderingsproces. De eksisterende vilkårshjemler i undergrundsloven og kontinentalsokkeloven er dog bredt formulerede, og vurderes også at omfatte fastsættelse af miljøvilkår. For at undgå fremtidig fortolkningstvivl vurderes det dog hensigtsmæssigt, at præcisere hjemlerne.

2. Lovforslagets baggrund

2.1 Rørledningsloven

I 1981 blev rørledningsloven vedtaget af Folketinget. Samme dag blev yderligere to love om Nordsøen vedtaget; undergrundsloven og lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg (herefter lov om visse havanlæg). Samtidig var forslaget til rørledningsloven, lov nr. 156 af 30. januar 1981, en del af grundlaget for aftale af 19. maj 1981 mellem Energiministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevilling af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund. Af aftalens § 8, stk. 1, fremgår, at der forventes gennemført en lov på grundlag af energiministerens forslag til lov om etablering og benyttelse af en rørledning, hvorefter det statsligt ejede Dansk Olie og Naturgas A/S eller et datterselskab heraf, anlægger og driver en rørledning med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter til transport af råolie og kondensat. Samtidig skal bevillingshaverne og deres partnere lade råolie og kondensat, der i henhold til bevillingen indvindes fra tilslutningspligtige felter, transportere gennem rørledningen, medmindre energiministeren undtager fra denne pligt, jf. aftalens § 8, stk. 2.

Formålet med rørledningsloven er, ved anlæg af en rørledning, at fremskynde og øge indvindingen af råolie og kondensat fra felter i den danske del af Nordsøen og at tilvejebringe en i transportmæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig henseende fordelagtig ilandføring. Selve etableringen og ibrugtagningen af rørledningen blev godkendt af Energistyrelsen ved afgørelser fra starten af 1980'erne. Rørledningen blev taget i brug den 1. maj 1984.

Rørledningsloven fastsætter en pligt for alle producenter, der indvinder råolie og kondensat på dansk kontinentalsokkelområde i Nordsøen, som er bestemt til raffinering eller afsætning i Danmark, til at tilslutte deres produktionsanlæg til hovedrørledningen eller til en af ejeren anlagt stikledning samt anlægge de installationer og rørledninger, som er nødvendige for tilslutningen. Dette betragtes som en tilslutningspligt. Producenterne, også kaldet brugerne af rørledningen, udgøres i dag primært af rettighedshaverne i DUC

(Dansk Undergrunds Consortium), hvilket aktuelt vil sige selskaberne TotalEnergies, Noreco, og Nordsøfonden. Derudover er INEOS også bruger af rørledningen via Lulita-feltet, ligesom norske DNO er bruger via Trym-feltet på norsk kontinentalsokkel.

Rørledningsloven fastsætter desuden, at ejeren af rørledningen er forpligtet til at transportere råolie og kondensat indvundet på dansk kontinentalsokkel i Nordsøen, som er bestemt til raffinering eller afsætning i Danmark, igennem rørledningen. Dette kaldes transportpligten. Transportpligten er derved en betegnelse for ejerens pligt til at opretholde og drive sådanne faciliteter. Ud over transportpligten, findes også anlægspligten. Anlægspligten er pligten for ejeren til at anlægge de nødvendige anlæg, herunder stikledninger til hovedrørledningen, som transportpligten nødvendiggør, for at opretholde og drive rørledningen og gøre det muligt for nye brugere at tilslutte sig rørledningen. Dette muliggør, at ejeren kan opfylde transportpligten for nye brugere og transportere brugernes råolie og kondensat igennem rørledningen.

I 2010 blev der foretaget en ændring af rørledningsloven, så det blev muligt for ejeren af rørledningen at etablere og drive separationsfaciliteter i tilknytning til rørledningen, jf. lov nr. 542 af 26. maj 2010. Formålet med separationsfaciliteterne er at sikre, at den transporterede råolie kan stabiliseres ved en fraseparation af lette kulbrinter i anlæg på land. Et sådant anlæg var nødvendigt, da det forventedes, at råolie med et højt indhold af kondensat, som er lette kulbrinter mellem gas og olie, skulle transporteres fra Hejre-feltet gennem rørledningen til Fredericia.

Det bemærkes, at Hejre-feltet endnu ikke er sat i produktion, hvorfor separationsfaciliteterne endnu ikke er taget i brug.

Brugernes betaling for benyttelsen af rørledningen er som udgangspunkt underlagt et såkaldt hvile i sig selv-princip. Dette betyder, at virksomhedens indtægter og omkostninger skal balancere, og at reguleringen begrænser muligheden for at oparbejde overskud.

For så vidt angår separationsvirksomheden betaler brugerne alle omkostninger relateret til driften af faciliteterne fratrukket eventuelle indtægter samt de faktisk afholdte omkostninger til afdrag og forrentning af lån (fremmedkapital) til finansiering af separationsfaciliteterne, forrentning af den egenkapitalbinding, som investeringen i separationsfaciliteterne medfører, og hensættelser til omkostninger til fjernelse af separationsfaciliteterne, i henhold til aftale med ejeren, jf. § 2, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 78 af 26. januar 2018 om betaling for transport af råolie og kondensat (betalingsbekendtgørelsen). Der kan derfor forekomme et mindre afkast af den investerede kapital, og separationsvirksomheden er altså ikke underlagt et hvile i sig selv-princip. Metoden for fastsættelse af tariffen for brug af separationsfaciliteterne fremgår af modellen for transportaftaler, som er godkendt af Energistyrelsen og er offentlig tilgængelig på Danish Oil Pipe A/S' hjemmeside.

Derudover er vilkårene og betalingen for benyttelse af rørledningen også baseret på aftaler mellem brugerne og ejeren.

Med faldende mængder og stigende enhedsomkostninger for transporterede mængder må rørledningen på et tidspunkt forventes at skulle afvikles og eventuelt erstattes af en anden transportform for ilandføring af råolie og kondensat produceret i Nordsøen frem til 2050, hvor produktionen af kulbrinter efter undergrundsloven ophører.

2.2. Kontinentalsokkeloven

Den gældende kontinentalsokkelov regulerer tilladelse til udforskning af ikke-levende naturforekomster på dansk kontinentalsokkelområde, når udforskningen ikke foretages med henblik på udnyttelse. Reglerne har sin oprindelse i FN's Havretskonvention fra 1982 (The United Nations Convention on the Law of the Sea, herefter Havretskonventionen), som Danmark ratificerede i 2004, jf. bekendtgørelse nr. 17 af 21. juli 2005 af De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 tillige med den dertil knyttede aftale af 28. juli 1994 om anvendelse af konventionens kapitel XI. Udforskning af ikke-levende naturforekomster efter kontinentalsokkeloven kan omfatte aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for naturbeskyttelsesdirektiverne (habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet). De gældende regler i kontinentalsokkeloven er dog ikke knyttet op på bestemmelserne om naturbeskyttelse. Det er dog i dag fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i direktiverne.

Kontinentalsokkeloven regulerer endvidere tilladelser til at nedlægge elkabler og rørledninger på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Loven indeholder ingen klar bestemmelse om tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med disse elkabler og rørledninger. Historisk har man anvendt bestemmelsen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., til at meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg omfattet af kontinentalsokkelovens § 3 a og § 4 for så vidt angår dansk kontinentalsokkelområde.

2.3. Undergrundsloven

Formålet med undergrundsloven er at sikre en hensigtsmæssig anvendelse og udnyttelse af Danmarks undergrund og af dens naturforekomster. Undergrundsloven regulerer tilladelser til efterforskning og indvinding af råstoffer, herunder kulbrinter. Efter undergrundslovens § 10 skal Energistyrelsen desuden godkende, hvordan indvindingen af kulbrinter og andre råstoffer indrettes, herunder adgangen til at afbrænde kulbrinter.

Visse tilladelser efter undergrundsloven er desuden knyttet op på reglerne om miljø- og naturbeskyttelse.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Rørledningsloven

3.1.1. Etablering af nye anlæg og ændring af eksisterende anlæg

3.1.1.1. Gældende ret

Der er ingen bestemmelser i rørledningsloven eller anden lovgivning om, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal godkende ændringer af rørledningen i form af nye anlæg, herunder nye anlæg på havområdet, eller ændring af eksisterende anlæg.

Det bemærkes, at ved havområdet forstås dansk kontinentalsokkelområde, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.

Det fremgår af de generelle vilkår i Energistyrelsens ibrugtagningstilladelse af 30. april 1984 om tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem, at DORAS (nuværende Danish Oil Pipe A/S) skal forelægge væsentlige ændringer vedrørende opbygning og transport af råolietransportsystemet for styrelsen til godkendelse. Samtidig fremgår det af vilkår nr. 12 i ibrugtagningstilladelsens bilag 1 benævnt "Vilkår af 1. maj 1984 for ibrugtagning af 508 mm (20") Nordsøørledningen, tilknyttet det danske råolietransportsystem samt vilkår for overvågning af den efterladte kasserede rørledning mellem ch. 3,5 og ch. 45,5", at såfremt der ønskes foretaget væsentlige ændringer af ledningen og/eller dens anvendelse, skal dette forinden godkendes af Energistyrelsen.

Den ovennævnte afgørelse er én af flere afgørelser, der blev truffet af Energistyrelsen i forbindelse med etableringen og ibrugtagningen af rørledningen i perioden fra 1981 til 1984. Afgørelsen er truffet med hjemmel i blandt andet rørledningsloven, lov om visse havanlæg, der pr. 21. december 2005 er ændret til lov nr. 1424 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov), bekendtgørelse nr. 141 af 13. marts 1974 om rørledningsanlæg på dansk kontinentalsokkelområde, som er opretholdt ved energiministerens bekendtgørelse nr. 592 af 30. december 1981 og statens højhedsret over søterritoriet.

Energistyrelsen fører tilsyn med råolietransportsystemets målesystem til måling af kulbrinter. Målesystemer til måling af kulbrinter anvendes til at beregne den præcise volumen og kvalitet af den transporterede råolie og kondensat.

Der er to centrale pligter forbundet med driften af råolietransportsystemet, som er relevant for forståelsen af dette lovforslag; transportpligten og anlægspligten. Transportpligten indebærer, at ejeren af rørledningen er forpligtet til at transportere råolie og kondensat indvundet på dansk kontinentalsokkel i Nordsøen, som er bestemt til raffinering eller afsætning i Danmark, igennem rørledningen. Transportpligten er derved en betegnelse for ejerens pligt til at opretholde og drive sådanne faciliteter. Anlægspligten er pligten for ejeren til at anlægge de nødvendige anlæg, herunder stikled-

ninger til hovedrørledningen, som transportpligten nødvendiggør, for at opretholde og drive rørledningen og gøre det muligt for nye brugere at tilslutte sig rørledningen. Dette muliggør, at ejeren kan opfylde transportpligten for nye brugere og transportere brugernes råolie og kondensat igennem rørledningen. Ud over disse to pligter gælder også en separationspligt for ejeren og en tilslutningspligt for brugerne. Disse berøres dog ikke af dette lovforslag.

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at skabe hjemmel i rørledningsloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om godkendelse af ændringer af rørledningen i form af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg. Tilsvarende vil det være hensigtsmæssigt, at ministeren kan føre tilsyn med, at ejeren også efter eventuelle ændringer af råolietransportsystemet kan varetage transport- og anlægspligten på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter. Ministeriet vurderer desuden, at det vil være hensigtsmæssigt, at selve etableringen af nye anlæg, ændringen af eksisterende anlæg, herunder afvikling, og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet på havområdet også godkendes af ministeren, for at sikre, at etableringen, ændringen eller arbejderne vurderes i overensstemmelse med reglerne i naturbeskyttelsesdirektiverne og havstrategiens miljømål og indsatsprogrammer.

Det er ministeriets vurdering, at en sådan ændring af rørledningsloven vil understøtte, at der ikke opstår tvivl om rækkevidden af ministerens kompetence til at godkende ændringer af det samlede råolietransportsystem og etablering af nye anlæg på havet, eller til at fastsætte vilkår i sådanne tilladelser eller føre tilsyn med overholdelse af loven og afgørelser truffet i medfør af loven.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan godkende forundersøgelser af havbunden i forbindelse med etablering af nye anlæg, eller ændringer af eksisterende anlæg med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, herunder afvikling, forinden de iværksættes, således at det sikres, at disse bliver gennemført i overensstemmelse med naturbeskyttelsesdirektiverne og havstrategiens miljømål og indsatsprogrammer. Derudover vil ministeren i forbindelse med tilladelse til forundersøgelser skulle godkende udstyr, program og udførelsesmåde.

Den foreslåede bestemmelse vedrørende nye anlæg og ændringer af eksisterende anlæg vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal godkende nye anlæg og ændringer af de eksisterende anlæg. Med den foreslåede ordning vil ministeren skulle godkende funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og ændringer af eksisterende

anlæg for at sikre, at ejeren uanset eventuelle ændringer af det samlede råolietransportsystem fra Nordsøen til Fredericia fortsat kan varetage transport- og anlægspigten på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Det forudsættes, at ministeren ved en godkendelse vil inddrage hensynet til, at ændringer af råolietransportsystemet ikke medfører omkostninger, som unødigt fordyrer transporten af råolie fra Nordsøen til Fredericia, og dermed medfører en unødvendig forøgelse af brugernes betaling for transporten.

Det foreslås, at klima-, energi, og forsyningsministeren ligeledes skal give tilladelse til at foretage ændringer af målesystemet som anvendes til beregningen af kulbrintebeskatningen af selskaberne eller allokeringen mellem brugerne af råolietransportsystemet.

Målesystemet vil blive vurderet og godkendt på baggrund af en konkret faglig vurdering, og der forventes fortsat ført et risikobaseret tilsyn med centrale elementer i det godkendte system. Energistyrelsen forventer til dette formål at benytte sig af ekstern konsulentbistand med den rette faglige ekspertise.

Omkostningerne til ekstern konsulentbistand forbundet med Energistyrelsens godkendelse og tilsyn foreslås at kunne pålægges ejeren af rørledningen som refusionsomkostninger forbundet med myndighedernes sagsbehandling, jf. § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 661 af 1. juni 2018 om refusion af udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med kulbrinteaktiviteter m.v. (herefter refusionsbekendtgørelsen). Omkostninger til myndighedernes sagsbehandling kan pålægges tariffen, jf. betalingsbekendtgørelsen

I den forbindelse bemærkes det, at ministerens behandling af ansøgninger efter de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 7, vil være omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 4, hvorefter ministeren kan pålægge ejeren af rørledningen at betale udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling efter loven i overensstemmelse med refusionsbekendtgørelsen.

For så vidt angår etablering af anlæg, som skal erstatte eksisterende anlæg, vil der ofte også være tale om en delvis afvikling af det eksisterende anlæg, som også vil skulle godkendes i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås, at ministeren vil kunne fastsætte betingelser og vilkår i forbindelse med afgørelser om godkendelse af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1 og 2. Det vil som udgangspunkt kunne dreje sig om betingelser og vilkår om anvendelighed for råolietransport, kapacitet, råoliespecifikation, designspecifikation, driftsforhold, aftaler om ejerens anvendelse af andres infrastruktur, tilslutningsmuligheder, målesystemer til måling af kulbrinter samt opfyldelse af transport- og anlægspigt m.v. Det bemærkes, at disse betingelser og vilkår skal

overholde de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed, proportionalitet og tilstrækkelig bestemthed, og at forvaltningen skal overholde lighedsgrundsætningen.

Samtidig foreslås det, at ministeren også i forbindelse med afgørelser om godkendelse af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1, vil kunne fastsætte de betingelser og vilkår, som er nødvendige af hensyn til omfanget af dets indvirkning på miljøet, og for at sikre overholdelse af naturbeskyttelsesdirektiverne og havstrategiens miljømål og indsatsprogram, når sådanne afgørelser vedrører havområdet.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte de nødvendige betingelser og vilkår om miljømæssige forhold, for så vidt angår omfanget af projektets indvirkning på miljøet. Disse betingelser og vilkår skal efter den foreslåede bestemmelse fastsættes i forbindelse med afgørelser om godkendelse af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1. Desuden skal bestemmelsen sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte betingelser og vilkår om de foranstaltninger, der skal træffes for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø og om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Det forventes, at bestemmelsen vil blive udmøntet på den måde, at bekendtgørelse nr. 1376 af 21. juni 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (herefter miljøvurderingsbekendtgørelsen) udstedt af miljøministeren vil blive ændret således, at godkendelser efter den foreslåede § 3 d, helt eller delvist vil skulle erstatte en tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, på samme måde, som det også gør sig gældende ved andre anlægstilladelser på havområdet, hvor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er ressortmyndighed, når der er tale om en fuld miljøvurdering.

Ministeren vil ikke kunne meddele tilladelse til anlæg efter rørledningsloven, der er i strid med havplanen eller er i strid med et forslag til havplanen eller ændringer af havplanen, der er offentliggjort af erhvervsministeren, jf. § 14, stk. 1, i lov om maritim fysisk planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 400 af den 6. april 2020 med senere ændringer. Ministeren vil endvidere ikke kunne meddele tilladelse til anlæg efter rørledningsloven, der er uforenelige med opnåelse af havstrategiens miljømål eller som er i strid med havstrategiens indsatsprogram.

Som konsekvens af den foreslåede bestemmelse om godkendelse af etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg er det nødvendigt at sikre, at der er tilstrækkelig hjemmel i rørledningsloven til at sikre gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af arter og deres levesteder, der er udpeget i medfør af lov nr. 119 af 26. januar 2017 om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (herefter miljømålsloven), for så vidt angår havområdet, jf. bekendtgørelse nr. 2091 af 12. november 2021 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse

af visse arter (herefter habitatbekendtgørelsen). Dermed vil de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 7 i samspil med miljømålsloven, sikre gennemførelsen af habitatdirektivets relevante artikler, herunder blandt andet artikel 6, stk. 2-4 og fuglebeskyttelsesdirektivets relevante artikler, herunder blandt andet artikel 4, som beskrevet under afsnit 9.1. Med lovforslaget fastsættes således de fornødne regler til at stille vilkår om naturbeskyttelsestilsyn ved ministerens godkendelse til etablering af nye anlæg eller ændring eller afvikling af eksisterende anlæg efter rørledningsloven og bemyndigelser til at fastsætte regler til opfyldelse af EU-retlige regler og internationale forpligtigelser. Det er hensigten, at de omfattende regelsæt i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet gennemføres i dansk ret ved en ændring af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Det bemærkes, at habitatbekendtgørelsen fastlægger afgrænsningen af de internationale naturbeskyttelsesområder i Danmark og indeholder fortegnelser over naturtyper og i Danmark naturligt hjemmehørende arter omfattet af habitatdirektivet.

Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelseskompetence efter rørledningsloven er efter gældende ret delegeret til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser (herefter delegationsbekendtgørelsen). Ændringerne foreslået i dette lovforslag er ikke forudsat at medføre ændring af delegationen til Energistyrelsen.

Lovforslaget medfører ingen ændring i ressortfordelingen i forhold til miljølovgivning; særligt lovbekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022 om miljøbeskyttelse (herefter miljøbeskyttelsesloven) og lovbekendtgørelse nr. 1165 af 25. november 2019 om beskyttelse af havmiljøet (herefter havmiljøloven), der hører under Miljøministeriet. Det bemærkes desuden, at sikkerhedsaspekter vedrørende rørledningen mellem Nordsøen og Fredericia varetages af Arbejdstilsynet efter offshoresikkerhedslovens bestemmelser. Offshoresikkerhedsloven omfatter efter lovens § 3, nr. 16, "[...]rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land[...]". Energistyrelsen varetager på den baggrund ikke det sikkerhedsmæssige tilsyn med råolietransportsystemet, da dette er placeret hos Arbejdstilsynet.

Herudover vil klima-, energi- og forsyningsministeren være bundet af reglerne i lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 25. november 2019, som omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner. Loven har til formål at fastlægge rammerne for de foranstaltninger, der skal gennemføres for at opnå eller opretholde god miljøtilstand i havets økosystemer, og muliggøre en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer. Med hjemmel i loven udstedes havstrategier, der blandt andet indeholder miljømål og indsatsprogrammer. I henhold til lovens § 18 er statslige, regionale og kommunale myndigheder ved udøvelse af beføjelser i

medfør af lovgivningen bundet af fastsatte miljømål og indsatsprogrammer.

Klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse efter de foreslåede § 3 d, stk. 1 og 3, vil endvidere skulle meddeles i overensstemmelse med den bindende vandplanlægning for afgrænsede målsatte vandforekomster – grundvandsforekomster, vandløb, søer, kystvande og territorialvande. Vandplanlægningen er fastlagt i bekendtgørelse nr. 448 af 11. april 2019 om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster og bekendtgørelse nr. 449 af 11. april 2019 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter, begge udstedt i medfør af lov om vandplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 26. januar 2017, der gennemfører væsentlige dele af vandrammedirektivet i dansk ret, herunder forpligtelsen til at forebygge forringelse i målsatte vandområder. Det følger således af § 8 i bekendtgørelsen om indsatsprogrammer, at myndighederne ikke må træffe afgørelser, hvis afgørelsen kan medføre forringelse af målsatte overfladevandområder eller grundvandsforekomster.

3.1.2. Afvikling af anlæg og installationer m.v.

3.1.2.1. Gældende ret

Der er ingen bestemmelser i rørledningsloven eller anden lovgivning, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at kræve rørledningen eller dele heraf på havområdet afviklet, når denne tages ud af drift. Videre er der ikke regler om, at ministeren kan fastsætte tidspunktet for afviklingen.

Det fremgår dog af Energistyrelsens afgørelse af 30. april 1984 om tilladelse til ibrugtagning og drift af det samlede danske råolietransportsystem, jf. vilkår nr. 13 i afgørelsens bilag 1 benævnt "Vilkår af 1. maj 1984 for ibrugtagning af 508 mm (20") Nordsøørledningen, tilknyttet det danske råolietransportsystem samt vilkår for overvågning af den efterladte kasserede rørledning mellem ch. 3,5 og ch. 45,5", at såfremt råolietransportsystemet eller dele deraf tages ud af drift, kan denne kræves fjernet af myndighederne. Fremgangsmåden for fjernelsen skal godkendes af Energistyrelsen.

Derudover fremgår det af undergrundslovens § 32 a, stk. 5, at rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af rørledningsloven ligeledes skal fremsende afviklingsplaner, for så vidt angår anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Det bemærkes, at ejeren af rørledningen har fremsendt en afviklingsplan til godkendelse, men denne er endnu ikke er færdigbehandlet.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at tydeliggøre klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at stille krav om, at rørledningen eller dele heraf på havområdet afvikles, når denne tages ud af drift. Samtidig bør ministeren også ved en sådan afgørelse kunne fastsætte tidspunktet for afviklingen af rørledningen.

Det er ministeriets vurdering, at en sådan ændring af rørledningsloven vil sikre, at der ikke kan opstå tvivl om rækkevidden af ministerens kompetence til at kræve rørledningen afviklet og ej heller om kompetencen til at fastsætte vilkår i sådanne godkendelser. Dette skal blandt andet særligt ses i lyset af de ændringer, der er sket af retsgrundlaget vedrørende de oprindelige tilladelser til etablering og ibrugtagningen af rørledningen som nævnt ovenfor i afsnit 3.1.1.

Videre er det ministeriets opfattelse, at det vil være uforholdsmæssigt bebyrdende at pålægge ejeren af rørledningen at skulle efterleve reglerne i undergrundsloven om afviklingsplaner, da ejeren af rørledningen ikke kan sammenlignes med en rettighedshaver efter undergrundsloven. En rettighedshaver efter undergrundsloven vil have en kommerciel interesse i anlæg m.v. i forbindelse med indvindingsvirksomheden, mens ejeren af rørledningen ikke har en tilsvarende kommerciel interesse, da der ikke vil kunne forekomme overskud ved virksomheden, idet brugernes betaling for benyttelsen af rørledningen på nuværende tidspunkt er reguleret efter et såkaldt hvile i sig selv-princip.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i den foreslåede § 3 e lovfæstes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan kræve rørledningen eller dele heraf på havområdet afviklet, når disse tages ud af drift. Samtidig foreslås det, at ministeren kan fastsætte tidspunktet for afviklingen efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne, når rørledningen eller dele heraf er taget ud af drift.

Det bemærkes, at ved havområdet forstås dansk kontinental-sokkelområde, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.

Som en del af den foreslåede ordning foreslås det, at bestemmelsen om afviklingsplaner i undergrundslovens § 32 a, stk. 5, der vedrører anlæg etableret i medfør af rørledningsloven, ophæves. Det betyder, at afvikling af rørledningen herefter alene vil være omfattet af rørledningsloven.

Som beskrevet i indledningen til lovforslaget vil de faldende mængder af transporteret råolie og kondensat og forventede stigende enhedsomkostninger for transporterede mængder af råolie og kondensat produceret i Nordsøen betyde, at rørledningen på et tidspunkt vil skulle afvikles. Forud for påbegyndelse af afviklingen af rørledningen eller dele heraf på havområdet vil denne skulle godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 3 d, stk. 2 og 3, da afviklingen anses for at være

en ændring af eksisterende anlæg omfattet af rørledningslovens § 1, stk. 1.

I forbindelse med en sådan godkendelse vil ministeren også kunne fastsætte tidspunktet for afvikling af rørledningen eller dele heraf, når denne er taget ud af drift. Det forudsættes, at ministeren fastsætter tidspunktet for afvikling af rørledningen eller dele heraf efter forhandling med ejeren og brugerne af rørledningen.

For at ministeren kan godkende afvikling af rørledningen eller dele heraf, er det en forudsætning at rørledningen ikke længere er i drift, og at behovet for transport af råolie og kondensat fra Nordsøen enten ikke længere er til stede, eller der er fundet en alternativ transportform for råolien.

Ved afvikling forstås fjernelse eller såkaldt in-situ-afvikling. Med in-situ-afvikling forstås en afvikling, hvor de dele af rørledningen, der efter en helhedsvurdering mest hensigtsmæssigt kan efterlades på havbunden i praksis efterlades. Ministeren vil efter de foreslåede bestemmelser i § 3 d kunne fastsætte nærmere betingelser og vilkår om, hvordan den konkrete afvikling skal foregå.

Såfremt ministeren træffer afgørelser efter den foreslåede § 3 e, vil ejeren af rørledningen være forpligtet til at indsende en ansøgning om at foretage en ændring af et eksisterende anlæg, jf. den foreslåede § 3 d.

Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelseskompetence efter rørledningsloven er efter gældende ret delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3. Ændringerne foreslået i dette lovforslag er ikke forudsat at medføre ændring af delegationen til Energistyrelsen.

3.1.3. Hensigtsmæssig og effektiv drift

3.1.3.1. Gældende ret

Der er ingen bestemmelser i den gældende rørledningslov eller anden lovgivning, der indeholder en forpligtelse for ejeren af råolietransportsystemet til at drive råolietransportsystemet på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og således at måling af råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Den gældende rørledningslov indeholder desuden ingen bestemmelser, der giver ministeren direkte adgang til at kræve ændringer i råolietransportsystemet, såfremt det eksisterende transportsystem vurderes ikke at være indrettet på en sådan måde, at ejeren fortsat kan varetage transport- og anlægspligten, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Efter betalingsbekendtgørelsens § 25 træffer klima-, energi- og forsyningsministeren afgørelse om forelagte budgetter i tilfælde af uenighed mellem brugere og ejere. Denne ad-

gang til at træffe afgørelse om det kommende års budget indeholder efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering hjemmel for ministeren til i visse situationer at kunne påbyde ændringer af det eksisterende råolie transportsystem. Med den foreslåede ordning indføres der imidlertid en direkte adgang hertil.

Det følger derudover af betalingsbekendtgørelsens § 6, jf. § 4, nr. 2, at brugerne skal betale udgifter af enhver art til ejeren, som ejeren efter klima-, energi- og forsyningsministerens vurdering har haft føje til at afholde. Dette omfatter blandt andet drift, reparation og vedligeholdelse af rørledningen, tilsyn med rørledningen, administration, koncernomkostninger, forsikringer m.v. Der er dog visse undtagelse til dette udgangspunkt, jf. betalingsbekendtgørelsens § 4, nr. 1 og 3, jf. §§ 5 og 7.

Efter gældende ret har ejeren af rørledningen altså ret til at opkræve driftsomkostninger, som ejeren har haft føje til at afholde. Disse regler medfører imidlertid ingen forpligtelse for ejeren at sikre eller arbejde for, at råolie transportsystemet løbende undergår ændringer, der medfører, at de løbende driftsomkostninger holdes nede.

3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at indsatte krav om, at ejeren af rørledningen skal sikre, at råolie transportsystemet drives på en hensigtsmæssig og effektiv måde. Ministeriet har ved denne vurdering lagt vægt på, at der med den gældende regulering efter betalingsbekendtgørelsens § 6, reelt kun er et begrænset incitament for ejeren af rørledningen til at sikre, at den eksisterende udformning og drift af rørledningen foregår på en effektiv og hensigtsmæssig måde. Ministeriet vurderer, at denne utilstrækkelige tilskyndelse særligt gør sig gældende i forhold til de løbende driftsomkostninger, hvor ejeren af rørledningen har adgang til at få dækket sine løbende omkostninger, jf. betalingsbekendtgørelsens § 6. Med samme begrundelse er det ministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at give ministeren en eksplicit adgang til at påbyde ejeren af rørledningen at foretage ændringer af rørledningen eller driften for at sikre en hensigtsmæssig og effektiv drift.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om, at ejeren efter rørledningslovens § 2 c, stk. 1, skal være forpligtet til løbende at sikre, at råolie transportsystemet er indrettet på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og således at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter. Efter bestemmelsens stk. 2, vil ministeren kunne kræve, at ejeren af rørledningen inden for en rimelig frist vil skulle indsende en ansøgning om ændring efter den foreslåede § 3 d, stk. 2, og 3, således, at pligten i den foreslåede § 2 c, stk. 1, opfyldes.

Som nævnt er baggrunden for den foreslåede ordning, at

ministeriet har vurderet, at der er behov for, at ejeren er forpligtet til at sikre, at råolie transportsystemets konfiguration og drift er hensigtsmæssig og effektiv. For at sikre, at denne forpligtelse løbende efterleves, foreslås der desuden indsat en bestemmelse, hvorefter ministeren har en eksplicit påbudsadgang, der sikrer, at ejeren lever op til forpligtelsen i § 2 c, stk. 1. Påbudsadgangen forventes primært anvendt i situationer, hvor de løbende driftsomkostninger, som er nødvendige for at drive den eksisterende konfiguration af rørledningen, efter ministerens vurdering er unødigt store. Der kan for eksempel blive tale om påbud om, at kapaciteten på anlægget skal reduceres, eller at driftsaftaler kræves konkurrenceudsat for at sikre rimelige vilkår eller lignende.

Det forventes at ministerens påbudsadgang kun undtagelsesvist vil blive anvendt.

Med lovforslaget forudsættes ingen ændringer i ansvarsfordelingen mellem ejeren, brugerne og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Manglende overholdelse af et eventuelt påbud vil kunne medføre bødestraf efter den foreslåede bestemmelse i § 5 c.

3.2. Kontinentalsokkeloven

3.2.1. Beskyttelse af Natura 2000-områder og beskyttelse af arter og deres levesteder ved meddelelse af tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

3.2.1.1. Gældende ret

Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren tillade udforskning af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, når denne ikke foretages med henblik på udnyttelse. Ved naturforekomster forstås havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at tilladelse herefter alene tager sigte på udforskning i rent videnskabeligt øjemed, det vil sige uden henblik på senere udnyttelse, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 2428. Det følger af bemærkningerne, at bestemmelsen var tiltænkt at fastsætte en mindre kompliceret tilladelsesordning end den som kræves for tilladelse til forundersøgelser og indvinding af råstoffer. Kontinentalsokkeloven og dermed § 2, stk. 1, 1. pkt.'s anvendelsesområde skulle således bidrage med en hensigtsmæssig administration af det pågældende ressourceområde.

Ifølge bemærkningerne til kontinentalsokkeloven, er bestemmelsens anvendelsesområde begrænset til udforskning af naturforekomster på kontinentalsoklen uden for søterritoriet, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 2428. Det er dog fast praksis at meddele tilladelse til denne type af udforskning, også hvis aktiviteterne foretages på dansk søterritorium.

Afgørende for, hvad der falder ind under bestemmelsens anvendelsesområde er, at undersøgelsen vurderes konkret, ud fra undersøgelsens formål, objekt og udførelse, og at undersøgelsen omfatter ”udforskning” af havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster. Det betyder for eksempel, at undersøgelser, der foretages i forbindelse med infrastruktur, eksempelvis undersøgelser af infrastrukturanlægs tilstand eller af skader på sådanne anlæg på havbunden, ikke vedrører anvendelsesområdet for § 2, stk. 1, 1. pkt. Undersøgelser, der har til formål at identificere eller kortlægge objekter eller forhold, som ikke i sig selv er naturforekomster, vil heller ikke være omfattet af anvendelsesområdet for § 2, stk. 1, 1. pkt., selvom undersøgelserne foregår umiddelbart på eller under havbunden.

En stor del af de ansøgninger, som Energistyrelsen behandler efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., er ansøgninger om forskningstogter, som styrelsen modtager via Udenrigsministeriet, hvilket er en fastlagt procedure efter Havretskonventionen. Ansøgningerne, afhængig af typen af aktiviteter, sendes også til andre relevante myndigheder, herunder blandt andet Miljøstyrelsen og Kystdirektoratet, som vurderer, hvorvidt aktiviteterne kræver tilladelse efter den pågældende myndigheds lovgivning.

Bestemmelsen er også blevet brugt ved meddelelse af tilladelse til undersøgelser, hvor der skal foretages geologisk kortlægning i forbindelse med forskellige typer af infrastruktur, for eksempel rørledningsanlæg (transitrørledninger og transitkabler omfattet af kontinentalsokkelovens § 3 a og § 4) og broer (for eksempel Femern Bælt). Det bemærkes, at bestemmelsen i forhold til disse undersøgelser, alene er blevet brugt i forhold til aktiviteter, der er foregået på dansk kontinentalsokkelområde, mens tilladelse til aktiviteter, der er foregået på dansk søterritorium, enten er blevet meddelt efter statens højhedsret over søterritoriet for så vidt angår rørledningsanlæg eller anden ressortmyndigheds lovgivning (for eksempel Kystdirektoratet i forbindelse med Femern Bælt, med hjemmel i lov om kystbeskyttelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 705 af 29. maj 2020 (kystbeskyttelsesloven)). Det bemærkes endvidere, at forundersøgelser, som er direkte knyttet til etablering af infrastrukturanlægget, kun vil falde ind under kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., hvis undersøgelserne konkret vurderes at vedrøre ”udforskning” af havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, som nævnt ovenfor. Det forudsættes dog, at direkte forundersøgelser, som udgangspunkt, vil være reguleret i den lovgivning, som regulerer etablering af anlægget, og at der derved ikke skal meddeles tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2. og de specielle bemærkninger til den foreslåede § 2 a, som vil regulere tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg på dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde.

Undersøgelserne som bestemmelsen vedrører omfatter geotekniske undersøgelser, som for eksempel sedimentprøver

og kerneprøver fra den øverste del af undergrunden, eller geofysiske undersøgelser med sonar, beamer, sparker, dynamit, luftkanon og lignende. Undersøgelser på havbunden gennemføres på begrænset dybde fra havbundens overflade. Projekternes miljøpåvirkninger er normalt små, men det kan ikke udelukkes, at et konkret projekt kan få væsentlige påvirkninger på udpegede internationale naturbeskyttelsesområder eller kan komme til at påvirke beskyttede arter, og at der derfor skal udarbejdes en konsekvensvurdering efter naturbeskyttelsesdirektiverne.

Kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 2. og 3. pkt., indeholder en afgrænsning af bestemmelsen i forhold til tilladelser efter undergrundsloven og lovbekendtgørelse nr. 124 af 26. januar 2017 af lov om råstoffer (herefter råstofloven). Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 2. pkt., kan miljø- og fødevareministeren tillade udforskning og indvinding af de råstoffer, der er omfattet af råstofloven, efter reglerne heri. Ifølge kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 3. pkt., må udforskning og indvinding af forekomster, som nævnes i § 1, stk. 2, nr. 1, kun ske i henhold til en bevilling, tilladelse eller godkendelse givet efter reglerne i lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund eller undergrundsloven. Ifølge bemærkningerne til kontinentalsokkeloven er bestemmelserne i § 2, stk. 1, 2. og 3. pkt., alene af informativ karakter og indeholder ikke materielle regler, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, spalte 3238.

Det følger endvidere af kontinentalsokkelovens § 2, stk. 2, at miljø- og fødevareministeren kan tillade fiskeri og udforskning af de levende organismer, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2. Indgår der i fiskeri- eller havforskning undersøgelser af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, gives tilladelse til disse undersøgelser ligeledes af miljøministeren.

Det bemærkes, at kontinentalsokkeloven implementerer dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Direktiverne blev implementeret i kontinentalsokkeloven ved lov nr. 548 af 6. juni 2007 om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om elforsyning, lov om kystbeskyttelse, lov om havne og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse på havet, m.v.), og de to direktivers formål er nærmere beskrevet i bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, fra side 2649.

Baggrunden for implementeringen var to åbningsskrivelser af 4. juli 2006 fra EU-Kommissionen om ikke-fuldstændig implementering af de to direktiver, blandt andet i sektorlovgivningen for vandområder. Ved implementeringen blev der indsat bestemmelser i blandt andet undergrundsloven og kontinentalsokkeloven. Bestemmelserne i de to love ligner i vid udstrækning hinanden. I kontinentalsokkeloven kom kravene til at gælde for tilladelser til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde. Med lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen (Tilladelse til visse

rørledningsanlæg på søterritoriet), kom bestemmelserne om naturbeskyttelse også til at gælde for tilladelser til nedlægning af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på søterritoriet.

Med lov nr. 548 af 6. juni 2007 om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om elforsyning, lov om kystbeskyttelse, lov om havne og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse på havet, m.v.), indsattes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler ved bekendtgørelse.

Bestemmelsen er udmøntet ved offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Ifølge offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 3, finder bekendtgørelsen anvendelse for projekter om udforskning af havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, når udforskningen ikke foretages med henblik på udnyttelse, jf. kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelserne om konsekvensvurdering i kontinentalsokkeloven er dog ikke knyttet op på kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., men er alene reguleret i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Det følger af EU-domstolens praksis, at artikel 6 om konsekvensvurdering i habitatdirektivet har direkte effekt, jf. C-127/02 af 7. september 2004 Waddenzee ("hjertermuslingedommen"). Det betyder, at den myndighed, der meddeler tilladelse til et givent projekt, er forpligtet til at efterleve direktivets krav om konsekvensvurdering, selvom der mangler regler herom, idet myndigheden vil være direkte bundet af direktivet.

Habitatdirektivet indeholder ikke en definition af begrebet "projekt". I en række EU-domme er der imidlertid taget stilling til begrebet og dets indhold. EU-domstolen har blandt andet ved dom af 7. november 2018 i de forenede sager C-293/17 og C-294/17 (CoöperatieMobilisation for the Environment m.fl.) fastslået, at projektbegrebet efter omstændighederne kan være af videre omfang end det VVM-retlige projektbegreb, idet vurderingen heraf i forhold til habitatdirektivet afhænger af, om en given aktivitet kan påvirke en beskyttet lokalitet væsentligt.

Det bemærkes, at det er fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne, med direkte støtte i direktiverne.

3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt., er omfattet af kravene om en vurdering i forhold til naturbeskyttelse, i henhold til naturbeskyttelsesdirektiverne. Der bør derfor være en klar

hjemmel i loven, så der ikke kan opstå tvivl om, at kravene i direktiverne bliver vurderet i forbindelse med behandling af ansøgninger om tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

3.2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med nyaffattelsen af § 4 a, at sikre klar hjemmel til at foretage vurdering i henhold af kravene i habitatdirektivet af projekter om udforskning af naturforekomster efter § 2, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås endvidere, at tilladelser efter § 2, stk. 1, 1. pkt., også skal kunne meddeles på dansk søterritorium, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning. Med ændringen, lovfæstes gældende praksis. Ændringen får som konsekvens, at kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udvides, for så vidt angår aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1, 1. pkt.

3.2.2. Forundersøgelser i forbindelse med nedlæggelse og ændringer af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter

3.2.2.1. Gældende ret

Ifølge kontinentalsokkelovens § 3 a, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele tilladelse til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium, inden nedlæggelsen påbegyndes. Ifølge kontinentalsokkelovens § 4, stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele tilladelse til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde, inden nedlæggelsen påbegyndes. Der kan fastsættes vilkår for tilladelsen, jf. kontinentalsokkelovens § 4, stk. 2. Forud for etableringen af nye rørledningsanlæg eller ændringer af eksisterende anlæg skal der i nogle tilfælde foretages selvstændige forundersøgelser. Forundersøgelserne kan blandt andet bruges til at fastlægge den præcise placering af rørledningsanlægget, undersøge havbunden for objekter samt lokalisere og bekræfte udbredelsen af potentielt sårbare habitater.

Rørledningsanlæg omfatter både elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter.

Kontinentalsokkeloven omfatter alle transitelkabler og transitrørledninger til transport af kulbrinter hen over den danske kontinentalsokkel og dansk søterritorium fra en fremmed stat til en anden fremmed stat samt rørledninger til transport af udenlandsk producerede kulbrinter til Danmark.

For så vidt angår rørledninger gælder kontinentalsokkeloven ikke for rørledninger til brug for virksomhed omfattet af undergrundsloven.

For så vidt angår elkabler finder kontinentalsokkeloven kun anvendelse, når elkabler ikke ilandføres i Danmark med henblik på tilslutning til det danske elforsyningsnet. I praksis vil der typisk være tale om elkabler, som føres i transit over dansk søterritorium fra et naboland til et andet. Elka-

bler, som ilandføres i Danmark skal have tilladelse efter § 4 a i lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 5. august 2022, hvis de anlægges af Energinet, og efter § 22 a i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 12. maj 2021, hvis de anlægges af andre virksomheder end Energinet.

Kontinentalsokkeloven indeholder ikke en klar bestemmelse om, at der kan meddeles tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg eller ændringer til eksisterende rørledningsanlæg.

Historisk har man meddelt tilladelse til forundersøgelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk kontinentalsokkelområde og efter statens højhedsret over søterritoriet for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk søterritorium.

3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mere hensigtsmæssigt og gennemskueligt at have en særskilt bestemmelse for forundersøgelser, der er knyttet til rørledningsanlæg. Indsættelse af en klar hjemmel, der er knyttet til rørledningsanlæg omfattet af kontinentalsokkeloven, vil sikre, at der ikke kan opstå tvivl om rækkevidden af ministerens kompetence til at meddele tilladelse, herunder fastsætte vilkår i sådanne tilladelser eller føre tilsyn med overholdelsen af sådanne tilladelser. Med hjemlen sikres også, at der ved tilladelsen kan tages stilling til konsekvenser for natur og miljø, for eksempel for at kunne overholde havstrategiens miljømål og indsatsprogram, og stilles eventuelle vilkår hertil.

3.2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny § 2 a, som regulerer tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg på dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår i tilladelserne efter den foreslåede § 2 a, stk. 1, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 2.

Projekter om forundersøgelser vil være omfattet af kravet om vurderinger efter naturbeskyttelsesdirektiverne. Den foreslåede bestemmelse i § 2 a forudsætter derfor, at der vil blive foretaget en ændring af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen for så vidt angår forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledninger til transport af kulbrinter og andre anlæg, og af bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet for så vidt angår forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler.

Der foreslås, at kompetencen til at meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med rørledningsanlæg (rørledninger og elkabler), jf. de foreslåede ændringer til kontinentalsokkelovens §§ 2 a og 4, delegeres til Energistyrelsen. Dette kræver ikke en ændring af delegationsbekendtgørelsen, da det følger af delegationsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 2, at beføjelserne er tillagt Energistyrelsen.

3.3. Undergrundsloven

3.3.1. Afbrænding af kulbrinter

3.3.1.1. Gældende ret

Der er ikke i den eksisterende undergrundslov regler, der regulerer afbrænding af kulbrinter, herunder rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.

Det er imidlertid fast praksis, at indvindingsforanstaltninger, herunder anlæg, ikke godkendes efter undergrundslovens § 10, hvis de er indrettet på en sådan måde, at rutinemæssig afbrænding af kulbrinter er nødvendigt. Rutinemæssig afbrænding af kulbrinter vil således være i strid med forpligtelsen til en hensigtsmæssig og effektiv udnyttelse af undergrunden, jf. undergrundslovens § 10, stk. 1.

Under sædvanlig produktion af olie og gas, under ét benævnt kulbrinter, er der behov for, at man kan komme af med overskydende gas, som af forskellige årsager ikke kan anvendes på anden måde, end ved at brænde gassen af i en såkaldt flare-stack. Dette er en almindelig og hensigtsmæssig indretning af ethvert anlæg til indvinding af kulbrinter.

Der kan undertiden være forskellige begrundelser for, hvorfor operatører sender overskydende gas til afbrænding i flaren i stedet for at nyttiggøre den. For eksempel er der mange lande i verden, der ikke har den nødvendige infrastruktur til at anvende naturgassen til opvarmning eller anden nyttiggørelse. Danmark har derimod en fuldt udbygget gasinfrastruktur, hvorfor produceret gas som den helt klare hovedregel bliver sendt til markedet enten via gasledningerne fra Tyra eller Harald og ind til det danske gastransmissionsnet eller via NOGAT-rørsystemet, der går til Holland.

Der er imidlertid særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt at sende en del af gassen til afbrænding i flare-stacken. Den første tilfældegruppe udgør sikkerhedsmæssig afbrænding af kulbrinter. Den sikkerhedsmæssige afbrænding af kulbrinter er nødvendig for at opretholde et sikkert og konstant tryk i anlæggets systemer. Sikkerhedsmæssig afbrænding af kulbrinter er af hensyn til udstyrets og mandskabets sikkerhed uundgåelig.

Den anden tilfældegruppe vedrører det, man kan kalde ikke-rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Denne tilfældegruppe indeholder særlige tilfælde, hvor der er behov for at afbrænde gas udover, hvad der er nødvendigt af hensyn til en sikker drift af anlægget i forhold til tryk m.v. Den ikke-rutinemæssige afbrænding af kulbrinter vil som udgangspunkt være nødvendig i tilfælde, hvor der skal foretages

vedligeholdelsesaktiviteter, arbejder på anlægget, brønde eller andre planlagte eller uforudsete hændelser, som afbryder eller midlertidigt ændrer den sædvanlige drift og umuliggør eller besværliggør, at den producerede gas kan eksporteres til markedet, reinjiceres eller anvendes på platformen. Ikke-rutinemæssig afbrænding af kulbrinter er, af hensyn til en hensigtsmæssig og effektiv drift af et anlæg til indvinding af kulbrinter, uundgåelig.

Den tredje tilfældegruppe vedrører rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Rutinemæssig afbrænding af kulbrinter omfatter den afbrænding af kulbrinter, der foregår under normale produktionsforhold - og altså ikke er udtryk for materielnedbrud, pågående arbejder eller lignende - og som kan henføres til, at operatøren ikke i tilstrækkelig grad har indrettet anlægget med tilstrækkeligt udstyr til behandling af gassen med henblik på eksport af denne, anvendelse på stedet, eller et fravær af tilstrækkelige geologiske muligheder for at reinjicere gassen. Rutinemæssig afbrænding af kulbrinter på et anlæg til indvinding af kulbrinter på dansk sokkel er unødvendig.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

I løbet af 2021 blev Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet ved et tilsyn opmærksom på, at der på Gorm-platformen pågår rutinemæssig afbrænding af en del af den gasproduktion, som transporteres hertil fra Halfdan-feltet. Under ministeriets behandling af denne sag, har det vist sig, at der er behov for tydeligere regulering af forhold vedrørende afbrænding af kulbrinter, herunder forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Desuden har der været behov for klarere sanktionsmuligheder og bedre mulighed for monitorering fra myndighedernes side.

Et stop for den igangværende rutinemæssige afbrænding af kulbrinter inden ultimo 2023 vil kræve, at produktionen af kulbrinter stoppes fuldstændigt. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har vurderet, at dette ikke er en hensigtsmæssig løsning, henset til den igangværende energikrise, herunder forsyningssikkerhedskrise.

Det bemærkes, at der i EU-regi pt. forhandles Forordning om reduktion af metanemissioner i energisektoren (herefter benævnt Metanforordningen). Metanforordningen sigter mod at indføre et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, når denne træder i kraft. Ved ikrafttræden af et forordningsbestemt forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter vil det formentlig være nødvendigt at ophæve eventuel dobbeltregulering. Af denne grund finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet det hensigtsmæssigt at gennemføre forbuddet via bekendtgørelse, som så herefter mere smidigt kan ophæves eller tilpasses forordningens bestemmelser, når Metanforordningen træder i kraft.

3.3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere reg-

ler om afbrænding af kulbrinter, herunder et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.

Ministeren bemyndiges således til at fastsætte et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.

Med de foreslåede regler bemyndiges ministeren derfor til at fastsætte klare afgrænsninger af, hvornår en given afbrænding udgør rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.

For at sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i tilstrækkeligt omfang kan føre tilsyn med, at afbrænding af kulbrinter kategoriseres korrekt, og for derigennem at kunne føre tilsyn med, at der ikke forekommer rutinemæssig afbrænding af kulbrinter på dansk kontinentalsokkel, bemyndiges ministeren desuden til at fastsætte regler om rapportering om afbrænding af kulbrinter på dansk kontinentalsokkel. Se hertil afsnit 3.3.1.

For så vidt angår igangværende rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, bemyndiges ministeren til at udforme forbuddet mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, således at de hidtil gældende regler finder anvendelse indtil 1. januar 2024 for igangværende rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.

Baggrunden for at give ministeren mulighed for at implementere denne overgangsperiode er, at der pågår en rutinemæssig afbrænding af kulbrinter på Gorm-komplekset, hvor en del af den producerede gas fra Halfdan-feltet rutinemæssigt afbrændes. Hvis den rutinemæssige afbrænding af kulbrinter, der foregår på Gorm-komplekset, skulle være omfattet af forbuddet fra dagen for denne lovændrings ikrafttrædelse ville det medføre væsentlige samfundsmæssige omkostninger, idet operatøren på Halfdan-feltet og på Gorm-komplekset ikke vil have kunnet indfase en løsning på denne afbrænding, førend efter planen udgangen af 2023.

Et stop for den igangværende rutinemæssige afbrænding af kulbrinter inden ultimo 2023 vil kræve, at produktionen af kulbrinter stoppes fuldstændigt. Det er vurderingen, at dette ikke er en hensigtsmæssig løsning, herunder henset til de samfundsmæssige omkostninger herved samt den igangværende energikrise, herunder forsyningssikkerhedskrise.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at forbuddet mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter ikke vil medføre, at produktionen fra Halfdan-feltet skal stoppes i op mod 6 måneder. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er via Energistyrelsen blevet oplyst om, at den igangværende rutinemæssige afbrænding af kulbrinter på Gorm-feltet - hvor en del af produktionen fra Halfdan-feltet rutinemæssigt afbrændes - efter planen vil være afsluttet ultimo 2023.

3.4. Øvrige ændringer

3.4.1. Præcisering af fastsættelse af miljøvilkår i undergrundsloven og kontinentalsokkelloven

3.4.1.1. Gældende ret

I 2017 blev der vedtaget en ny miljøvurderingslov, hvorefter bestemmelserne om miljøvurdering af konkrete projekter i undergrundsloven, kontinentalsokkelloven, og den dagældende VVM-bekendtgørelse blev ophævet, herunder hjemlen til at fastsætte miljøvilkår som følge af en miljøvurderingsproces.

Ifølge miljøvurderingslovens § 15, stk. 3, skal sektormyndighederne ved meddelelse af godkendelser og tilladelser, der erstatter en VVM-tilladelse helt eller delvist efter miljøvurderingsloven § 25, følge proceduren i miljøvurderingsloven; en godkendelse skal således meddeles på baggrund af en miljøvurdering efter reglerne i miljøvurderingsloven. Det følger dog af forarbejderne til loven, at miljøvilkår skal være hjemlet i sektorlovgivningen, som den pågældende tilladelse eller godkendelse er meddelt i henhold til, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 147 som fremsat, side 79.

Hjemlerne til at fastsætte vilkår i kontinentalsokkelloven og i undergrundsloven, som er knyttet til meddelelse af tilladelse og godkendelse af projekter, er bredt formulerede og indeholder ikke en udtømmende liste.

3.4.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at for at undgå fremtidig fortolkningstvivl, bør det i kontinentalsokkelloven og undergrundsloven præciseres, at der i de relevante tilladelser og godkendelser kan fastsættes miljømæssige vilkår.

Det er ydermere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mere hensigtsmæssigt at samle reglerne om vurderingen af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, hvor der allerede fremgår regler om habitatvurdering.

3.4.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der foretages ændringer i undergrundsloven og kontinentalsokkelloven således, at der bliver klar hjemmel til at fastsætte miljømæssige betingelser og vilkår, for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadevirkninger på miljøet.

Ydermere foreslås det, at der laves en samlet bemyndigelse til, at der kan fastsættes nærmere regler om påvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder. Det betyder, at de eksisterende regler i undergrundsloven og kontinentalsokkelloven flyttes til offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 (de foreslåede § 3 d, stk. 4, og § 3 f), lovforslagets § 2, nr. 8 (den foreslåede § 4 a) og lovforslagets § 3, nr. 3 og 5 (de foreslåede §§ 28 a og 28 e).

3.4.2. Ændring af klagebestemmelse

3.4.2.1. Gældende ret

Ifølge kontinentalsokkellovens § 6 a, stk. 1, kan enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen klage til Energiklagenævnet over afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Ifølge stk. 2, kan lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berør sådanne interesser.

Ifølge offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 3, stk. 4, jf. § 3, stk. 1, træffer Energistyrelsen (efter delegation), afgørelse om, hvorvidt et projekt kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt (væsentlighedsvurdering), og om der skal udarbejdes en konsekvensvurdering.

Kontinentalsokkellovens klagebestemmelse omfatter afgørelser som er knyttet op på miljøvurderingslovens VVM-regler og habitatregler. Det betyder, at miljøorganisationer m.v. kan klage over de miljømæssige forhold i afgørelserne, herunder over miljøvurderingen efter miljøvurderingsloven og væsentlighedsvurderinger og konsekvensvurderinger efter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Det følger endvidere af kontinentalsokkellovens § 6 a, stk. 5, at tilladelser efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, ikke må udnyttes før klageperioden på 4 uger er udløbet (stand still). I forbindelse med stand still-perioden, fremgår det, at Energiklagenævnet kan træffe afgørelse om, at klager skal have opsættende virkning, jf. kontinentalsokkellovens § 6 a, stk. 6.

Ifølge undergrundslovens § 37 a, stk. 3, er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u, 28 eller tilladelser til geologisk lagring af CO₂ på under 100 kt med henblik på forskning, udvikling eller afprøvning af nye produkter eller processer, hvis afgørelserne eller tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Ligesom i kontinentalsokkelloven, kan miljøorganisationer m.v. klage over de miljømæssige forhold i afgørelserne. Til forskel fra kontinentalsokkelloven, er der dog ikke udvidet klageadgang i forhold til afgørelser, hvor Energistyrelsen vurderer, at aktiviteten ikke kan få væsentlige indvirkninger på miljøet, og der dermed ikke skal udarbejdes en konsekvensvurdering efter habitatreglerne (væsentlighedsvurderinger). Dette følger af, at § 28 a, som der henvises til i § 37 a, stk. 3, omfatter tilladelser og godkendelser efter undergrundsloven, hvor der er krav om konsekvensvurdering.

Baggrunden for forskellen er, at der i 2017 blev foretaget en ændring af kontinentalsokkeloven, jf. lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet). Her blev klageadgangen udvidet. Tidligere kunne miljøorganisationer m.v. ikke klage over væsentlighedsvurderinger. Efter lovændringen i 2017, blev denne ret udvidet således, at der nu kan klages over alle afgørelser truffet efter loven og regler udstedt i medfør heraf, hvilket betød, at der også blev klageadgang over afgørelser om væsentlighedsvurderinger.

Det følger af undergrundslovens § 37 a, stk. 5, at en tilladelse i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 eller regler udstedt i medfør af § 23 x, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Det betyder, at der er en stand still-periode på 4 uger, hvor virksomheden ikke må tage tilladelsen i brug. I forbindelse med stand still-perioden, fremgår det, at Energiklagenævnet kan træffe afgørelse om, at klager skal have opsættende virkning, jf. undergrundslovens § 37 a, stk. 6.

Ifølge rørledningslovens § 5 a, stk. 3, er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, stk. 2, hvis afgørelserne tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Tilladelser efter rørledningslovens § 1, stk. 2, regulerer separationsanlægget på land.

Ifølge rørledningslovens § 5 a, stk. 5, må tilladelser efter rørledningslovens § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet. I forbindelse med stand still-perioden, fremgår det, at Energiklagenævnet kan træffe afgørelse om, at klager skal have opsættende virkning, jf. undergrundslovens § 5 a, stk. 6.

3.4.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det bør være muligt for miljøorganisationer m.v. at klage over Energistyrelsens afgørelse om, at aktiviteten ikke kan få væsentlige indvirkninger på miljøet, og at der dermed ikke skal udarbejdes en konsekvensvurdering efter habitatreglerne. Hermed gives der samme klagemulighed i alle tre love, rørledningsloven, kontinentalsokkeloven og undergrundsloven. Ændringen er udtryk for en tilpasning i forhold til, hvad der er sædvanligt på andre ressortområder.

Stand still-perioden og bestemmelserne om, at Energiklage-

nævnet kan træffe afgørelse om opsættende virkning hænger sammen.

Energiklagenævnet vil af sig selv kunne træffe afgørelse om opsættende virkning, hvis nævnet finder behov herfor, uden at der er en konkret hjemmel hertil i rørledningsloven, undergrundsloven og kontinentalsokkeloven. Det er ydermere yderst sjældent, at der modtages klager over afgørelser truffet efter rørledningsloven, undergrundsloven og kontinentalsokkeloven.

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om stand still-periode reelt ikke vil kunne have en positiv virkning, da det i praksis næppe lader sig gøre at træffe afgørelse om opsættende virkning inden udløbet af klagefristen.

For så vidt angår klagebestemmelserne i undergrundsloven og rørledningsloven, så foreslås det ligeledes, at disse tilrettes i overensstemmelse med de ændringer, der foretages i de foreslåede bemyndigelser i henholdsvis undergrundslovens § 28 a og rørledningslovens § 3 f.

3.4.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at de eksisterende bestemmelser i undergrundsloven og kontinentalsokkeloven, der gennemfører naturbeskyttelsesdirektiverne (habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet) ophæves og erstattes med en bemyndigelse, jf. den foreslåede § 28 a, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles med henblik på naturbeskyttelsesområdet ved bekendtgørelse. Dette vil medføre en ændring af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at undergrundslovens § 37 a, stk. 3, ændres således, at der i stedet for henvises til den foreslåede bemyndigelse i undergrundslovens § 28 a. Dette betyder, at afgørelser om væsentlighedsvurderinger, hvor der i dag ikke er udvidet klageadgang, ændres. Det foreslås således, at der vil være udvidet klageadgang forhold til væsentlighedsvurderinger for afgørelser efter undergrundsloven, der er omfattet af habitatreglerne.

Det foreslås endvidere, at stand still-perioden og bestemmelsen om, at Energiklagenævnet kan træffe afgørelse om opsættende virkning ophæves i både undergrundsloven, rørledningsloven og kontinentalsokkeloven. Dermed vil tilladelser efter disse love kunne udnyttes i umiddelbar forlængelse af meddelelsen af tilladelsen. Det er dog stadig muligt for Energiklagenævnet at træffe afgørelse om opsættende virkning, hvis dette bliver begæret, jf. § 6, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Med lovforslaget foreslås også, at kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 2, ændres således, at ordlyden af klagebestemmelserne i alle tre love er den samme. Ændringen af § 6 a, stk. 2, medfører ikke en materiel ændring.

Som konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås, at der indsættes nye bestemmelser om tilladelser til forundersøgelser og indsættelse af hjemmel til at foretage ændringer på rørledningen, i rørledningsloven, foreslås det endvidere, at rørledningslovens klagebestemmelse tilrettes således, at den har samme ordlyd som i undergrundsloven og kontinentalsokkelloven.

3.4.3. Territorialbestemmelse

3.4.3.1. Gældende ret

Den gældende kontinentalsokkellov gælder for Grønland. Det fremgår af den gældende kontinentalsokkellovs § 6, at Grønlands Selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4 g, hvor anlæg eller sikkerhedszoner befinder sig på eller er oprettet inden for den grønlandske del af kontinentalsoklen. Dette under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

3.4.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Lovforslaget sikrer, at tilladelser, der gives efter kontinentalsokkelloven meddeles i overensstemmelse med kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne. I 2007 blev der lavet en generel gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne i kontinentalsokkelloven, jf. lov nr. 548 af 6. juni 2007. Heraf fremgår det, at ændringerne vil kunne sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Da lovforslaget også omhandler gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ændringerne for denne del også skal kunne træde i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Derudover foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som § 2 a, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser på dansk kontinentalsokkelområde og søterritorium. Det følger af kontinentalsokkellovens § 6, stk. 1, at Grønland udøver de beføjelser, der er fastsat i kontinentalsokkellovens § 2 og §§ 4-4 g, under iagttagelse af reglerne i lov om mineralske råstoffer i Grønland. Med lovforslaget foreslås det, at forundersøgelser i forbindelse med nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter, som historisk er blevet behandlet efter § 2, stk. 1, 1. pkt., i stedet reguleres særskilt i den foreslåede § 2 a. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at denne ændring også skal kunne træde i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Lovforslaget medfører desuden en ændring af klagebestemmelsen, som afgrænser klagemulighederne for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, samt at stand still-perioden bliver fjernet. Denne bestemmelse falder uden for de beføjelser, som Grønland udøver efter kontinentalsokkellovens § 6. Ændringerne som følger heraf, skal derfor ikke gælde for Grønland, ligesom det var tilfældet, da der blev ændret i klagebestemmelsen i forbindelse med lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinen-

talsoklen (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet). Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ændringerne i klagebestemmelsen ikke skal gælde for Grønland.

3.4.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at denne ændringslov ikke skal gælde for Grønland, med undtagelse af, at visse ændringer dog ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland, med de afvigelser som de grønlandske forhold tilsiger.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget, for så vidt angår ændringerne i rørledningsloven vedrørende ansøgninger om tilladelser efter rørledningsloven, herunder vurderinger i forhold til habitatreglerne, samt efterfølgende tilsyn med rettighedshaverne efterlevelse af lovkrav m.v., ikke vil få økonomiske konsekvenser for staten, regioner eller kommuner, da eventuelle merudgifter i forbindelse med disse ændringer vurderes at skulle dækkes af ejeren af rørledningen og ultimativt af brugere, jf. refusionsbekendtgørelsens § 2, nr. 2 og 3. Reglerne om afvikling og effektiv og hensigtsmæssig drift forventes desuden ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for staten, da reglerne antages at finde anvendelse yderst sjældent.

For så vidt angår den nye strafbestemmelse, der foreslås indsat i rørledningsloven, vurderes det ligeledes, at bestemmelsen ikke vil få nogen væsentlige økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige. Bestemmelsen forventes således anvendt yderst sjældent, og forventes at medføre væsentligt under en sag om året.

For så vidt angår de foreslåede ændringer i implementeringen af naturbeskyttelsesdirektiverne, er det vurderingen, at Energistyrelsens sagsomkostninger herfor, herunder tilsyn, er begrænset, og foreslås også fremadrettet at skulle dækkes af staten. De foreslåede ændringer forventes derfor ikke at få nogen væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at der indsættes en klar særskilt hjemmel i kontinentalsokkelloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med nedlægning og ændringer af elkabler og rørledninger, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 1. Det foreslås, at statens omkostninger for sagsbehandling af ansøgninger om forundersøgelser og efterfølgende tilsyn bæres af virksomhederne, se afsnit 5 om Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Lovforslaget forventes derfor, i forhold til denne del, heller ikke at få nogen væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget indeholder en række ændringer af klagebestemmelserne i de berørte love. Disse ændringer vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for det

offentlige. Der er således tale om mindre ændringer, og klager på dette område forekommer sjældent.

Med lovforslaget foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i undergrundsloven til at regulere afbrænding af kulbrinter, herunder til at fastsætte et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Det vurderes, at et eventuelt forbud ikke vil få økonomiske konsekvenser for staten, regioner eller kommuner, da eventuelle merudgifter i forbindelse med denne sagsbehandling og tilsyn af dette forbud skal dækkes af rettighedshaverne og bevillingshaverne, jf. refusionsbekendtgørelsen § 2, nr. 1 og 3.

Lovforslaget vil i et vist omfang indebære administrative opgaver for staten, men forventes ikke at få implementeringskonsekvenser for staten, regioner eller kommuner såsom væsentligt flere eller færre sager, ændrede arbejdsgange, it-systemer eller lignende.

Lovforslaget opfylder principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Samlet er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at lovforslaget ikke medfører væsentlige erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår rørledningsloven retter lovforslaget sig kun mod en enkelt rørledning, som er ejet af Danish Oil Pipe A/S.

I forhold til de erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes det, at kravene i lovforslaget indebærer, at Danish Oil Pipe A/S vil have visse administrative omkostninger som følge af, at der vil skulle udarbejdes ansøgningsmateriale i forbindelse med en ansøgning om etablering af nye anlæg, ændring af eksisterende anlæg, forundersøgelser og afvikling af rørledningen på havområdet. Endvidere vil Danish Oil Pipe A/S skulle refundere Energistyrelsens udgifter til sagsbehandling og øvrigt tilsyn i henhold til den eksisterende refusionsbekendtgørelse.

Det bemærkes, at forpligtelsen til at udarbejde ansøgningsmateriale formentlig også eksisterer i dag som følge af bestemmelserne i ibrugtagningstilladelsen for rørledningen fra 1984. Med lovforslaget skabes imidlertid lovhjemmel herfor.

Udover eksisterende krav om en detaljeret projektbeskrivelse og vurdering i henhold til VVM-reglerne af det konkrete projekt, skal ansøgningsmateriale også indeholde en vurdering af påvirkninger på udpegede internationale beskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter i forhold til habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Ministeriets vurdering er, at dette formentlig også gjorde sig gældende inden denne lovs ikrafttrædelse, men at kravet nu blot lovfæstes.

Det vurderes, at udarbejdelsen af ansøgningsmateriale og udgifter til refusion for Energistyrelsens sagsbehandling og tilsyn vil udgøre væsentligt mindre end 4 mio. kr. årligt. Eventuelle omkostninger vil skulle afholdes i forbindelse med hvert projekt, der forventes at blive gennemført sjældent. Ovenstående omkostninger vil blive pålagt tariffen for selskaberne, der bruger olierørledningen.

Med lovforslaget indføres der krav om, at ejeren af rørledningen skal sikre, at råolietransportsystemet er indrettet på en hensigtsmæssig og effektiv måde. Dette krav spejles af en bemyndigelse for ministeren til at påbyde, at der foretages ændringer på rørledningen, såfremt ejeren ikke lever op til kravet.

Påbudsadgangen tænkes primært anvendt i situationer, hvor den eksisterende konfiguration af råolietransportsystemet medfører forhøjede driftsomkostninger for råolietransportsystemet, når konfigurationen sammenholdes med andre sammenlignelige og mulige konfigurationer af råolietransportsystemet.

I forhold til de erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes det, at kravet om en effektiv og hensigtsmæssig indretning af råolietransportsystemet og ministerens tilsvarende bemyndigelse til at kræve pligten overholdt vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser væsentligt under 4 mio. kr. årligt. Det er således tanken bag bestemmelsen, at den sjældent vil finde anvendelse, og primært vil finde anvendelse, såfremt der ses mulighed for tarifbesparelser for brugerne og derved erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af en reduktion af omkostninger.

Det er ministeriets vurdering, at ministerens påbudsadgang og anvendelsen af bestemmelsen kun vil finde anvendelse undtagelsesvist. Dette støttes af, at samarbejdet i ejerens og brugernes forum (Producers Forum) er godt og veletableret.

For så vidt angår den foreslåede ændring i kontinentalsokkeloven som vedrører vurdering af ansøgninger om tilladelse til udforskning af naturforekomster efter § 2, stk. 1, 1. pkt., vedrørende kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne, vurderes det, at denne ændring ikke vil medføre yderligere omkostninger for erhvervslivet. Det er i dag fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i direktiverne. Det betyder, at ansøgerne allerede i dag bærer omkostningerne for at indsamle og dokumentere eventuelle påvirkninger på Natura 2000-områder og beskyttede arter i henhold til naturbeskyttelsesdirektiverne. Energistyrelsens omkostninger for sagsbehandling og tilsyn foreslås fortsat at skulle bæres af staten, se afsnit 4 om Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Med lovforslaget foreslås endvidere, at der indsættes en klar særskilt hjemmel i kontinentalsokkeloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændring af elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk

kontinentalsokkelområde og søterritorium, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning., jf. den foreslåede § 2 a, stk. 1. Virksomhederne vil fortsat have visse administrative omkostninger som følge af, at der vil skulle udarbejdes ansøgningsmateriale, og indsendes oplysninger i forbindelse med efterfølgende tilsyn med overholdelse af tilladelserne. Ud over krav om projektbeskrivelse, skal ansøgningsmaterialet indeholde oplysninger om påvirkninger i forhold til de udpegede internationale beskyttelsesområder i henhold til habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet samt påvirkning af beskyttede arter. Hvis det ikke kan udelukkes, at projektet kan have væsentlige påvirkninger på de udpegede internationale beskyttelsesområder, skal der også udarbejdes en konsekvensvurdering, på baggrund af yderligere oplysninger fra virksomheden.

Som tidligere nævnt foreslås det, at statens omkostninger for sagsbehandling af ansøgninger om forundersøgelser, meddelelse af tilladelse og efterfølgende tilsyn bæres af virksomhederne. Det følger allerede af refusionsbekendtgørelsen, at disse omkostninger for så vidt angår rørledninger til transport af kulbrinter vil være omfattet, jf. den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 3, som bliver til stk. 1. For så vidt angår elkabler forudsættes dog, at der sker en ændring af bekendtgørelse nr. 1460 af 25. juni 2021 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen (betalingsbekendtgørelsen), således at det fremgår af bekendtgørelsen, at omkostninger til sagsbehandling af ansøgninger om forundersøgelser og efterfølgende tilsyn, kan opkræves ved ansøger, jf. den foreslåede ændring af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 3, som bliver til stk. 1.

Det bemærkes, at virksomhederne ifølge tidligere praksis, jf. afsnit 3.2.2.1., har været forpligtet til at udarbejde ansøgningsmateriale og tilvejebringe oplysninger også i forhold til habitatvurderinger efter tilladelsesprocessen i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

Det vurderes, at udarbejdelsen af ansøgningsmaterialet og udgifter til refusion for Energistyrelsens sagsbehandling og tilsyn vil udgøre væsentligt mindre end 4 mio. kr. årligt.

For så vidt angår den foreslåede ensretning af implementeringen af naturbeskyttelsesdirektiverne, vurderes det ligeledes, at dette ikke vil have nogen væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

For så vidt angår de foreslåede ændringer af klagebestemmelserne i rørledningsloven, kontinentalsokkeloven og undergrundsloven vurderes det, at denne ændring ikke vil medføre økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet.

For så vidt angår bemyndigelsen i undergrundsloven til at fastsætte regler vedrørende afbrænding af kulbrinter, herunder et eksplicit forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, vil dette i sig selv ikke medføre væsentlige erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er således Klima-, Energi- og Forsyningsministe-

riets vurdering, at rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, som det helt klare udgangspunkt heller ikke var tilladt under eksisterende regler. Dette underbygges af, at rutinemæssig afbrænding af kulbrinter kun forekommer helt undtagelsesvist på dansk kontinentalsokkel.

Derudover bemærkes det, at der indføres en overgangsperiode for igangværende rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, således at det foreslåede forbud ikke vil påvirke den igangværende rutinemæssige afbrænding af kulbrinter på Gormfeltet.

Bemyndigelsen indeholder ud over et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, også en adgang til at fastsætte regler om øgede rapporteringsforpligtelser. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets forventning, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser herved vil udgøre væsentligt mindre end 4 mio. kr. årligt. Dette er begrundet med, at rapporteringsforpligtelsen er relativ begrænset og retter sig mod en meget begrænset gruppe af selskaber.

Tilsvarende vurderes lovforslaget ikke at medføre andre væsentlige direkte konsekvenser eller adfærdsvirkninger samt BNP-effekt.

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil medføre øvrige efterlevelsesomkostninger for erhvervslivet.

Det fremgår af lovforslaget, at ejeren eller brugerne, når relevant, skal udarbejde og indsende nødvendige oplysninger til brug for Energistyrelsens tilsyn vedrørende forhold, der er dækket af lovforslaget.

Forslaget påvirker ikke virksomheders eller iværksætters muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og innovation.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

For så vidt angår adgangen til at foretage ændringer på rørledningen vil lovforslaget ikke have væsentlige klimamæssige konsekvenser af varig karakter. Selve konstruktionsarbejderne i forbindelse med forventede ændringer på råolie-transportsystemet, må dog forventes at medføre engangsledninger af drivhusgasser. Det vurderes dog sandsynligt, at disse engangsledninger i nogen grad vil modsvares af løbende reduktioner af drivhusgasudledninger, som ændringer på råolie-transportsystemet må forventes at medføre, da der forventes en bedre energieffektivitet på de nye installationer i Nordsøen, og dermed en reduktion af drivhusgasudledningen herfra.

Ligeledes vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at lovforslagets bemyndigelse til at fastsætte et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter ikke vil have væsentlige klimamæssige konsekvenser, da det er yderst

sjældent, at rutinemæssig afbrænding af kulbrinter forekommer. Den igangværende rutinemæssige afbrænding af kulbrinter er ved at blive afviklet, og lovforslaget påvirker ikke tidsplanen for dette.

Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have væsentlige klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil indgå i indsatsen for at sikre gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder og opnåelse af god miljøtilstand efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (herefter havstrategidirektivet). Med ændringerne af henholdsvis rørledningsloven, kontinentalsokkelloven og undergrundsloven vil der blive skabt en mere klar hjemmel til at foretage de fornødne revisioner af de relevante bekendtgørelser med henblik på at sikre gunstig bevaringsstatus for bilag IV-arter og Natura 2000-områder, jf. habitatdirektivet. Med ændringerne vil der ske en regelforenklings af gældende ret, således at rammerne for habitatscreening, habitatkonsekvensvurdering og artsbeskyttelse fastsættes ved bekendtgørelse.

8.1. Rørledningsloven

Med lovforslaget skabes der hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser, ændringer af rørledningen og afvikling af denne.

For så vidt angår ændringer af rørledningen og afvikling af denne, kan aktiviteter i forbindelse hermed have miljø- og naturmæssige konsekvenser på flora og fauna i de berørte områder. Miljøpåvirkningerne vil blandt andet kunne stamme fra anlægsændringer, trafik, støj og visse udledninger i forbindelse hermed. Mulige miljøpåvirkninger kan blandt andet omfatte påvirkninger på hav- og kystfugle, marine pattedyr, fisk, plankton, samt bundfauna og undervandsvegetation.

For så vidt angår forundersøgelser, vil der være tale om geotekniske og geofysiske undersøgelser, herunder seismiske undersøgelser.

Ved geotekniske undersøgelser forstås ofte borer og sedimentprøver af havbunden. Påvirkninger fra geotekniske undersøgelser indebærer ofte en fysisk forstyrrelse af havbunden på de enkelte punktlokaliteter, hvor der bores eller tages prøver af havbunden. Anvendes der boremudder i forbindelse med boreaktiviteter kan dette også påvirke det marine miljø afhængig af boremudders kemiske sammensætning samt mængden af boremudder og cuttings, der udledes til vandsøjlen. Geotekniske undersøgelser kan ligeledes medføre undervandsstøj fra boreaktiviteter og fra undersøgelsesfartøjet.

Ved geofysiske undersøgelser forstås ofte seismiske og hydroakustiske undersøgelser. Seismiske og akustiske instru-

menter udsender alle bølger, der bevæger sig igennem vandet og videre ned i jorden. Bølgerne propagerer under vandet, og til dels over, og genererer undervandsstøj, der kan være til gene for en række dyrearter, herunder havpattedyr som marsvin og andre hvaltyper (Bilag IV-arter), som kan blive påvirket i form af adfærsændringer og/eller midlertidige og permanente høreskader. Påvirkningsgraden afhænger i høj grad af frekvensen (Hz) og lydstyrken (dB) samt tidspunktet for undersøgelserne. Derudover vil der være en fysisk forstyrrelse fra undersøgelsesfartøjet.

Miljøpåvirkningerne fra aktiviteter i forbindelse med forundersøgelser forventes primært at være lokale. Eventuelle grænseoverskridende miljøpåvirkninger vil derfor som udgangspunkt ikke være væsentlige.

Aktiviteterne i forbindelse med rørledningen forventes at være afgrænset til Nordsøen og området omkring rørledningens tracé ind til Fredericia. Det vil dog være afhængigt af det konkrete projekt.

Såfremt der ved konkrete projekter kan være mærkbare grænseoverskridende miljøpåvirkninger, skal aktiviteten behandles efter reglerne i artikel 7 i direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (herefter VVM-direktivet) og konventionen af 25. februar 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Espoo-konventionen).

De konkrete projekter skal endvidere vurderes efter reglerne i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen. Offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen gennemfører blandt andet dele af habitatdirektivet og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet. Dette indebærer blandt andet, at konkrete projekter ikke kun skal vurderes isoleret set, men også skal medtage eventuelle kumulative miljøpåvirkninger, der kan påvirke et habitatområde eller beskyttede arter. Hvis det vurderes, at aktiviteterne kan have væsentlig påvirkning på internationale naturbeskyttelsesområder, skal der udarbejdes en konsekvensvurdering. Aktiviteterne skal også vurderes i forhold til påvirkning på beskyttede arter.

Ændringer på rørledningen skal tillige vurderes efter reglerne i miljøvurderingsloven. Såfremt ændringen er omfattet af bilag 2 i miljøvurderingsloven, foretages først en screening efter miljøvurderingslovens § 21. Hvis det vurderes, at projektet kan have væsentlige påvirkninger på miljøet, foretages en fuld miljøvurdering efter miljøvurderingsloven. Det bemærkes, at rørledningen er etableret før implementeringsfristen for VVM-direktivet. Det betyder, at det som udgangspunkt alene vil være udvidelser eller ændringer til rørledningen, der vil være omfattet af VVM-direktivets krav om miljøvurdering. Hvis det ikke vil være muligt at afgrænse det konkrete projekt fra det samlede eksisterende anlæg, skal der dog foretages en vurdering af, hvorvidt hele anlægget skal være omfattet af kravet om screeningen eller miljøkonsekvensvurdering. Forundersøgelser, som primært omfatter geotekniske eller geofysiske aktiviteter, herunder seismiske undersøgelser, falder ikke ind under miljøvurde-

ringslovens anvendelsesområde, og der skal derfor alene ske en vurdering efter habitatreglerne m.v. efter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen. For nærmere beskrivelse af VVM-direktivets indhold, henvises der til afsnit 9.3.

8.2. Kontinentalsokkeloven

Med lovforslaget skabes en klar hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser og samtidig knyttes reglerne om tilladelse til udforskning af naturforekomster i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., op på habitatreglerne.

Udforskning af naturforekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., og forundersøgelser, jf. de foreslåede ændringer til kontinentalsokkelovens § 2 a og § 4, omfatter blandt andet geotekniske og geofysiske undersøgelser, herunder seismiske undersøgelser. Der henvises til beskrivelsen af geotekniske og geofysiske undersøgelser i afsnit 8.1.

Aktiviteterne skal vurderes efter reglerne i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen for så vidt angår tilladelse til udforskning af naturforekomster efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., og tilladelse til forundersøgelser i forbindelse med rørledninger, jf. den foreslåede § 2 a, og efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet for så vidt angår tilladelse til forundersøgelse i forbindelse med elkabler, jf. den foreslåede § 2 a. Hvis det vurderes, at aktiviteterne kan have væsentlig påvirkning på internationale naturbeskyttelsesområder, skal der udarbejdes en konsekvensvurdering. Aktiviteterne skal også vurderes i forhold til påvirkning på beskyttede arter.

Forundersøgelser som omfatter geotekniske eller geofysiske aktiviteter, herunder seismiske undersøgelser, falder ikke ind under miljøvurderingslovens anvendelsesområde, og skal derfor alene vurderes efter habitatreglerne m.v. i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

8.3. Undergrundsloven

Med lovforslaget indsættes der bemyndigelse til at fastsætte et forbud mod rutinemæssige afbrænding af kulbrinter. Rutinemæssig afbrænding af kulbrinter forekommer kun helt undtagelsesvist på dansk kontinentalsokkel. Ved at indføre et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, vil emissioner til atmosfæren fra rutinemæssig afbrænding af gas med efterfølgende potentiel aflejring til havmiljøet imidlertid fuldstændig ophøre efter udløbet af overgangsperioden. Henset til, at rutinemæssig afbrænding af kulbrinter er yderst sjældent forekommende, og at der fortsat vil forekomme sikkerhedsmæssig afbrænding af kulbrinter samt anden nødvendig afbrænding er det Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets vurdering, at forbuddet ikke vil have væsentlige natur- og miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering – særligt idet lovforslaget ikke går videre end minimumskravene i EU-reguleringen.

9.1. Naturbeskyttelsesdirektiverne

Lovforslaget gennemfører dele af habitatdirektivet og dele af fuglebeskyttelsesdirektivet.

I rørledningsloven indsættes en bemyndigelse til, at der i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen kan indsættes regler, der gennemfører dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, således at der skal foretages en vurdering af, hvorvidt ændringer af rørledningen på havområdet påvirker internationale beskyttelsesområder og beskyttede arter (Bilag IV arter).

I forhold til kontinentalsokkeloven knyttes bestemmelserne om naturbeskyttelse i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, til tilladelser til udforskning af naturforekomster i kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Det har været fast administrativ praksis at vurdere ansøgninger om tilladelse efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., efter kravene i direktiverne. Med lovforslaget skrives dette udtrykkeligt i loven for at undgå fremtidig fortolkningstvivel.

I forhold til kontinentalsokkeloven forslås det, at der indsættes en ny § 2 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere nedlæggelse af elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og dansk søterritorium. Der henvises til afsnit 3.2.2. Disse undersøgelser vil også være omfattet af kravene om naturbeskyttelse i habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Ydermere indsættes der i kontinentalsokkeloven og undergrundsloven en bemyndigelse til, at der i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen kan indsættes regler, der gennemfører dele af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

9.1.1. Habitatdirektivet

Habitatdirektivet har til formål at bidrage til at sikre den biologiske diversitet ved at bevare naturtyperne og de vilde dyr og planter. Ifølge direktivet skal der oprettes et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder under betegnelsen Natura 2000, der omfatter udpegede lokaliteter med naturtyper nævnt i direktivets bilag I og levesteder for de arter, der er nævnt i direktivets bilag II, samt de særligt beskyttede områder, som er udlagt i medfør af fuglebeskyttelsesdirektivet. Det er Miljøministeriets ansvar at udarbejde forvaltningsplaner for disse særlige bevaringsområder. Der henvises i den forbindelse til miljømålsloven.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til, for de særlige bevaringsområder, at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger. Disse kan i givet fald indebære hensigtsmæssige forvaltningspla-

ner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i direktivets bilag I og de arter i direktivets bilag II, der findes på lokaliteterne.

Ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktivets målsætninger.

Ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, skal alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne i vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold for stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de – hvis det anses for nødvendigt – har hørt offentligheden.

Hvis en plan eller et projekt, på trods af, at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten ifølge habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, kan der som begrundelse for alligevel at gennemføre en plan eller et projekt alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

9.1.2. Fuglebeskyttelsesdirektivet

Fuglebeskyttelsesdirektivet vedrører beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område, og omhandler bevarelse, forvaltning, regulering og fastsættelse af regler for udnyttelse af de pågældende arter. Direktivet indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at opretholde og tilpasse bestanden af de omhandlede arter på et niveau, som især imødekommer økologiske, videnskabelige og kulturelle krav og samtidig tilgodeser økonomiske og rekreative hensyn. Medlemsstaterne træffer ud fra de omhandlede hensyn alle de nødvendige foranstaltninger til at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkeligt forskellige og vidtstrakte levesteder for de omhandlede arter, blandt andet ved oprettelse af beskyttede områder og

ved vedligeholdelse og forvaltning i overensstemmelse med de økologiske krav både i og uden for de beskyttede områder.

For arter, som er anført i fuglebeskyttelsesdirektivets bilag I, træffes der ifølge direktivets artikel 4, stk. 1, særlige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til deres levesteder for at sikre, at de kan leve og formere sig i deres udbredelsesområde, og der udlægges som særligt beskyttede områder sådanne områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter. Ifølge artikel 4, stk. 2, træffes tilsvarende foranstaltninger med hensyn til regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, for så vidt angår de pågældende arters yngre-, fjerskifte- og overvintringsområder samt rasteområder inden for deres trækruter.

Ifølge fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 4, træffer medlemsstaterne egnede foranstaltninger med henblik på at undgå forurening eller forringelse af levestederne i de beskyttede områder, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt forstyrrelse af fuglene, i det omfang en sådan forurening, forringelse eller forstyrrelse har væsentlig betydning for formålet med denne artikel. Medlemsstaterne bestræber sig på at undgå forurening eller forringelse af levesteder også uden for disse beskyttede områder.

Ifølge habitatdirektivets artikel 7 træder forpligtelserne i habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i stedet for forpligtelserne i fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 4, 1. pkt., for så vidt angår de områder, der er udlagt som særligt beskyttede efter artikel 4, stk. 1, eller tilsvarende anerkendt efter artikel 4, stk. 2, deri.

9.2. Miljøvurderingsdirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 21. juni 2001 om vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet (herefter miljøvurderingsdirektivet) indeholder blandt andet krav om, at planer og programmer, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet, underkastes en miljøvurdering, inden de vedtages eller udstedes. Generel lovgivning kan være omfattet af direktivets planbegreb og dermed, såfremt direktivets øvrige betingelser er opfyldt, kravet om forudgående miljøvurdering. I den forbindelse bemærkes det, at dette lovforslag ikke er omfattet af kravet om strategisk miljøvurdering, da det ikke opfylder betingelserne herfor.

9.3. VVM-direktivet

Etablering af anlæg i Nordsøen omfattet af rørledningsloven vil som udgangspunkt være omfattet af VVM-direktivet. VVM-direktivet indeholder i bilag I og II en række projekter, hvortil tilladelse forudsætter udarbejdelse og vurdering af en miljøkonsekvensrapport (VVM).

Det er forventningen, at anlægsarbejderne vil være af en sådan karakter, at de udgør et VVM-pligtigt projekt efter

VVM-direktivets bilag I og II, herunder bilag I, nr. 16, og nr. 29, og bilag II, nr. 2, litra e, nr. 10, litra i, og nr. 13 a.

For projekter omfattet af VVM-direktivets bilag II skal der i første omgang træffes en screeningsafgørelse på baggrund af projektansøgers ansøgning og projektbeskrivelse i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 4, stk. 2, jf. også miljøvurderingslovens § 21. Denne afgørelse vil tage endelig stilling til, om etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg kræver en VVM-tilladelse efter VVM-direktivet. Det er klima-, energi- og forsyningsministeren, der er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag I og II, herunder af, om projekter omfattet af bilag II kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. miljøvurderingslovens § 17, stk. 4.

9.4. Miljøstraffedirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (herafter miljøstraffedirektivet) indeholder bestemmelser om indførelsen af strafferetlige sanktioner i national lovgivning for alvorlige overtrædelser af fællesskabsrettens bestemmelser om miljøbeskyttelse.

Efter miljøbeskyttelsesdirektivets artikel 3, stk. 1, litra h, skal medlemsstaterne sikre, at enhver adfærd, der forårsager betydelig beskadigelse af levesteder inden for et beskyttet område udgør en strafbar handling, hvis den er ulovlig og begås forsætligt eller i det mindste ved grov uagtsomhed. Ved »levested inden for et beskyttet område« forstås efter artikel 2, stk. 1, litra c, alle levesteder for arter, for hvilke et område er klassificeret som særligt beskyttet område i henhold til fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 1 og 2, eller i henhold til habitatdirektivets artikel 4, stk. 4.

Efter miljøstraffedirektivets artikel 3, stk. 1, litra f, skal medlemsstaterne sikre, at drab på, destruktion, besiddelse eller indfangning/-samling af beskyttede vilde dyre- eller plantearter udgør en strafbar handling, hvis den er ulovlig og begås forsætligt eller i det mindste ved grov uagtsomhed, medmindre adfærden vedrører et ubetydeligt antal af sådanne arter og kun har ubetydelig indvirkning på arternes bevaringsstatus. De omhandlede dyre- og plantearter er dem, der er opført i habitatdirektivets bilag IV og fuglebeskyttelsesdirektivets bilag I.

Lovforslaget indeholder strafferetlige sanktioner til gennemførelse af miljøstraffedirektivet og implementerer dermed miljøstraffedirektivet. Det fremgår af den foreslåede § 3 d, stk. 4, at der kan fastsættes miljøvilkår i forbindelse med godkendelse af etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg på havområdet. Ved lovforslaget indsættes der strafferetlige sanktioner, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. Heraf fremgår det af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, nr. 1, at tilsidesættelse af vilkår og betingelser for tilladelser og godkendelser kan straffes med bøder.

Lovforslaget vil også give adgang til, at der ved fastsættelse

af regler i medfør af lovforslaget, vil kunne fastsættes regler om straf, herunder implementering af ovennævnte bestemmelser vedrørende miljøstraffedirektivet, jf. den foreslåede § 5 c, stk. 2.

9.5. Vandrammedirektivet og havstrategidirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (herefter vandrammedirektivet) fastlægger rammerne for beskyttelsen af vandløb og søer, overgangsvande (flodmundinger, laguner o.l.), kystvande og grundvand i alle EU-lande, jf. artikel 1. Direktivet fastsætter en række miljømål og opstiller overordnede rammer for den administrative struktur for planlægning og gennemførelse af tiltag og for overvågning af vandmiljøet.

Såfremt der foretages forundersøgelser, etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg, som vil være underlagt en miljøkonsekvensvurdering, vil det blive vurderet, om gennemførelsen kan ske inden for rammerne af vandrammedirektivet. Dette vil være relevant, såfremt miljøkonsekvensvurderingen viser, at kystvandet vil kunne blive påvirket af projekterne for eksempel ved indstrømning af stoffer til kysten eller anden påvirkning heraf.

Havstrategidirektivet er implementeret ved lov om havstrategi, som omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner, har til formål at fastlægge rammerne for de foranstaltninger, der skal gennemføres for at opnå eller opretholde god miljøtilstand i havets økosystemer, og muliggøre en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer. Havstrategidirektivet er inddelt i 11 emner (deskriptorer), der beskriver en række tilstandselementer og påvirkninger i havmiljøet. Emnerne angår blandt andet undervandsstøj, havbundens integritet og hydrografiske ændringer, og disse emner giver tilsammen en helhedsorienteret vurdering af havmiljøets tilstand. Med hjemmel i havstrategiloven udstedes havstrategier, der blandt andet indeholder miljømål og indsatsprogrammer. I henhold til lovens § 18 er statslige, regionale og kommunale myndigheder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen bundet af fastsatte miljømål og indsatsprogrammer.

9.6. Metanforordningen

Der forhandles for tiden i EU-regi en Metanforordningen. Metanforordningen vil indføre et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, når denne træder i kraft. Dette lovforslag indfører ligeledes regulering af rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Der vil således være risiko for dobbeltregulering eller modstridende regulering, når Metanforordningen træder i kraft. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil sikre, at hverken dobbeltregulering eller modstridende regulering vil forekomme.

10. Forholdet til internationale forpligtigelser

10.1. Ramsar-konventionen

Konvention af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning navnlig som levesteder for vandfugle (herefter Ramsar-konventionen), som Danmark ratificerede den 16. juli 1977, har til formål at beskytte vandområder af international betydning, områder til optagelse på "Listen over vådområder af international betydning", fremme beskyttelse af områder på listen og fremme fornuftig anvendelse af vådområder generelt. Der er i medfør af miljømålsloven udpeget en række internationale naturbeskyttelsesområder. De nærmere regler herom er fastsat i habitatbekendtgørelsen. Alle de danske Ramsarområder indgår i fuglebeskyttelsesområderne og er derfor en del af Natura 2000-netværket. Rørledningen, som den ligger i dag, går ikke ind i Ramsarområder på havet.

På havet går rørledningen et sted gennem et Natura 2000-område (men ikke et Ramsarområde).

Med lovforslaget foreslås, at direktiverne om naturbeskyttelse gennemføres i rørledningsloven. Som konsekvens heraf, vil offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen blive udvidet, til også at omfatte projekter, der kræver tilladelser efter rørledningsloven. Gennemførelsen af Natura 2000-planerne og beskyttelse af området efter habitatdirektivets bestemmelser sikrer de danske forpligtelser efter Ramsar-konventionen.

10.2. Havretskonventionen

Ifølge Havretskonventionens artikel 77, som Danmark ratificerede i 2004, og som EU også har ratificeret, udøver kyststaten suveræne og eksklusive rettigheder over kontinentalsoklen for så vidt angår efterforskning og udnyttelse af dens naturlige ressourcer.

Ifølge Havretskonventionens artikel 79 har alle stater ret til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger på kontinentalsoklen. Med forbehold for sin ret til at træffe rimelige foranstaltninger med henblik på efterforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af dens naturlige ressourcer og forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra rørledninger, må kyststaten ikke hindre udlægning eller vedligeholdelse af sådanne kabler eller rørledninger. Kyststaten skal godkende linjeføringen.

Havretskonventionens kapitel XIII indeholder bestemmelser om videnskabelig havforskning på kontinentalsoklen. Det følger af Havretskonventionens artikel 246 (1), at i forhold til videnskabelige undersøgelser i den eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsoklen, har kyststaten ret til at regulere, give tilladelse til og udføre videnskabelig havforskning i overensstemmelse med bestemmelserne i Havretskonventionen. Videnskabelig havforskning i den eksklusive

økonomiske zone og på kontinentalsoklen må kun udføres med kyststatens samtykke.

Det følger endvidere af Havretskonventionens artikel 192, at staterne er forpligtede til at beskytte og bevare havmiljøet.

EU har ratificeret Havretskonventionen, og der er derfor en forventning om at EU's miljølovgivning, herunder direktiverne om naturbeskyttelse, er i overensstemmelse med Havretskonventionens bestemmelser.

Lovforslaget vurderes på denne baggrund at være i overensstemmelse med Havretskonvention.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

En tidligere version af lovforslaget har været i høring i perioden den 30. maj 2022 til den 28. juni 2022. Efterfølgende er der foretaget mindre ændringer. Et nyt udkast til lovforslag har derfor i perioden fra den 6. februar 2023 til den 20. februar 2023 været sendt i forkortet høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Crossbridge Energy Fredericia, CO-industri, Concito, Dana Petroleum, Danish Cable Protection Committee, Danish Oil Pipe A/S, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S., Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Danske Maritime, Danske Regioner, De frie Energiselskaber, DTU Aqua, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, E. ON Danmark A/S, Erhvervsstyrelsen, Finansministeriet, Fiskeristyrelsen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Friluftsrådet, FSR Danske revisorer, Greenpeace, HOFOR A/S, INEOS E&P (Petroleum) Denmark ApS, Inforse, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Kommunernes Landsforening, Kystdirektoratet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Levende Hav, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Naalakkersuisut, Nationalt Center for Miljø og Energi, Neptune Energy ApS, NGF Nature Energy NOAH Energi og Klima, Nordstream AG, Nordsøfonden, Noreco, Offshore Center Danmark, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, ONE-Dyas Denmark ApS, Petrogas E&P UK Limited, Ren Energi Oplysning (REO), Statsministeriet, Swedegas, TotalEnergies EP Danmark A/S, Udenrigsministeriet, Verdens Skove, Wintershall Nordszee B. V., Wintershall DEA International GmbH, WWF Verdensnaturfonden, Ørsted og Aalborg Portland A/S.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen væsentlige.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen væsentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen væsentlige.	Ingen væsentlige.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen væsentlige.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Korrekt gennemførelse	Ingen
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Rørledningsloven gennemfører ikke EU-retsakter, hvorfor loven ikke indeholder en notehenviisning.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at der indsættes en *fodnote* til lovens titel, hvoraf det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om

tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28.

Den foreslåede fodnote vil medføre, at det fremgår af loven, at den indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet, miljøstraffedirektivet og VVM-direktivet.

Til nr. 2

Det fremgår af rørledningslovens § 1, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteterne m.v. og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden.

Ministeren har på nuværende tidspunkt ikke udnyttet bemyndigelsen til at fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteterne m.v.

For så vidt angår ministerens udøvelse af tilsynet gennem Energistyrelsen har dette på nuværende tidspunkt i praksis været tilrettelagt således, at styrelsen sikrer, at ejeren efterlever styrelsens afgørelser efter loven og regler fastsat i medfør af loven. Som et led i det løbende tilsyn deltager styrelsen desuden i de relevante samarbejdsfora med deltagelse af ejeren og brugerne. Derudover afholdes der særskilte møder med henholdsvis ejeren og brugerne efter behov.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, stk. 3, at der efter "kan fastsætte" indsættes "nærmere", og at "og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden" ændres til "og fører tilsyn med virksomheden samt med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør af loven".

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 3, vil medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om drift af råolietransport-systemet.

Der er tale om en præcisering af, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om drift af råolietransport-systemet, der kan supplere den nye tillægsbestemmelse i den foreslåede § 3 d, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7

Den foreslåede ændring i § 1, stk. 3, vil ydermere medføre, at det ikke vil være fastsat ved lov, at ministerens tilsyn udføres gennem Energistyrelsen. Energistyrelsen vil imidlertid fortsat være tilsynsmyndighed for råolietransport-systemet, da ministerens kompetence efter rørledningsloven er delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3. Der er tale om en ændring, der vil sikre større smidighed i tilfælde af ressortomlægning eller lignende.

Ændringen vil ydermere medføre, at ministerens tilsyn ikke alene vil angå driften af virksomheden, herunder virksomhedens økonomiske forhold, men også ejerens, brugernes eller andre rettighedshaveres overholdelse af de foreslåede bestemmelser i §§ 3 d – 3 g.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at ministerens tilsyn også vil omfatte tilsyn med regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør af rørledningsloven.

Dette betyder, at ministeren får en eksplicit hjemmel til at føre tilsyn med andre rettighedshavere efter loven, herunder for eksempel brugerne eller andre virksomheder, der er omfattet eller undtaget fra tilslutningspligten, jf. rørledningslovens § 2, stk. 2 og 3.

Der forventes udført et risikobaseret tilsyn, hvor tilsynet bliver udført på baggrund af konkrete vurderinger af modtagne oplysninger. En stor del af tilsynet vil blive udført i forbindelse med afgørelser, vilkår og opfølgning på disse.

Den foreslåede ændring af lovens tilsynsbestemmelse skal blandt andet ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser §§ 3 d - 3 g, hvorefter ministeren skal godkende ændringer af rørledningen.

Til nr. 3

Rørledningsloven indeholder ikke bestemmelser om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk kontinentalsokkelområde, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 a vil medføre, at habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet og eventuelt anden EU-regulering eller internationale konventioner vil kunne gennemføres på dansk kontinentalsokkelområde, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler eller træffe de beslutninger, som er nødvendige for anvendelsen af Den Europæiske Unions forordninger om naturbeskyttelse på havområdet.

Den foreslåede bestemmelse vil ydermere medføre, at der kan fastsættes regler på områder, hvor Danmark har påtaget sig forpligtelser til at opfylde internationale konventioner om naturbeskyttelse på dansk kontinentalsokkelområde, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed udgøre hjemmelgrundlaget for opfyldelse af de danske forpligtelser efter Ramsar-konventionen.

For nærmere om habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet henvises til afsnit 9.1 i de almindelige bemærkninger, og for Ramsar-konventionen henvises til afsnit 10.1 i de almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3, skal ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i § 3 d, stk. 4, som vedrører miljømæssige betingelser og vilkår ved ændringer og nye anlæg, § 3 f, som vedrører implementering af EU-naturbeskyttelsesregler og § 3 g, som vedrører vilkår, forbud og påbud vedrørende naturbeskyttelses m.v., som alle er beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 4

Rørledningsloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at godkende aftaler om driften af rørledningen eller dele heraf inden disse indgås.

Det følger dog af et vilkår i Energistyrelsens afgørelse af 15. januar 1982 om principgodkendelse af rørledningsprojektet,

at ”selskabet ikke indgår aftaler med andre vedrørende den fremtidige drift af det samlede olierørledningssystem eller dele heraf, forinden sådanne aftaler har været forelagt for energistyrelsen til godkendelse.”

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, at aftaler om driften af anlæg omfattet af § 1, stk. 1, eller dele heraf, ikke kan indgås, før klima-, energi- og forsyningsministeren har godkendt disse. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, vil medføre, at vilkåret fra den ovennævnte afgørelse fra 1982 lovfæstes. Dette sker for at sikre gennemsigtighed, og samtidig også for at præcisere rækkevidden af klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelseskompetence.

Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at ejeren af rørledningen ikke kan ændre eksisterende aftaler eller indgå nye aftaler vedrørende driften af det samlede råolie-transportssystem eller dele heraf, førend sådanne aftaler har været forelagt for ministeren til godkendelse. Disse aftaler benævnes også operatøraftaler. Konkret er der for nuværende tale om operatøraftaler om driften af Gorm E-plattformen, driften af sø- og landleddningerne m.v., driften af terminalen m.v. samt en transport- og loadingkontrakt.

Ministerens vil i forbindelse med godkendelsen kunne lægge vægt på, at aftaler giver fuld klarhed over kommunikationsveje samt ansvars- og kompetenceforhold mellem de enkelte aftalparter. Ministeren vil desuden kunne lægge vægt på, at aftalerne er tilstrækkelig fleksible, eller at der åbnes mulighed for efterfølgende genforhandling.

Ministerens vil i den forbindelse ydermere kunne lægge vægt på, at ejeren af råolie-transportsystemet tilrettelægger sin struktur og bemanning således, at organisationen kan opbygge, vedligeholde og i fornødent omfang videreudbygge den kompetence, som er nødvendig for driften af råolie-transportsystemet.

Ydermere vil ministeren kunne fastsætte vilkår for godkendelsen.

Der henvises i øvrigt til indledningen i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

I rørledningsloven er ejeren af rørledningen i § 2 a, stk. 1, 2. pkt., benævnt som DONG Oil Pipe A/S.

Ved gennemførelsen af lov nr. 630 af 8. juni 2016 fremgik det, at ”DONG Oil Pipe A/S” skulle ændres til ”ejeren” i § 2 a, stk. 1, 1. pkt. Dette var en fejl, da lovens § 2 a, stk. 1, 1. pkt., ikke indeholder ”DONG Oil Pipe A/S”. Det fremgår af note 2 til lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019 om lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, at denne fejl skal rettes ved førstkommande lejlighed.

Det følger af den foreslåede ændring af § 2 a, stk. 1, 2. pkt., at ”DONG Oil Pipe A/S” ændres til ”ejeren”.

Den foreslåede ændring i § 2 a, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at bestemmelsen vil henvise til den til enhver tid værende ejer af rørledningen.

Til nr. 6

Rørledningsloven indeholder ikke bestemmelser, der direkte forpligter ejeren af råolie-transportsystemet til at sikre, at råolie-transportsystemet er indrettet på en hensigtsmæssig og effektiv måde, således at hensynet til brugerne og statens økonomi varetages bedst muligt.

Tilsvarende indeholder den gældende rørledningslov ikke bestemmelser, der giver ministeren adgang til at kræve ændringer i råolie-transportsystemet, såfremt det eksisterende transportsystem vurderes ikke at være indrettet på en sådan måde, at ejeren fortsat kan varetage transport- og anlægspligten, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 c, stk. 1, at ejeren er forpligtet til at sikre, at råolie-transportsystemet, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1 og 2, til enhver tid er indrettet på en måde, så transport- og anlægspligten, jf. § 2, stk. 2, varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og det transporterende kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 c, stk. 1, vil medføre, at ejeren får en eksplicit forpligtelse til at sikre, at råolie-transportsystemet til enhver tid er indrettet og drives på en hensigtsmæssig og effektiv måde og på en måde, der sikrer, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og det transporterende kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Ved vurderingen af, hvorvidt ejeren forestår en hensigtsmæssig og effektiv drift, vil ministeren skulle lægge vægt på, om ejeren af olierøret til stadighed kan varetage sin transport- og anlægspligt, jf. § 2, stk. 2. Endvidere vil ministeren kunne ved vurderingen af, hvorvidt ejeren til stadighed forestår en hensigtsmæssig drift, kunne inddrage hensynet til designspecifikationen, tilslutningsmulighederne for tredjeparter og kapacitet. Ved vurderingen af, hvorvidt ejeren til stadighed forestår en effektiv drift, vil ministeren kunne inddrage hensynet til anlægs- og driftsøkonomien, selve råolie-transporten, det valgte målesystem til måling af kulbrinter og andre driftsforhold.

Ved vurderingen af om råolie-transportsystemet er indrettet på en måde, der sikrer, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter, vil ministeren særligt kunne lægge vægt på målesystemets usikkerhed og beregningen af

denne. Desuden kan der lægges vægt på målesystemets referenceramme, udformning, inspektionsprocedurer og vedligehold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 c, *stk. 2*, at såfremt råolietransportsystemet ikke lever op til kravene i *stk. 1*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele påbud til ejeren om at foretage ændringer af råolietransportsystemet eller driften heraf, så pligten i *stk. 1* opfyldes.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 c, *stk. 2*, vil medføre, at ministeren vil kunne give påbud om, at der inden for en rimelig frist skal indsendes en ansøgning om ændring af råolietransportsystemet, såfremt ministeren vurderer, at den nuværende udformning af råolietransportsystemet ikke lever op til kravet om, at råolietransportsystemet til enhver tid er indrettet på en hensigtsmæssig og effektiv måde og på en måde, der sikrer, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat, kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Ministerens påbudsadgang vil kunne anvendes, når det vurderes, at den nuværende konfiguration eller driften af råolietransportsystemet ikke lever op til forpligtelsen i den foreslåede § 2 c, *stk. 1*.

Det forudsættes, at påbudsadgangen primært vil finde anvendelse i situationer, hvor den eksisterende konfiguration eller drift af råolietransportsystemet medfører unødigt store driftsomkostninger for råolietransportsystemet, når konfigurationen eller driften sammenholdes med andre sammenlignelige og mulige konfigurationer eller driftsformer af råolietransportsystemet.

Påbud vil for eksempel kunne bestå i, at ejeren inden for et nærmere bestemt tidspunkt redegør for baggrunden for den nuværende konfiguration efter ministerens nærmere anvisning. Derudover kan påbud bestå i, at ejeren inden for en nærmere bestemt frist pålægges at indsende en ansøgning om ændring efter den foreslåede § 3 d, *stk. 2* og *3*, til afhjælpning af konkrete forhold, der efter ministerens vurdering ikke udgør en hensigtsmæssig og effektiv drift af råolietransportsystemet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Til § 3 d

Rørledningsloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer godkendelser til forundersøgelse af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg eller ændringer af rørledningen. Der er i den gældende rørledningslov heller ingen regler, der regulerer hverken funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg eller etablering af nye anlæg. Dertil er der heller ikke regler om fastsættelse af miljømæssige vilkår i den gældende rørledningslov.

Klima-, energi- og forsyningsministeren er ansvarlig myndighed for behandling af sager vedrørende projekter efter miljøvurderingsloven på havområdet, jf. miljøvurderingslovens § 17, *stk. 4*. Tilladelser efter miljøvurderingslovens §§ 21 og 25, til projekter på land er således ikke Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressortområde, hvorfor klima-, energi- og forsyningsministeren ikke godkender sådanne projekter. Miljøvurderinger efter miljøvurderingsloven udføres på land af kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller miljøministeren. På samme måde er klima-, energi- og forsyningsministeren efter offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 1, *stk. 1*, ansvarlig for habituvurderinger på havområdet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 1*, at forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg, kun må foretages efter forudgående godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 1*, vil medføre, at forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg, eller ændring af eksisterende anlæg omfattet af § 1, *stk. 1*, ikke vil kunne foretages uden forudgående godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Forundersøgelser med henblik på etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg vil eksempelvis kunne omfatte geotekniske og geofysiske forundersøgelser. De geotekniske forundersøgelser kan blandt andet omfatte jordbundsundersøgelser, mens de geofysiske forundersøgelser blandt andet kan omfatte seismiske undersøgelser. Andre undersøgelser af rørledningen vil eksempelvis kunne omfatte nødvendige undersøgelser af rørledningens stand. Det vil komme an på det konkrete projekt, hvilke typer af undersøgelser, der vil være relevante at gennemføre med henblik på realiseringen af det konkrete projekt.

Ved en godkendelse efter § 3 d, *stk. 1*, vil ministeren kunne inddrage vurderinger af udstyr, arbejdsprogram og udførelsesmåde forbundet med undersøgelsen.

Bestemmelsen skal desuden ses i sammenhæng med den foreslåede § 3 f, hvorefter ministeren fastsætter regler med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 3 d, *stk. 1* og *3*. Dette er nødvendigt for at sikre opfyldelse af Danmarks forpligtelser efter VVM-direktivet samt habitat- og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Bestemmelsen skal ydermere ses i sammenhæng med § 3 d, *stk. 4*, hvorefter der kan fastsættes miljøvilkår i forbindelse med godkendelser efter § 3 d, *stk. 1*.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 2, 1. pkt.*, at funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg omfattet af § 1, *stk. 1* og *2*,

skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden de pågældende anlæg eller ændringer idriftsættes.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at ejeren af rørledningen bliver forpligtet til at ansøge om at idriftsætte nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg omfattet af lovens § 1, stk. 1 og 2. Ministeren godkender efter bestemmelsen nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg både på land og havområdet.

Ændringer vil for eksempel kunne være opgraderinger, udvikling af infrastruktur samt ændringer, der påvirker kapaciteten, råoliespecifikationen, designspecifikationen, driftsforholdene, tilslutningsmulighederne, målesystemet eller muligheden for opfyldelsen af transport- og anlægspigten.

Ansøgningen vil efter omstændigheder kunne forekomme på et tidligt stadie af projektet. Der er således ikke noget krav om en tidmæssig nærhed mellem ansøgningen og idriftsættelsen. Projektet skal dog kunne beskrives så klart, at ministeren kan vurdere funktionaliteten og udformningen af det nye anlæg eller ændringen af eksisterende anlæg.

Ved vurderingen af, hvorvidt et nyt anlæg eller en ændring af et eksisterende anlæg har en tilfredsstillende funktionalitet og udformning vil ministeren blandt andet kunne inddrage hensynet til anlægs- og driftsøkonomien, driftsforholdene, kapaciteten i røret, råoliespecifikationen, designspecifikationen, tilslutningsmulighederne for tredjeparter, afgrænsningen af råolietransportsystemet, muligheden for benyttelse af andres infrastruktur samt aftaler herom. Ministeren vil ved vurderingen skulle sikre, at ejeren efter ændringen fortsat kan varetage sin transport- og anlægspigt, jf. § 2, stk. 2, på en hensigtsmæssig og effektiv måde.

En ansøgning om ændring af eksisterende anlæg vil blandt andet kunne vedrøre ændringer af olierørets målesystem til måling af kulbrinter.

Ved behandlingen af en ansøgning om ændring af olierørets målesystem til måling af kulbrinter vil ministeren skulle sikre, at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie kan opgøres korrekt, samt om der er behov for at kræve, at der skal være tale om et fiskalt målesystem. Ministeren vil blandt andet kunne inddrage det ansøgte målesystems referenceramme, udformning, procedurer, inspektion, vedligehold og beregningsmodel ved vurderingen af, hvorvidt mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og kondensat kan opgøres korrekt.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 2, 2. pkt., at ministeren i forbindelse med godkendelsen kan fastsætte betingelser og vilkår.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at ministeren ved godkendelser af nye anlæg eller af ændringer af eksisterende anlæg, vil kunne fastsætte de relevante betingelser og vilkår for at sikre, at råolietransportsystemet opfylder transport- og anlægspigten på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og for at sikre, at kvaliteten af

den transporterede råolie og kondensat fortsat kan opgøres korrekt. Det bemærkes, at eventuelle betingelser vil angå forhold, der skal være opfyldt, før godkendelsen kan tages i brug, mens eventuelle vilkår vil angå forhold, der skal efterleves, mens godkendelsen er taget i brug.

Sådanne betingelser og vilkår som nævnt i § 3 d, stk. 2, vil eksempelvis kunne vedrøre anvendelighed for råolie-transport, kapacitet, råoliespecifikation, designspecifikation, driftsforhold, aftaler om ejerens anvendelse af andres infrastruktur, tilslutningsmuligheder, olierørets målesystem samt en hensigtsmæssig og effektiv opfyldelse af transport- og anlægspigten. Ministeren vil således blandt andet kunne fastsætte vilkår om, at det i forbindelse med ændringen skal sikres, at kapaciteten i rørledningen kan opretholdes eller eventuelt skal justeres eksempelvis for at imødegå en nedgang i den transporterede oliemængde. Som et andet eksempel vil ministeren kunne fastsætte vilkår om, at infrastrukturen skal være indrettet således, at nye brugere af rørledningen vil kunne tilslutte sig denne uden unødige tekniske vanskeligheder og omkostninger i overensstemmelse med rørledningslovens § 2, stk. 1 og 2, om tilslutnings- og transportpligt. Ministeren vil herudover kunne fastsætte andre relevante vilkår.

Anvendelsen og forståelsen af § 3 d, stk. 2, skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 3 d, stk. 3. Helt overordnet skal det anføres, at § 3 d, stk. 2, vedrører ministerens godkendelse af, at funktionaliteten og udformningen af råolietransportsystemet, også efter etableringen af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg, er tilfredsstillende. I tillæg hertil vil det efter bestemmelsen i § 3 d, stk. 3, være nødvendigt for ansøger, at indhente ministerens godkendelse af selve etableringen, selve ændringen eller selve de arbejder, der skal udføres på havområdet, for at sikre, at det ansøgte vurderes efter reglerne i naturbeskyttelsesdirektiverne og havstrategiens miljømål og indsatsprogram. For godkendelser der vedrører ændringer på land, vil det altså udelukkende være funktionaliteten og udformningen af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg, som vil skulle godkendes af ministeren. Dette drejer sig primært om en vurdering af, om råolietransportsystemet fortsat kan leve op til kravene til dets funktionalitet og udformning. For ændringer der foretages til havs, vil der også skulle foretages denne vurdering af funktionalitet og udformning, men derudover vil der også være krav om, at selve etableringen af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet godkendes. Dette for at sikre, at kravene i miljøvurderingsloven og miljøvurderingsdirektivet overholdes. Se nærmere om indholdet af § 3 d, stk. 3, nedenfor.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 3, at når etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet omfattet af § 1, stk. 1 og 2, foretages på havområdet, skal disse godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden etableringen, ændringen eller arbejderne må påbegyndes.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 3, vil medføre, at selve etableringen af nye anlæg, ændringen af et eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet på havområdet vil skulle godkendes af ministeren. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 3 f, hvorefter ministeren fastsætter regler med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 3 d, stk. 1 og 3. Dette er nødvendigt for at sikre opfyldelse af Danmarks forpligtelser efter VVM-direktivet samt habitat- og fuglebeskyttelsesdirektivet.

En godkendelse efter stk. 3 vil omhandle såvel processen som det arbejde, der skal udføres for at gennemføre ændringen. Derudover vil arbejder, der er nødvendige for driften af rørledningen, skulle godkendes af ministeren. Disse arbejder kan for eksempel omfatte rock-dumping, nedgravningsarbejder eller andre udvendige vedligeholdelsesarbejder. En eventuel godkendelse efter stk. 3, vil kunne inddrage hensyn til efterfølgende natur- og miljøpåvirkninger, som etableringen af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg eller arbejder måtte medføre. Endeligt vil der i en godkendelse efter stk. 3, kunne inddrages hensynet til udforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af kontinentalsoklens naturforekomster, muligheden for at føre et effektivt tilsyn, ejerens forpligtelse til løbende vedligehold og hensynet til tredjemænds rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

En ændring efter bestemmelsen vil desuden kunne omfatte afviklingen af et eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1, jf. hertil den foreslåede § 3 e i dette lovforslag.

Ved en godkendelse efter § 3 d, stk. 3, der vedrører afvikling af et eksisterende anlæg, vil ministeren kunne inddrage hensynet til en hensigtsmæssig og effektiv afvikling. Ministeren vil ud over de ovennævnte hensyn inddrage hensynet til Danmarks internationale forpligtelser efter OSPAR-konventionen (The Convention for the Protection of the Marine Environment of the North-East Atlantic).

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 vil indebære, at etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg eller arbejder på havområdet skal godkendes i henhold til både stk. 2 og 3, mens etablering af nye anlæg eller ændringer af eksisterende anlæg på land alene skal godkendes efter stk. 2.

Opdelingen mellem stk. 2 og stk. 3 skal forstås på denne baggrund. Ministeren skal derfor ikke foretage miljøvurdering på land. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren får mulighed for at sikre, at samtlige anlæg både på land og på havområdet kan understøtte en hensigtsmæssig og effektiv opfyldelse af transport- og anlægspilten, jf. § 2, stk. 2. Da Energistyrelsen kun er miljømyndighed på havområdet, vil der blive en opdeling i et stk. 2 og et stk. 3. Det kommer til at betyde, at miljøvurdering efter stk. 3, kun finder anvendelse såfremt ændringer foregår på havet,

mens vurderingen af hensigtsmæssighed og effektivitet finder anvendelse både på hav og på land.

Bestemmelsen i § 3 d, stk. 2, finder således anvendelse både på havområdet og på land, mens § 3 d, stk. 3, kun finder anvendelse på havområdet.

Det bemærkes, at det er hensigten, at en afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 3, skal træde i stedet for en afgørelse efter § 25 i miljøvurderingsloven.

Bestemmelsen skal ydermere ses i sammenhæng med § 3 d, stk. 4, hvorefter der kan fastsættes miljøvilkår i forbindelse med godkendelser efter § 3 d, stk. 3.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 d, *stk. 4*, at ved godkendelse efter stk. 1 og 3 kan ministeren i sin afgørelse herom fastsætte de miljømæssige betingelser og vilkår, der er påkrævede for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Ministeren kan desuden fastsætte andre betingelser og vilkår, herunder vilkår vedrørende rørledningens påvirkning af mulighederne for udforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af soklens naturforekomster, ejerens tilsyn med og vedligeholdelse af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling af rørledningen, og hensynet til tredjemands rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 d, stk. 4, vil medføre, at ministeren får adgang til at stille betingelser og vilkår til godkendelser efter den foreslåede § 3 d, stk. 1 og 3. De vilkår ministeren vil kunne fastsætte, kan opdeles i to hovedgrupper. For det første vil ministeren kunne fastsætte betingelser og vilkår til varetagelse af miljømæssige hensyn i bred forstand. Dette vil kunne inkludere betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger, herunder udstyr, program, udførelsesmåde og monitorering. For det andet vil ministeren kunne fastsætte betingelser og vilkår vedrørende udforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af kontinentalsoklens naturforekomster, ejerens tilsyn med og vedligeholdelse af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling, og hensynet til tredjemands rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1 og de specielle bemærkninger til den foreslåede § 3 f.

Til § 3 e

Rørledningsloven indeholder ikke bestemmelser, der regulerer afvikling af rørledningen eller dele heraf.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 e, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille krav om, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og termi-

nalfaciliteter, jf. § 1, stk. 1, der er etableret på havområdet, afvikles, når de pågældende dele er taget ud af drift.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 e, stk. 1, vil medføre, at ministeren vil kunne stille krav om, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, der er etableret på havområdet, vil skulle afvikles, når disse tages ud af drift.

Røret anses ikke længere for at være i drift, når røret ikke længere transporterer råolie eller kondensat fra Nordsøen, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1, og når der ikke er konkrete planer om at genoptage driften inden for en rimelig frist.

Den konkrete behandling af afviklingen vil foregå ved, at ejeren af rørledningen, inden arbejdet påbegyndes, indsender en ansøgning om godkendelse af ændring af rørledningen efter den foreslåede § 3 d, stk. 2 og 3, og at ejeren efter eventuel godkendelse skal foretage afviklingsarbejderne. Derudover skal der i forbindelse med ansøgningen foretages en vurdering efter reglerne i miljøvurderingsloven og offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, jf. den foreslåede § 3 f.

Det bemærkes, at ved havområdet forstås dansk kontinentalsokkelområde, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 e, stk. 2, at ministeren efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne kan fastsætte tidspunktet for afvikling efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 e, stk. 2, vil medføre, at der i forbindelse med afvikling af anlæg foretages en forhandling med ejeren og brugerne inden ministeren fastsætter tidspunktet for, hvornår der skal ske afvikling af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, jf. rørledningslovens § 1, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 3 d og § 3 f.

Til § 3 f

Der er fra EU fastsat regler om beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af arter og deres levesteder i overensstemmelse med naturbeskyttelsesdirektiverne; habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Habitatdirektivets artikel 6 handler om beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder. I habitatdirektivets artikel 12 og 13 fremgår en streng beskyttelsesordning vedrørende henholdsvis beskyttelse af prioriterede arter og deres levesteder og beskyttelse af plantearter. I habitatdirektivets artikel 16 fremgår en undtagelsesmulighed i de tilfælde, hvor der ikke findes et tilfredsstillende alternativ og fravigelsen ikke er til hinder for opretholdelse af den pågældende bestandsbevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Rørledningsloven indeholder ikke bestemmelser om, at pro-

jekter angående ændringer af rørledningen på havområdet, der må kunne antages at påvirke udpegede internationale beskyttelsesområder, kun kan godkendes på baggrund af en vurdering af projektets virkning på sådanne områder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 f, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet, fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 1, stk. 2, og § 3 d, stk. 1 og 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 f, vil medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet, herunder regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser omfattet af loven kan meddeles. Der vil med bestemmelsen kunne fastsættes regler om gennemførelse af vurdering af projekters eventuelle påvirkning af internationale naturbeskyttelsesområder, af beskyttede arters yngle- og rasteområder og af beskyttede plantearters levesteder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bestemmelsen fastsætte nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, muligheden for at anmode om oplysninger eller foretage undersøgelser samt hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, om underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer, herunder at høring kan ske udelukkende digitalt, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud og forbud.

Bestemmelsen udgør en regelforenkling, således at rammerne for habitatscreening, habitatkonsekvensvurdering samt artsbeskyttelse, som følger af habitatdirektivet, fremadrettet vil være implementeret ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra andre sektorlove, for eksempel planloven, havneloven og kystbeskyttelsesloven. Det er hensigten, at der vil blive fastsat nærmere bestemmelser om undtagelsesmuligheder samt fravigelser i det omfang habitatdirektivet giver mulighed for fravigelser. Reglerne forventes indsat i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, jf. hertil også § 1 a, som bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler.

Der vil i bekendtgørelsen blive fastsat regler om, at godkendelse efter § 3 d, stk. 1 og 3, vil kræve, at der skal gennemføres en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt (habitatscreening). Derudover forventes der indsat bestemmelser om, at såfremt den indledende habitatscreening viser, at det ikke kan udelukkes, at projektet vil kunne påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde

væsentligt, vil der skulle foretages en nærmere konsekvensvurdering af aktivitetens virkning på lokaliteten, under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne, og med henblik på at vurdere, om aktiviteten vil kunne skade det udpegede internationale naturbeskyttelsesområdes integritet. Hvis vurderingen viser, at det ikke kan udelukkes, at ændringen vil skade et udpeget internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet, kan der ikke gives godkendelse efter § 3 d, stk. 1 og 3, medmindre betingelser svarende til habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, er til stede og EU-Kommissionen underrettes herom. Vurderingen af, om ændringen vil kunne skade et udpeget internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet, vil indebære, at der skal foretages en konkret vurdering af, om det uden rimelig tvivl og ud fra et videnskabeligt synspunkt kan fastslås, at ændringen ikke vil skade det udpegede internationale naturbeskyttelsesområdes integritet.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed sikre en samlet og klar implementering af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 og 4, vedrørende offshoreaktiviteter på havet. Derudover vil der i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen blive fastsat regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke kan godkende projekter, jf. § 3 d, stk. 1 og 3, såfremt aktiviteten kan beskadige eller ødelægge yngle eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a, eller ødelægge de plantearter, som er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra b, i alle livsstadier. Bestemmelserne skal gennemføre artikel 12 og 13 i habitatdirektivet.

I forbindelse med offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens revision forventes endvidere indsat bestemmelser om, at der kan meddeles godkendelse efter § 3 d, stk. 1 og 3, hvis der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, og hvis godkendelsen ikke er til hinder for, at den pågældende bestands bevaringsstatus opretholdes i dens naturlige udbredelsesområde. Godkendelse efter § 3 d, stk. 1 og 3, skal i det tilfælde have til formål at sikre hensyn til den offentlige orden og sikkerhed eller andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social og økonomisk art, og hensyn til væsentlige gavnlige virkninger på miljøet. Offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen vil dermed i forbindelse med den kommende revision også sikre, at undtagelsesbestemmelserne i habitatdirektivets artikel 16 fremadrettet fremgår direkte af bekendtgørelsen. Derudover forventes der at blive indsat bestemmelser om, at klima-, energi-, forsyningsministeren meddeler miljøministeren om afgørelse om fravigelse fra habitatdirektivets artikel 16, stk. 1, med henblik på information af Europa-Kommissionen, jf. habitatdirektivets artikel 16, stk. 2.

De nærmere rammer for ministerens godkendelse til projekter efter § 3 d, stk. 1 og 3, forventes dermed at blive fastsat i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, dog således, at bestemmelserne svare til, hvad der allerede gælder efter habitatdirektivet.

Bestemmelsen supplerer den foreslåede § 1 a i rørledningsloven.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 1 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 3 g

Der er i rørledningsloven ikke bestemmelser om klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelser af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder.

Der er fra EU fastsat regler om beskyttelse af internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af arter og deres levesteder i overensstemmelse med naturbeskyttelsesdirektiverne; habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3 g, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med projekter på havområdet, træffer passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer (habitatdirektivet).

Den foreslåede bestemmelse i § 3 g, vil medføre en implementering af habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, og vil dermed understrege klima-, energi- og forsyningsministerens handlepligt med hensyn til at træffe passende foranstaltninger over for nuværende og fremtidige aktiviteter, der forringer naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrer de arter, som lokaliteterne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for habitatdirektivets målsætninger. Ministeren vil blive forpligtet til at træffe passende foranstaltninger, herunder stille de fornødne vilkår i tilladelser og godkendelser vedrørende projekter om offshoreaktiviteter på havområdet specielt med henblik på at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter og forstyrrelser af arterne. Det kan endvidere være nødvendigt at fastsætte vilkår for aktiviteter beliggende uden for et internationalt naturbeskyttelsesområde, hvis aktiviteterne har konsekvenser for arterne og naturtyperne i det internationale naturbeskyttelsesområde.

Som led i handlepligten vil ministeren endvidere meddele de nødvendige påbud eller forbud for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelser af arterne, som lokaliteten er udpeget for. Handlepligten vil kunne varetages ved, at ministeren påbyder rettighedshaveren at tage fornødent hensyn til det internationale naturbeskyttelsesområdes integritet, herunder ved at bringe den skadelige påvirkning af lokalitetens integritet til ophør.

Der er en klar forskel mellem tolerancegrænsen for henholdsvis forringelse af naturtyper og forstyrrelser af ar-

ter. Til forskel fra forringelse har forstyrrelser ikke nogen direkte indflydelse på et områdes fysiske betingelser. Forstyrrelser vedrører arterne og er ofte tidsbegrænsede (støj, lys osv.). Forstyrrelser af arter skal være betydelige, det vil sige, at forstyrrelser af en vis grad kan accepteres. En forstyrrelse anses kun for betydelig, hvis den har indflydelse på artens bevaringsstatus. Det er ikke nødvendigt at bevise, at betydelige forstyrrelser konkret vil indtræde; sandsynligheden herfor er tilstrækkelig som grundlag for passende foranstaltninger. Med hensyn til forringelse er der ikke udtrykkeligt en sådan margin, men der er naturligvis en nedre grænse for, hvad der kan anses for at være en forringelse. Ved forringelse forstås en fysisk forringelse af en naturtype, som kan vurderes direkte på grundlag af en række indikatorer, for eksempel mindskelse af naturtypens areal eller ændring af naturtypens særpræg. Hvad der skal betragtes som forstyrrelser eller forringelse afhænger af lokalitetens bevaringsmålsætninger.

Sigtet med habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, er ikke at træffe generelle bevaringsforanstaltninger, men derimod at træffe målrettede foranstaltninger for at undgå forringelse af de naturtyper eller forstyrrelser af de arter, som ligger til grund for udpegningen af et internationalt naturbeskyttelsesområde. Bestemmelsen sigter især mod muligheden for at træffe passende foranstaltninger over for aktiviteter, der er i gang, når en lokalitet bliver udpeget, eller efterfølgende er blevet tilladt i overensstemmelse med proceduren i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 og 4. Selv om en aktivitet er blevet tilladt i overensstemmelse med disse bestemmelser og dermed er tilpasset lokalitetens bevaringsmålsætninger, kan det ikke udelukkes, at en sådan aktivitet senere viser sig at kunne forårsage forringelse eller forstyrrelser, og i den situation pålægges bestemmelserne ministeren en handlepligt.

I grundlaget for fremtidige udpegninger vil som kriterium blandt andet indgå, om lokaliteten har en gunstig bevaringsstatus eller har gode muligheder for at opnå gunstig bevaringsstatus for den naturtype eller de arter, den udpeges for. Udpegningen vil derfor tage udgangspunkt i den tilstand, der er med de påvirkninger, som eksisterende aktiviteter har medført. For eksisterende aktiviteter er der allerede, hvor det har været relevant, stillet en række miljømæssige vilkår i de pågældende tilladelser. Disse vilkår kan have baggrund i VVM-vurderinger eller andre miljømæssige vurderinger. Eftersom disse aktiviteter allerede er miljøvurderet, reduceres sandsynligheden for, at det i fremtiden vil være nødvendigt at træffe yderligere målrettede foranstaltninger i forbindelse med udpegnings af internationale naturbeskyttelsesområder. Det kan dog ikke udelukkes, at igangværende aktiviteter i fremtiden vurderes at skade en lokalitets integritet, eksempelvis på baggrund af ny viden.

Det er miljøministeren der udpeger og foretager ændringer i allerede udpegede internationale naturbeskyttelsesområder, jf. miljømålslovens § 36, stk. 1 og 2.

Til nr. 8

Til § 4 a

Rørledningsloven giver ikke ministeren adgang til at indhente de oplysninger, som er påkrævet af hensyn til udøvelse af tilsynet, sagsbehandling eller overvågning efter loven eller regler fastsat i medfør af loven.

Ministeren kan heller ikke pålægge ejeren af rørledningen at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse efter gældende ret eller til at kræve bestemte undersøgelser udført.

Videre er der heller ikke regler, der regulerer tilsynets adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugeren. Efter fast praksis har Energistyrelsen i de senere år haft adgang til at deltage i møderne i samarbejdsorganet Producers Forum som et led i styrelsens tilsyn med selskabet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af denne lov kan indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere omfattet af loven.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, vil medføre, at ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere efter loven, efter anmodning fra ministeren, vil skulle give alle oplysninger, som er påkrævet af hensyn til udøvelse af tilsyn, sagsbehandling eller overvågning af virksomheden efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven. Tidligere har denne adgang været reguleret i afsnit 3.1 punkt 10 i ibrugtagningstilladelsen fra 1984, hvorefter Energistyrelsen har adgang til virksomheden, samt til alle oplysninger som styrelsen finder nødvendige for udøvelse af tilsynet. Med den foreslåede § 4 a, stk. 1, lovfæstes denne adgang.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 1. pkt., at ejeren, brugerne og andre rettighedshavere skal meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn med deres virksomhed efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at ejeren, brugerne og andre rettighedshavere vil skulle meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for tilsynet med virksomheden.

Bestemmelsen vil først og fremmest vedrøre oplysninger, som ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere er eller burde være i besiddelse af i forbindelse med dennes aktivitet, men som ejeren, brugerne eller rettighedshavere ikke fremkommer med i forbindelse med en ansøgning.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 2. pkt., at ministeren i forbindelse med tilsynet kan pålægge ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere at meddele

oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med tilsynet vil kunne pålægge ejeren, brugerne og andre rettighedshavere af rørledningen at meddele oplysninger om, samt foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Bestemmelsen vil først og fremmest vedrøre oplysninger, som ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere er eller burde være i besiddelse af i forbindelse med dennes aktivitet, men som ejeren, brugerne eller rettighedshavere ikke fremkommer med efter anmodning fra ministeren.

Der vil kun blive stillet krav om at få udført undersøgelser, hvis der foreligger en klar indikation, der kan begrunde pålægget. Endvidere skal der, inden for rammerne af naturbeskyttelsesdirektiverne, foreligge den fornødne proportionalitet for undersøgelsen, så ansøgerne ikke bliver pålagt udgifter af en størrelse, der ikke kan begrundes i de miljø- og naturbeskyttelseshensyn, der skal varetages.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 a, *stk. 3*, at repræsentanter for tilsynet har adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, *stk. 3*, vil medføre, at repræsentanter fra Energistyrelsen, som i praksis er tilsynsmyndighed, jf. delegationsbekendtgørelsens § 3, *stk. 1*, nr. 3, i forbindelse med tilsynet får adgang til at overvære møderne i de relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Det betyder, at ejeren af rørledningen vil være forpligtet til at sikre, at Energistyrelsen kan deltage i møder i de centrale samarbejdsorganer som for eksempel Producers Forum eller andre fora og bliver indkaldt til sådanne møder med samme varsel som de øvrige mødedeltagere og modtager samme materiale som disse.

Til § 4 b

Der er i rørledningsloven ikke bestemmelser, der regulerer klima-, energi- og forsyningsministerens mulighed for at meddele forbud og påbud.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 4 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele forbud og påbud om overholdelse af loven eller af regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 b, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at meddele forbud og påbud om overholdelse af loven og regler, vilkår og betingelser udstedt i medfør heraf.

Påbud vil for eksempel kunne være påbud om, at ejeren,

brugeren eller andre rettighedshavere af rørledningen skal foretage bestemte handlinger for at sikre en hensigtsmæssig og effektiv opfyldelse af ejerens anlægs- eller transportpligt. Et påbud vil også kunne vedrøre overholdelse af tilslutningspligten, eller manglende indlevering af efterspurgte oplysninger efter den foreslåede § 4 a.

Forbud vil for eksempel kunne være forbud mod, at der foretages handlinger, der unødigt besværliggør eller fordyrer transporten af kulbrinter.

Både påbud og forbud vil indholdsmæssigt afhænge af den konkrete situation, idet det påses, at disse ikke er mere indgribende, end forholdene betinger.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 9

Det fremgår af rørledningslovens § 5 a, *stk. 3*, at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, *stk. 2*, hvis afgørelserne tillige er omfattet af miljøvurderingsloven.

Tilladelser efter rørledningslovens § 1, *stk. 2*, regulerer separationsanlægget på land.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5 a, *stk. 3*, at ”§ 1, *stk. 2*” ændres til ”§ 3 d, *stk. 1* og 2”, og at der efter ”er omfattet af” indsættes ”§ 3 g, regler udstedt i medfør af § 3 f eller”.

Den foreslåede ændring i § 5 a, *stk. 3*, vil medføre, at afgørelser efter § 1, *stk. 2*, ikke længere er omfattet af klageadgangen i § 5 a, *stk. 3*, for så vidt angår miljømæssige forhold. § 1, *stk. 2*, vedrører alene et separationsanlæg, som er placeret på land. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er ikke miljømyndighed for anlæg på land. Da denne kompetence falder uden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort, bør den ikke fremgå af denne bestemmelse. Det betyder dog ikke, at muligheden for at klage over de miljømæssige forhold vedrørende separationsanlægget fjernes. Denne mulighed vil der stadig være hos den rette miljømyndighed.

Den foreslåede ændring § 5 a, *stk. 3*, vil ydermere medføre, at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser truffet i medfør af den foreslåede § 3 d, *stk. 1* og 3, vedrørende forundersøgelser samt etablering eller ændringer af rørledningen.

Den foreslåede ændring af § 5 a, stk. 3, vil endvidere medføre, at klagebestemmelsen ikke længere omfatter klage over tilladelser efter rørledningslovens § 1, stk. 2, og at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer er klageberettigede, når afgørelse efter de foreslåede § 3 d, stk. 1 og 3, tillige er omfattet af miljøvurderingsloven eller habitatreglerne.

Bestemmelsen gennemfører dele af Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, artikel 9.

Der er på dette område meget få sager og meget få klager. Lovændringen forventes ikke at ændre herpå.

Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det fremgår af rørledningslovens § 5 a, stk. 5, at tilladelser efter § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af miljøvurderingsloven, ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet. Af stk. 6 fremgår det, at klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 5, ikke har opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Det foreslås, at § 5 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 5 a, stk. 5, vil medføre, at tilladelser efter rørledningsloven, hvor tilladelsen tillige er omfattet af miljøvurderingsloven, ikke længere vil være underlagt en stand still-periode på 4 uger. Det betyder, at en virksomhed, der får en tilladelse efter rørledningsloven, kan udnytte denne med det samme.

Som konsekvens af, at § 5 a, stk. 5, vil blive ophævet, vil § 5 a, stk. 6, tilsvarende blive ophævet. Det betyder, at Energiklagenævnet herefter ikke skal tage stilling til opsættende virkning i forbindelse med klager over tilladelser efter rørledningslovens, hvor tilladelsen tillige er omfattet af miljøvurderingsloven.

Den foreslåede ændring af § 5 a, stk. 3, har ikke betydning for ophævelsen af § 5 a, stk. 5 og 6, men foretages for at ensrette lovgivningen, så der er en sammenhæng på tværs af lovgivning.

Som følge af den foreslåede ophævelse, vil stk. 7 og 8 herefter blive stk. 5 og 6.

Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Der er ikke straffebestemmelser i rørledningsloven.

Efter § 3, 2. pkt., i lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner (herefter lov om eksklusive økonomiske zoner) har Danmark jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn til anlæg og benyttelse af kunstige

øer, installationer og anlæg, videnskabelig havforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Ifølge de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995/1996, tillæg A, spalte 3174, er lovens § 3 en rammebestemmelse, der opregner Danmarks rettigheder i de eksklusive økonomiske zoner i henhold til folkeretten, som gengivet i FN's Havretskonvention. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at Danmarks udnyttelse af disse rettigheder er eller vil blive fastlagt ved selvstændig lovgivning eller administrativ lovgivning.

I tilknytning hertil fremgår det endvidere af Justitsministeriets Jurisdiktionsudvalgs betænkning nr. 1488/2007 om Dansk straffemyndighed, side 47, at Danmark efter § 3 i lov om eksklusive økonomiske zoner har jurisdiktion i de eksklusive økonomiske zoner med hensyn til anlæggelse af og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg, videnskabelig havforskning samt beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. Videre følger det af betænkningen, at retsvirkningerne af den udvidede jurisdiktionskompetence i forhold til Danmarks eksklusive økonomiske zoner er, at de nævnte anlæg m.v. betragtes som dansk territorium for så vidt angår udstrækningen af dansk ret. Lovovertrædelser, der begås på disse steder, er dermed undergivet dansk straffemyndighed i kraft af straffelovens § 6, nr. 1, om territorialprincippet, hvoraf det følger, at handlinger, som foretages i den danske stat, er under dansk straffemyndighed.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter lovens § 2, stk. 5 og 6, § 2 a, stk. 1, § 3 b, § 3 d, stk. 2 og 4, og § 3 g eller 2) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til lovens § 2 c, stk. 2, § 3 g og § 4 b.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, vil medføre straf for overtrædelse af lovens § 2, stk. 5 og 6, § 2 a, stk. 1, § 3 b, § 3 d, stk. 2 og 4, og § 3 g. Den foreslåede § 5 c, stk. 1, vil angå lovovertrædelser, der begås i forbindelse med anlæg, ændring af anlæg og drift af rørledningen.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, vil rette sig mod virksomheder (juridiske personer) og fysiske personer, som ikke overholder de vilkår og betingelser, der fastsættes i en tilladelse eller godkendelse, samt undlader at efterkomme påbud eller forbud udstedt i henhold til loven. Bødens størrelse skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning. Det foreslås, at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 50.000 kr. Straffudmålingen vil bero på domstolens konkrete vurdering i de enkelte tilfælde, jf. de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder. Der bør være tale om skærpene omstændigheder, hvor overtrædelse af et vilkår har medført skade på miljøet eller der er en potentiel risiko herfor. Det forud-

sættes, at bødestørrelsen i øvrigt skal følge den almindelige prisudvikling i samfundet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, *nr. 1*, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, som tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter lovens § 2, stk. 5 og 6, § 2 a, stk. 1, § 3 b, § 3 d, stk. 2 og 4, og § 3 g.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, nr. 1, vil medføre, at tilsidesættelse af vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter loven, kan straffes med bøde. Det kan for eksempel være vilkår om, at materialet til stabilisering af rørledningen, ikke må kunne skade flora og fauna i Nordsøen, som for eksempel ved indslæbning af invasive arter i forbindelse med anbringelse af sten, eller at der i forbindelse med anlægsarbejde skal anvendes boblegardiner, som dæmper undervandsstøjen og der dermed undgås skade på havpattedyrene.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, *nr. 2*, at der fastsættes straf i form af bøde for den, som undlader at efterkomme påbud eller forbud udstedt i henhold til lovens § 2 c, stk. 2, § 3 g og § 4 b.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 1, nr. 2, vil medføre, at forbud eller påbud udstedt i medfør af loven, kan straffes med bøde. Disse påbud eller forbud udstedes med hjemmel i § 2 c, stk. 2, § 3 g og § 4 b. Der kan for eksempel være tale om påbud om at foretage ændringer af råolietransportsystemet eller driften heraf, hvis ikke transport- og anlægsplichten varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde. Eller påbud om at overholde de miljøvilkår som tilladelsen er givet på baggrund af. Herudover kan der for eksempel være tale om forbud mod anlægsarbejde i en nærmere angiven periode, som for eksempel kan være beskyttede arters gydeperiode.

For så vidt angår gerningsindholdet i de foreslåede nr. 1 og 2, vil bestemmelsen på flere punkter svare indholdsmæssigt til miljøvurderingslovens § 56, stk. 1. Miljøvurderingslovens § 56, stk. 1, indeholder bestemmelser om straf i situationer, hvor vilkår eller betingelser i tilladelser eller godkendelser tilsidesættes, og hvor påbud eller forbud ikke efterkommes. De foreslåede bestemmelser vil være med til at sikre, at naturbeskyttelsesdirektiverne bliver overholdt. Derudover medvirker nr. 1 til en implementering af miljøstraffedirektivets artikel 3, stk. 1, litra f og h. Se nærmere herom i afsnit 9.4 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, *stk. 2*, at der i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne eller vilkår, betingelser, påbud eller forbud fastsat i medfør af reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 2, vil ligesom det foreslåede stk. 1, rette sig mod virksomheder (juridiske personer) og fysiske personer.

Den foreslåede bestemmelse skal give mulighed for at

fastsætte straffebestemmelser i bekendtgørelse, så der på samme måde som i loven bliver mulighed for at straffe med bøde. Behovet for fastsættelse af straffebestemmelser i bekendtgørelse skyldes, at fastsættelse af de mere specifikke miljøvilkår sker på bekendtgørelsesniveau. Der er derfor behov for, at overtrædelse af disse regler kan straffes på samme måde som de krav, der fremgår direkte af lovforslaget.

Straffastsættelsen i bekendtgørelse foreslås i øvrigt at følge samme niveau som foreslået ved strafudmåling efter dette lovforslag. Bødens størrelse skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning. Det foreslås, at udgangspunktet er en minimumsbøde på ca. 50.000 kr. Strafudmålingen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i de enkelte tilfælde, jf. de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder. Der bør være tale om skærpene omstændigheder, hvor overtrædelse af et vilkår har medført skade på miljøet eller der er en potentiel risiko herfor. Det forudsættes, at bødestørrelsen i øvrigt skal følge den almindelige prisudvikling i samfundet.

Muligheden for at fastsætte bødestraf i bekendtgørelser forventes blandt andet udnyttet til at straffebelægge de regler i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, som vedrører iagttagelse af reglerne om konsekvensvurdering for internationale naturbeskyttelsesområder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5 c, *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse i § 5 c, stk. 3, vil medføre, at juridiske personer vil kunne straffes efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det bemærkes, at det ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde imidlertid være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person – tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Har ledelsen af den juridiske person eller en overordnet ansat, herunder direktøren, eksempelvis handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed, skal tiltalen foruden imod den juridiske person som udgangspunkt rejses mod den eller de personligt ansvarlige. Tiltale mod underordnede ansatte skal i almindelighed ikke rejses, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Dette kan for eksempel være tilfældet, såfremt der er tale om en grov overtrædelse, som den underordnede ansatte har begået forsætligt og eventuelt tillige på eget initiativ. Der rejses tillige tiltale mod den juridiske person. Der henvises i det hele til Rigsadvokatmeddelelse af 17. april 2015 om strafansvar for juridiske personer.

Til nr. 12

Der er i rørledningsloven ikke bestemmelser om tidspunkt for ophævelse af loven eller dele heraf.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter høring af ejeren og brugerne og forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg kan fastsætte regler om tidspunktet for ophævelse af lov nr. 291 af 10. juni 1981 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, og kan herunder fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 3, vil medføre, at der skabes en fleksibel fremgangsmåde for ophævelse af lovens bestemmelser. Rørledningen må forventes afviklet på et tidspunkt, og på dette tidspunkt vil ejerens forpligtelse til at transportere råolie og kondensat skulle ophæves, da det ikke længere vil være muligt at opfylde disse forpligtelser. Selvom rørledningen er afviklet, vil der imidlertid bestå et behov for at opretholde visse andre forpligtelser for at sikre, at der er likviditet til at afholde nødvendige omkostninger. Der tænkes her særligt på de regler, der er udstedt i medfør af § 3, stk. 3, om beregning, fordeling og betaling samt reservation af kapacitet i olierørledningen og separationsfaciliteterne m.v. Af samme grund bør det objektive ansvar i rørledningslovens § 5, stk. 1, ikke ophøre ved afvikling.

Således er det hensigten, at ministeren vil fastsætte regler om ophævelse af lovens bestemmelser i takt med, at rørledningen afvikles fysisk, således at ejerens transport- og anlægsplicht ophører på et tidligere tidspunkt end ejerens pligt til at gennemføre afvikling af rørledningen og brugerens pligt til at betale for driften af rørledningen efter § 3, stk. 1.

I praksis forventes det at en eventuel procedure efter den foreslåede § 6, stk. 3, vil indledes med en høring af ejerne og brugerne. Herefter foretages en forelæggelse for det relevante folketingsudvalg.

Med denne ændring, bliver det muligt at foretages ændringer i lovgrundlaget hurtigere end, hvad den normale parlamentariske procedure giver mulighed for. For at sikre den parlamentariske godkendelse af et eventuelt forslag om delvis ophævelse af rørledningsloven foreslås det, at sagen forelægges et af Folketinget nedsat udvalg, førend der fastsættes regler om ophævelse af dele af rørledningsloven.

Til § 2

Til nr. 1

Kontinentalsokkelovens nuværende titel er "Lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet".

Det følger af den foreslåede ændring i *titlen*, at "rørledningsanlæg" ændres til "aktiviteter".

Den foreslåede ændring af titlen vil medføre, at lovens an-

vendelsesområde udvides, og dermed også gælder for andre aktiviteter end rørledningsanlæg.

Med "visse aktiviteter på søterritoriet" i lovens titel skal forstås udforskning af naturforekomster som omfattet af lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. den foreslåede § 2, stk. 3, i lovforslagets § 2, nr. 4, nedlæggelse af elkabler og rørledninger efter § 3 a, samt forundersøgelser i forbindelse med etablering og ændringer af rørledningsanlæg på dansk søterritorium, jf. den foreslåede § 2 a, stk. 1, i lovforslagets § 2, nr. 5.

Den foreslåede ændring har til formål af afspejle, at der i kontinentalsokkelovens § 2 foreslås indsat et nyt stk. 3, og skal derfor ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 4-8.

Til nr. 2

Kontinentalsokkeloven gennemfører habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet og VVM-direktivet.

Det foreslås, at *fodnoten* til lovens titel nyaffattes således, at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005 og Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115.

Der er tale om en ajourføring af fodnoten, idet en senere ændring af VVM-direktivet samt de seneste ændringer til habitatdirektivet henholdsvis fuglebeskyttelsesdirektivet er tilføjet.

Til nr. 3

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 1 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der

er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk kontinentalsokkelområde.

Bestemmelsens anvendelsesområde er begrænset til dansk kontinentalsokkelområde.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1 a, at der efter ”dansk kontinentalsokkelov” indsættes ”og dansk søterritorium”.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 1 a, vil medføre, at anvendelsesområdet udvides til også at omfatte dansk søterritorium.

Se også de specielle bemærkninger til den foreslåede § 2, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 4

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren tillade udforskning af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, når denne ikke foretages med henblik på udnyttelse. Ved naturforekomster forstås havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster, jf. kontinentalsokkelovens § 1, stk. 2, nr. 1.

Ifølge bemærkningerne til hovedloven til kontinentalsokkeloven er bestemmelsens anvendelsesområde begrænset til udforskning af naturforekomster på kontinentalsoklen uden for søterritoriet, jf. Folketingstidende 1970-71, tillæg A, spalte 2428. Det er dog fast praksis også at meddele tilladelse til denne type af udforskning, hvis aktiviteterne foretages på dansk søterritorium.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 3, at tilladelser efter stk. 1, 1. pkt., også kan meddeles for dansk søterritorium, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 3, vil medføre, at den praksis, hvorefter man meddele tilladelse til denne type af udforskning, også for dansk søterritorium, lovfæstes.

Den foreslåede ændring i § 2, stk. 3, skal ses i sammenhæng med, at kontinentalsokkelovens anvendelsesområde udvides for så vidt angår disse aktiviteter, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, ligesom bemyndigelsen i § 1 a, som en konsekvens heraf også foreslås udvidet til søterritoriet.

Det bemærkes, at hvis tilladelse til geotekniske eller geofysiske undersøgelser på dansk søterritorium er reguleret i anden sektorlovgivning, finder denne lovgivning anvendelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Kontinentalsokkeloven indeholder ikke en klar hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på senere etablering af rørledningsanlæg eller ændringer til eksisterende rørledningsanlæg.

Historisk har man meddelt tilladelse til forundersøgelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk kontinentalsokkelområde og efter statens højhedsret for så vidt angår aktiviteter, der er gennemført på dansk søterritorium.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på nedlæggelse af nye elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter eller ændringer af eksisterende elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, vil medføre, at forundersøgelser i forbindelse med nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium og på dansk kontinentalsokkelområde vil kræve tilladelse meddelt af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden forundersøgelser påbegyndes. Det vurderes mere hensigtsmæssigt og gennemskueligt at have en særskilt bestemmelse for forundersøgelser, der er knyttet til den senere etablering af rørledningsanlæg. Den foreslåede § 2 a, stk. 1, vil således indebære, at kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., ikke vil finde anvendelse på forundersøgelser, som er direkte knyttet til etabler eller ændring af rørledningsanlæg.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen til forundersøgelser efter stk. 1, herunder om de forhold der skal undersøges, om forundersøgelseernes forløb og tidsrum samt om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, vil medføre, at der for forundersøgelsestilladelser efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 1, vil kunne fastsættes vilkår. Vilkårene vil navnlig skulle sikre, at de tilladte forundersøgelser vil blive gennemført i overensstemmelse med naturbeskyttelsesreglerne og havstrategiens miljømål og indsatsprogram, jf. også den foreslåede bestemmelse i § 4 a, samt sikkerhedsregler i forhold til sejlads og anden skibstrafik på havet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge ansøgere af tilladelser efter stk. 1, at meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen samt for tilsynet med tilladelsen. Ministeren kan i den forbindelse pålægge ansøgeren at foretage undersøgelser af nærmere bestemt indhold.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 3, vil medføre, at ministeren har hjemmel til at indhente alle de oplysninger, der er nødvendige for behandling af ansøgningen, meddelelse af tilladelse samt tilsynet med tilladelsen. Der kan blandt

andet være tale om oplysninger om projektets indhold og udformning.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, *stk. 4*, vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser til forundersøgelser med henblik på senere etablering af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.

For så vidt angår ansøgnings- og tilladelsesprocessen for vurdering efter habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, som vil danne grundlag for meddelelse af forundersøgelser efter den foreslåede § 2 a, vil bestemmelserne i kontinentalsokkeloven og de i medfør heraf fastsatte regler i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen (rørledninger til transport af kulbrinter) og bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet (elkabler), indeholde bestemmelser som allerede tager stilling til ansøgnings- og tilladelsesprocessen. Imidlertid kan der være et behov for at kunne fastsætte nærmere regler om kravene til ansøgninger og tilladelser, som går ud over sigtet for habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet. Det vil eksempelvis kunne være i forbindelse med tilrettelæggelsen af ansøgnings- og tilladelsesprocessen i relation til tekniske og sikkerhedsmæssige anliggender eller for at sikre overholdelse af havstrategiens miljømål og indsatsprogram.

Den foreslåede § 2 a, *stk. 4*, forudsættes ikke strafbelagt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 6

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 3 a, *stk. 3*, at § 4, *stk. 2*, og § 4 a også gælder for tilladelser efter § 3 a, *stk. 1*.

Det følger af den foreslåede ændring af § 3 a, *stk. 3*, at ”§ 4 a” ændres til ”regler udstedt i medfør af § 4 a”.

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 4 a, som fremover vil udgøre en bemyndigelse til at fastsætte regler i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen. De regler som fremgår af § 4 a, vil fremover være placeret i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen. Ændringen vil derfor ikke få betydning for afgivelse af tilladelser efter § 3 a, *stk. 1*.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 7

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4, *stk. 2*, 1. pkt., at der kan fastsættes vilkår for tilladelser til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde efter kontinentalsokkelovens § 4, *stk. 1*. Ifølge kontinentalsokkelovens § 3 a, *stk. 3*, finder § 4, *stk. 2*, 1. pkt., også anvendelse for nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium. Det fremgår endvidere af lovens § 4, *stk. 2*, 2. pkt., at vilkårene stilles under hensyntagen til udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, forebyggelse og begrænsning af forurening fra rørledninger, muligheden for at kunne reparere eksisterende kabler og rørledninger samt for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelse af de arter, for hvilke områderne er udpeget.

Hjemlen til at fastsætte vilkår er bredt formuleret og indeholder ikke en udtømmende liste.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4, *stk. 2*, 1. pkt., at der efter ”*stk. 1*” indsættes ”, herunder vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger” og af ændringen af 2. pkt., at der efter ”eksisterende kabler og rørledninger” indsættes ”, for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet”.

De foreslåede ændringer i § 4, *stk. 2*, 1. og 2. pkt., vil medføre, at hjemlen til at fastsætte miljøvilkår præciseres.

Derved sikres, at der ikke opstår fortolkningstvivel om, hvorvidt der kan fastsættes vilkår om miljømæssige forhold i de pågældende tilladelser. Der er tale om varetagelse af miljømæssige hensyn i bredere forstand. Disse vilkår kan blandt andet vedrøre udstyr, program, udførelsesmåde og monitorering.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 a, *stk. 1* og 2, hvornår der kan gives tilladelse til at nedlægge rørledninger omfattet § 4, *stk. 1*, når dette må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt. Det fremgår ydermere, i hvilke tilfælde, der kan gives tilladelse, hvis der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, jf. § 4 a, *stk. 3* og 4. Slutteligt fremgår der også regler om at fastsætte passende nødvendige kompensationsforanstaltninger, jf. § 4 a, *stk. 5*.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 4 a, at klima-energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser kan meddeles efter § 2, *stk. 1*, 1. pkt., § 2 a, *stk. 1*, og § 4, *stk. 1*.

Den foreslåede ændring af § 4 a vil medføre, at ministeren kan fastsætte nærmere regler med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet, herunder regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser omfattet af loven kan meddeles. Der vil med bestemmelsen kunne fastsættes regler til gennemførelse af vurdering af projekters eventuelle påvirkning af internationale naturbeskyttelsesområder, af beskyttede arters yngle- og rasteområder og af beskyttede plantearters levesteder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bestemmelsen fastsætte nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, ansøgning om og meddelelse af tilladelser for de omfattede projekter, muligheden for at anmode om oplysninger eller foretage undersøgelser samt hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer, herunder at høring kan ske udelukkende digitalt, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud og forbud.

Bestemmelsen er et udtryk for regelforenkligning, da rammerne for habitatscreening, habitatkonsekvensvurdering samt artsbeskyttelse, som følger af habitatdirektivet, fremadrettet skal være implementeret ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra andre sektorlove, for eksempel planloven, havneloven og kystbeskyttelsesloven. Det er hensigten, at der vil blive fastsat nærmere bestemmelser om undtagelsesmuligheder samt fravigelser i det omfang habitatdirektivet giver mulighed for fravigelser.

Reglerne forventes indsat i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, jf. hertil også § 1 a, som bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler, samt for så vidt angår elkabler i bekendtgørelse nr. 1476 af 13. december 2010 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet.

Ydermere vil bestemmelsen også udgøre bemyndigelse til at fastsætte regler om indhentelse af udtalelse fra Miljøministeriet i forbindelse med, at der træffes afgørelser i medfør af §§ 3 a–4 c. Det forventes, at denne udmøntning vil svare til den gældende offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 9.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.1. om naturbeskyttelsesdirektiverne.

Til nr. 9

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 1, at klima-, energi og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 4 a, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser, hvilke mindsteo-

plysninger og undersøgelser der er nødvendige for at kunne foretage vurderinger efter § 4 a, stk. 1, vilkår ved meddelelse af tilladelse efter §§ 3 a–4 a, kompensationsforanstaltninger vedrørende naturbeskyttelse samt om påbud. Af stk. 2 fremgår det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af §§ 3 a–4 c, skal indhentes en udtalelse fra miljø- og fødevarerministeren eller en styrelse, som miljø- og fødevarerministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

Det foreslås, at § 4 d, stk. 1 og 2, ophæves.

Bestemmelsen i § 4 d, stk. 1, vil fremadrettet være indeholdt i den nye bemyndigelsesbestemmelse, som fremgår af den foreslåede § 4 a, og det forventes, at der vil blive fastsat supplerende bestemmelser i overensstemmelse med indholdet i § 4 d, stk. 1, i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Bemyndigelsen i § 4 d, stk. 2, er udmøntet i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 9. Bestemmelsen vil fremadrettet være indeholdt i den nye bemyndigelsesbestemmelse, som fremgår af den foreslåede § 4 a.

Som følge af den foreslåede ophævelse, vil stk. 3 herefter blive stk. 1.

Til nr. 10

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling vedrørende §§ 3 a–4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 d, stk. 3, som bliver stk. 1, at ”vedrørende §§ 3 a–4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1” ændres til ””, herunder tilsyn, vedrørende §§ 2 a og 3 a–4 c”.

Den foreslåede ændring i § 4 d, stk. 3, der bliver til stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren gives adgang til fortsat at fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifter til sagsbehandling, herunder tilsyn vedrørende §§ 2 a og 3 a–4 c. Dette vil blandt andet omfatte udgifter til myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tilladelser til forundersøgelser til anlægsprojekter, der foreslås omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2 a.

Den foreslåede ændring vil endvidere medføre, at henvisningen til kontinentalsokkelovens § 4 e udgår, og at det præciseres, at myndighedernes sagsbehandling omfatter tilsyn. Det har den konsekvens, at myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tilladelser efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt., ikke vil være refusionsbelagt. Der henvises til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Refusionsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af den gæl-

dende bestemmelse i § 4 d, stk. 3, og forventes opdateret i forlængelse af lovens vedtagelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1, 3.2.2 og 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Kontinentalsokkeloven indeholder ikke bestemmelser om tilsyn med tilladelser meddelt efter kontinentalsokkelovens § 2, stk. 1, 1. pkt.

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 4 e, 1. pkt., at tilsyn med anlæg som nævnt i lovens § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, føres af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af den foreslåede ændring af § 4 e, 1. pkt., at efter ”Tilsyn med” indsættes ”tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt., og § 2 a samt tilsyn med”.

Den foreslåede ændring i § 4 e, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får eksplicit hjemmel til at føre tilsyn med tilladelser meddelt efter § 2, stk. 1, 1. pkt., og efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 12

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 6, stk. 1, at Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

Det følger af den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, 2. pkt., at ”§ 2” ændres til ”§§ 2, 2 a”.

Den foreslåede ændring i § 6, stk. 1, vil medføre, at den særskilte hjemmel, hvorefter ministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser på dansk kontinentalsokkelområde, tillige vil gælde for Grønland, da forundersøgelser tidligere er blevet meddelt efter § 2, stk. 1, 1. pkt., som Grønland for nuværende udøver beføjelser efter.

Der er derfor alene tale om en konsekvensrettelse som følge af den ændring, der foretages i kontinentalsokkeloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 og 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 13

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 1, at enhver med en væsentlig og individuel interesse i en afgørelse kan klage til Energiklagenævnet over afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Ifølge kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 2, kan lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter

deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berør sådanne interesser.

Det følger af den foreslåede ændring i § 6 a, stk. 2, at ”kan klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser” ændres til ” eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 2, stk. 1, § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, hvis afgørelserne tillige er omfattet af § 4 b, regler udstedt i medfør af § 4 a eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM)”.

Den foreslåede ændring i § 6 a, stk. 2, vil medføre, at lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 2, stk. 1, § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, hvis afgørelserne tillige er omfattet af § 4 b, regler udstedt i medfør af § 4 a eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Den foreslåede ændring i § 6 a, stk. 2, vil medføre, at det præciseres, at klageberettigelsen vedrører de miljømæssige forhold i afgørelser truffet i medfør af § 2, stk. 1, og § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, samt § 4, stk. 1. Dette vil dog kun gælde, hvis afgørelserne tillige er omfattet af habitat- og miljøbeskyttelsesreglerne i § 4 b, regler udstedt i medfør af § 4 a eller miljøvurderingsloven.

Ændringen vil medføre, at bestemmelsens ordlyd vil blive den samme som i de foreslåede formuleringer i undergrundslovens § 37 a, stk. 3, og rørledningslovens § 5 a, stk. 3.

Bestemmelsen gennemfører fortsat dele af Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet artikel 9. Med den foreslåede ændring bliver det mere tydeligt af lovteksten, hvornår klageadgangen finder anvendelse og bestemmelsens ordlyd vil fremadrettet svare til den klageadgang for miljøorganisationer, som følger af både undergrundsloven og rørledningsloven.

Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det fremgår af den gældende kontinentalsokkelovens § 6 a, stk. 5, at en tilladelse ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet. Af stk. 6 fremgår det, at klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 1, ikke har opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Det foreslås, at § 6 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 6 a, stk. 5, vil medføre, at tilladelser ikke længere vil være underlagt en stand still-periode på 4 uger. Det betyder, at en virksomhed, der får en tilladelse, kan udnytte denne med det samme.

Som konsekvens af, at § 6 a, stk. 5, vil blive ophævet, vil § 6 a, stk. 6, tilsvarende blive ophævet. Det betyder, at Energitklagenævnet herefter ikke skal tage stilling til opsættende virkning i forbindelse med klager over tilladelser.

Som følge af den foreslåede ophævelse, vil stk. 7 og 8 herefter blive stk. 5 og 6.

Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Der findes ikke i undergrundsloven regler, der eksplicit regulerer afbrænding af kulbrinter. Det er imidlertid fast praksis, at anlæg ikke godkendes efter undergrundslovens § 10, hvis anlæggene er indrettet på en sådan måde, at rutinemæssig afbrænding af kulbrinter er nødvendigt. Øget afbrænding af kulbrinter som følge af materielnedbrud på platforme eller lignende medfører desuden, efter fast praksis, at afbrændingen af kulbrinter skal begrænses hurtigst muligt. Rutinemæssig afbrænding af kulbrinter vil således være i strid med forpligtelsen til en hensigtsmæssig og effektiv udnyttelse af undergrunden, jf. undergrundslovens § 10, stk. 1.

Rutinemæssig afbrænding af kulbrinter tillades således i praksis ikke efter den gældende undergrundslov. Der findes ikke anden eksplicit regulering af afbrænding af kulbrinter.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 1, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om afbrænding af kulbrinter, herunder et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.

Den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 1, vil medføre, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afbrænding af kulbrinter, samt at der vil kunne indføres et eksplicit forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter i disse regler.

Afbrænding af kulbrinter, der kan henføres til sikkerhedsmæssige formål eller som skyldes planlagte vedligeholdelsesarbejder, materielnedbrud eller lignende, vil fortsat være tilladt, om end det i visse tilfælde kun vil være tilladt at foretage en midlertidig afbrænding.

Ministeren vil blandt andet kunne fastsætte regler om afgrænsningen af rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, over for andre former for afbrænding af kulbrinter.

Reguleringen bør udformes på en måde, hvor det sikres, at tilsynsmyndigheden løbende får indsigt i, om der foregår

rutinemæssig afbrænding af kulbrinter i strid med reglerne, så tilsynsmyndigheden tidligt i forløbet kan tage nødvendige tiltag for at bringe rutinemæssig afbrænding af kulbrinter til ophør tidligt i forløbet, jf. undergrundslovens § 25. Reglerne vil blive suppleret af undergrundslovens § 26, stk. 5.

Endeligt forventes ministeren at fastsætte bestemmelser om straf, jf. undergrundslovens § 38, stk. 2, vedrørende manglende overholdelse af de i bekendtgørelsen fastsatte regler om rutinemæssig afbrænding af kulbrinter og om rapporteringsforpligtelser.

Bødeniveauet for overtrædelser af forbuddet mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter bør tage udgangspunkt i den fortjeneste, som det pågældende selskab måtte have opnået ved at foretage rutinemæssig afbrænding af kulbrinter. Derudover bør der lægges vægt på, hvor stor en mængde kulbrinter, der rutinemæssigt er blevet afbrændt. Gentagelsestilfælde bør ligeledes udgøre en skærpende omstændighed.

Det bør ved vurderingen af en eventuel overtrædelse af rapporteringsforpligtelsen indgå som et skærpende element, såfremt selskaberne med fortsat eller ved grov uagtsomhed har fejkategoriseret rutinemæssig afbrænding af kulbrinter, som anden form for afbrænding, for at undgå straf i forbindelse med deres rapportering. Gentagelsestilfælde bør ligeledes udgøre en skærpende omstændighed.

Til nr. 2

Det fremgår af undergrundslovens § 25, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge rettighedshaveren at betale udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling i medfør af undergrundsloven, herunder også offentliggørelse i medfør af § 28 a, stk. 1, og ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Af § 28 a, stk. 1, 2. pkt., fremgår det, at hvis ministeren anser det for nødvendigt, så skal vurderingen af projekters indvirkning på internationale naturbeskyttelsesområder indgå i det materiale, der gøres til genstand for høring af offentligheden, myndigheder og organisationer.

Offentliggørelse efter undergrundslovens § 28 a, stk. 1, 2. pkt., er tidligere sket for eksempel i landsdækkende aviser.

Det følger af den foreslåede ændring af § 25, stk. 3, at ”, herunder offentliggørelsen i medfør af § 28 a, stk. 1,” udgår.

Den foreslåede ændring i § 25, stk. 3, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil kunne opkræve udgifter forbundet med offentliggørelse. Ministeren har ikke længere omkostninger forbundet med offentliggørelse af vurderinger af projekters indvirkning på internationale naturbeskyttelsesområder, da offentliggørelse sker digitalt.

Til nr. 3

I den gældende undergrundslovs § 28 a, stk. 1 og 3, er

der fastsat regler for, hvornår der kan gives tilladelse og godkendelse vedrørende projekter på havområdet omfattet af undergrundsloven, når disse må antages at kunne påvirke internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt. I sådanne tilfælde, skal ansøger meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen, jf. § 28 a, stk. 2. Det fremgår ydermere, i hvilke tilfælde, der kan gives tilladelse, hvis der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, jf. § 28 a, stk. 4 og 5. Slutteligt fremgår der også regler om at fastsætte passende nødvendige kompensationsforanstaltninger, jf. § 28 a, stk. 6.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 28 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

Den foreslåede ændring i § 28 a vil medføre, at ministeren fastsætter nærmere regler med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet, herunder regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser omfattet af loven kan meddeles. Der vil med bestemmelsen blive fastsat regler om gennemførelse af vurdering af projekters eventuelle påvirkning af internationale naturbeskyttelsesområder, af beskyttede arters yngle- og rasteområder og af beskyttede plantearters levesteder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bestemmelsen fastsætte nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, muligheden for at anmode om oplysninger eller foretage undersøgelser samt hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer, herunder at høring kan ske udelukkende digitalt, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Bestemmelsen er udtryk for regelforenkling, da rammerne for habitatscreening, habitatkonsekvensvurdering samt artsbeskyttelse, som følger af habitatdirektivet, fremadrettet skal være implementeret ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra andre sektorlove, for eksempel planloven, havneloven og kystbeskyttelsesloven. Det er hensigten, at der vil blive fastsat nærmere bestemmelser om undtagelsesmuligheder samt fravigelser i det omfang habitatdirektivet giver mulighed for fravigelser.

Ydermere vil bestemmelsen også udgøre bemyndigelse til at fastsætte regler om indhentelse af udtalelse fra Miljømini-

steriet i forbindelse med, at der træffes afgørelser efter undergrundsloven. Det forventes, at denne udmøntning vil svare til den gældende offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 9.

Reglerne forventes indsat i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen, jf. hertil også § 2 a, som bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler.

Til nr. 4

Det fremgår af undergrundslovens § 28 c, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 28 a, stk. 1, ansøgninger om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 28 a, stk. 1, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud. Ydermere fremgår det af § 28 c, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler for, at der skal indhentes en udtalelse for miljøministeren vedrørende miljø- og naturbeskyttelsesforhold inden der træffes afgørelser i medfør af § 26, stk. 2, og §§ 28 a og b.

Det foreslås, at § 28 c ophæves.

Bestemmelsen i § 28 c vil fremadrettet være indeholdt i den nye bemyndigelsesbestemmelse, som fremgår af den foreslåede § 28 a, og det forventes, at der vil blive fastsat supplerende bestemmelser i overensstemmelse med indholdet i § 28 c i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Bemyndigelsen i § 28 c, stk. 2, er udmøntet i offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsens § 9. Bestemmelsen vil fremadrettet være indeholdt i den nye bemyndigelsesbestemmelse, som fremgår af den foreslåede § 28 a.

Til nr. 5

Undergrundsloven indeholder ikke særskilte bestemmelser om fastsættelse af miljøvilkår i godkendelser eller tilladelser meddelt efter undergrundsloven.

I 2017 blev der vedtaget en ny miljøvurderingslov, hvorefter bestemmelserne om miljøvurdering af konkrete projekter i undergrundsloven, kontinentalsokkelloven, og den dagældende VVM-bekendtgørelse blev ophævet, herunder hjemlen til at fastsætte miljøvilkår som følge af en miljøvurderingsproces.

Undergrundslovens § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, giver adgang til at fastsætte vilkår, som er knyttet til meddelelse af tilladelse og godkendelser til projekter. De er bredt formulerede og indeholder ikke en udtømmende liste over mulige vilkår.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 28 e, at der i

tilladelser eller godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, kan fastsættes miljømæssige betingelser og vilkår for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Der kan i den forbindelse fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 28 e vil udgøre en tydelig hjemmel til at fastsætte miljømæssige vilkår og betingelser i tilladelser eller godkendelser efter de nævnte bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed medføre en større gennemsigtighed i forhold til miljømæssige hensyn i bredere forstand. Vilkårene kan blandt andet vedrøre udstyr, program, udførelsesmåde og monitorering. Betingelser vil derimod skulle være opfyldt indtil udløbet af tilladelsen, for at varetage de miljømæssige hensyn, som var en forudsætning for at få tilladelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af undergrundslovens § 32 a, stk. 5, at rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal fremsende afviklingsplaner, for så vidt angår anlæg i Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som kan fremsætte vilkår for godkendelsen.

Det foreslås, at § 32 a, stk. 5, ophæves.

Ophævelsen af § 32 a, stk. 5, vil medføre, at man ikke vil kunne pålægge ejeren af rørledningen at skulle efterleve reglerne i undergrundsloven om afviklingsplaner, da ejeren af rørledningen ikke vil kunne sammenlignes med en rettighedshaver efter undergrundsloven.

Som følge af den foreslåede ophævelse vil stk. 6 og 7 herefter blive stk. 5 og 6.

Der henvises til afsnit 3.1.2.2. de almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 7

Det følger af den gældende undergrundslovs § 37 a, stk. 3, 1. pkt., at lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u, 28 eller tilladelser til geologisk lagring af CO₂ på under 100 kt med henblik på forskning, udvikling eller afprøvning af nye

produkter eller processer, hvis afgørelserne eller tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Det følger af den foreslåede ændring i § 37 a, stk. 3, 1. pkt., at ”§ 28 a, 28 b eller” ændres til ”§ 28 b, regler udstedt i medfør af § 28 a eller af”.

Den foreslåede ændring i § 37 a, stk. 3, 1. pkt., vil medføre, at klagemuligheden for lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager sådanne interesser, udvides således, at disse foreninger nu også kan klage, hvis afgørelser efter §§ 10, 17, 23 d, 23 u, 28 eller tilladelser til geologisk lagring af CO₂ på under 100 kt med henblik på forskning, udvikling eller afprøvning af nye produkter eller processer, tillige er omfattet af regler udstedt i medfør af den foreslåede § 28 a, som vil fremgå af offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen.

Det betyder, at klageadgangen for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer bliver udvidet til også at omfatte muligheden for at klage over væsentlighedsvurderinger. Dermed sker der en tilpasning i forhold til, hvad der er sædvanligt på andre ressortområder.

Ændringen er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 3, nr. 2.

Bestemmelsen gennemfører fortsat dele af Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet artikel 9.

Det forventes ikke, at den udvidede klageadgang, hverken vil medføre flere eller færre klager til Energiklagenævnet.

Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det følger af den gældende undergrundslovs § 37 a, stk. 5, at tilladelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 eller regler udstedt i medfør af § 23 x, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller miljøvurderingsloven, ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet. Af stk. 6 fremgår det, at klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 5 ikke har opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Det foreslås, at § 37 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 37 a, stk. 5, vil medføre, at tilladelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 eller regler udstedt i medfør af § 23 x, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller miljøvurderingsloven, ikke længere vil være underlagt en stand still-periode. Det betyder, at en virksomhed, der får en tilladelse efter undergrundslovens §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 eller regler udstedt

i medfør af § 23 x, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller miljøvurderingsloven, kan udnytte denne med det samme.

Som konsekvens af, at § 37 a, stk. 5, vil blive ophævet, vil § 37 a, stk. 6, også blive ophævet. Det betyder, at Energifklagenævnet herefter ikke skal tage stilling til opsættende virkning i forbindelse med klager over tilladelser omfattet af stk. 5, hvor tilladelsen tillige er omfattet af miljøvurderingsloven.

Som følge af den foreslåede ophævelse, vil stk. 7 herefter blive stk. 5.

Der henvises til afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler fastsat i medfør af § 4 d i lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018 og § 28 c i medfør af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 883 af 12. maj 2021, lov nr. 2389 af 14. december 2021 og lov nr. 803 af 7. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4 a og § 4 d, stk. 1, i lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 8 og nr. 10, eller § 28 a i lov om anvendelse af Danmarks undergrund som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3.

Bemyndigelserne i kontinentalsokkelovens § 4 d, stk. 1 og 2, foreslås ophævet. Offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 4 d, stk. 1 og 2. Den foreslåede overgangsbestemmelse fastsætter, at offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen fortsat har gyldighed, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af den foreslåede nye § 4 a i kontinentalsokkeloven.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 4 d, stk. 3, videreføres, men vil fremadrettet fremgå af § 4 d, stk. 1, som en konsekvens af, at § 4 d, stk. 1 og 2, ophæves. Der er fastsat regler

med hjemmel i den hidtil gældende § 4 d, stk. 3, i refusionsbekendtgørelsen. Den foreslåede overgangsbestemmelse fastsætter, at bekendtgørelsen fortsat har gyldighed, selvom bemyndigelsesbestemmelsen er blevet rykket.

Tilsvarende gør sig gældende for undergrundslovens § 28 c, der foreslås ophævet. Offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 28 c. Den foreslåede overgangsbestemmelse fastsætter, at offshorekonsekvensvurderingsbekendtgørelsen fortsat har gyldighed, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af den foreslåede nye § 28 a i undergrundsloven.

Til § 5

Rørledningsloven og undergrundsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, og lovforslagets §§ 1 og 3 gælder derfor ikke for Færøerne og Grønland.

Kontinentalsokkeloven gælder ikke for Færøerne og lovens § 2, skal derfor heller ikke gælde for Færøerne. Den eksisterende kontinentalsokkelov gælder derimod for Grønland og ændringer kan sættes i kraft ved kongelig anordning.

Det fremgår af kontinentalsokkelovens § 6, stk. 1, at Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland. Da lovens § 2, nr. 4-5 og 7-12 ændrer i disse bestemmelser, skal ændringerne kunne sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Da den eksisterende rørledningslov og undergrundslov ikke gælder for Færøerne og Grønland, vil lovens §§ 1 og 3, derfor ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2, nr. 4-5 og 7-12 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

For uddybning heraf henvises til afsnit 3.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 13. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *Fodnoten* til loven titel indsættes: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28.«

§ 1. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om driften af rørledningen og separationsfaciliteter m.v. og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden.

2. I § 1, stk. 3, indsættes efter »kan fastsætte« og ændres »og udøver gennem Energistyrelsen tilsyn med virksomheden« til: »og fører tilsyn med virksomheden samt med overholdelse af bestemmelserne i denne lov og regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør af loven«.

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk kontinentalsokkel, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk søterritorium.«

§ 2. ---

Stk. 2-5. ---

4. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

§ 2 a. En ansøgning om tilladelse efter § 1, stk. 2, skal være bilagt en plan for separationsfaciliteterne og deres drift. Tilladelsen skal være meddelt af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 1, stk. 2, inden DONG Oil Pipe A/S indhenter tilbud på etablering og drift af faciliteterne. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 2-4. ---

»*Stk. 6.* Aftaler om driften af anlæg omfattet af § 1, stk. 1, eller dele heraf, kan ikke indgås, før klima-, energi- og forsyningsministeren har godkendt disse. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.«

5. I § 2 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »DONG Oil Pipe A/S« til: »ejerer«.

6. Efter § 2 b indsættes:

»**§ 2 c.** Ejeren er forpligtet til at sikre, at råolietransport-systemet, jf. § 1, stk. 1 og 2, til enhver tid er indrettet på en måde, så transport- og anlægspigten, jf. § 2, stk. 2, varetages på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og at mængderne og kvaliteten af den transporterede råolie og det transporterede kondensat kan opgøres korrekt til brug for måling af kulbrinter.

Stk. 2. Lever råolietransportsystemet ikke op til kravene i stk. 1, kan klima-, energi- og forsyningsministeren meddele påbud til ejeren om at foretage ændringer af råolietransport-systemet eller driften heraf, så pligten i stk. 1 opfyldes.«

7. Efter § 3 c indsættes:

»**§ 3 d.** Forundersøgelser af havbunden med henblik på etablering af nye anlæg eller ændring af eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1, må kun foretages efter forudgående godkendelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2. Funktionaliteten og udformningen af nye anlæg og af ændringer af eksisterende anlæg omfattet af § 1, stk. 1 og 2, skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden de pågældende anlæg eller ændringer idriftsættes. Ministeren kan i forbindelse med godkendelsen fastsætte betingelser og vilkår.

Stk. 3. Når etablering af nye anlæg, ændringer af eksisterende anlæg og arbejder forbundet med driften af råolietransportsystemet omfattet af § 1, stk. 1 og 2, foretages på havområdet, skal disse godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden etableringen, ændringen eller arbejderne må påbegyndes.

Stk. 4. Ved godkendelse efter stk. 1 og 3 kan ministeren i sin afgørelse herom fastsætte de miljømæssige betingelser og vilkår, der er påkrævet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på natur og miljø. Der kan ligeledes fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger. Ministeren kan desuden fastsætte andre betingelser og vilkår, herunder vilkår vedrørende rørledningens påvirkning af mulighederne for udforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af soklens naturforekomster, ejerens tilsyn med og vedligeholdelse af rørledningen, fjernelse af anlæg, reetablering af havbunden efter afvikling af rørledningen, og

hensynet til tredjemands rørledninger eller andet udstyr tilhørende tredjemand.

§ 3 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan stille krav om, at de dele af rørledningen med tilhørende pumpe- og terminalfaciliteter, jf. § 1, stk. 1, der er etableret på havområdet, afvikles, når de pågældende dele er taget ud af drift.

Stk. 2. Ministeren kan efter forudgående forhandling med ejeren og brugerne fastsætte tidspunktet for afvikling efter stk. 1.

§ 3 f. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 3 d, stk. 1 og 3.

§ 3 g. Klima-, energi- og forsyningsministeren træffer i forbindelse med projekter på havområdet passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter med senere ændringer (habitatdirektivet).«

8. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i forbindelse med behandling af sager, udøvelse af tilsyn eller overvågning af virksomhed omfattet af denne lov indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver hos ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere omfattet af loven.

Stk. 2. Ejeren, brugerne og andre rettighedshavere skal meddele alle oplysninger om miljø- og naturbeskyttelsesforhold, som er nødvendige for klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn med deres virksomhed efter denne lov. Ministeren kan i forbindelse med tilsynet pålægge ejeren, brugerne eller andre rettighedshavere at meddele oplysninger om eller foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold vedrørende naturbeskyttelse.

Stk. 3. Repræsentanter for tilsynet har adgang til at overvære møder i relevante samarbejdsorganer mellem ejeren og brugerne. Tilsynet skal indkaldes med samme varsel og have samme materiale, herunder mødereferater, som de øvrige deltagere.

§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele forbud og påbud om overholdelse af loven eller af regler, vilkår og betingelser fastsat i medfør heraf.«

§ 5 a. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 1, stk. 2, hvis afgørelserne tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Stk. 4. ---

Stk. 5. Tilladelser efter § 1, stk. 2, hvor tilladelsen tillige er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 6. Klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 5 har ikke opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 7-8. ---

9. I § 5 a, stk. 3, ændres »§ 1, stk. 2« til: »§ 3 d, stk. 1 og 3« og efter »er omfattet af« indsættes: »§ 3 g, regler udstedt i medfør af § 3 f eller«.

10. § 5 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 5 og 6.

11. Efter § 5 b indsættes:

»§ 5 c. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) tilsidesætter vilkår eller betingelser for en tilladelse eller godkendelse efter lovens § 2, stk. 5 og 6, § 2 a, stk. 1, § 3 b, § 3 d, stk. 2 og 4, og § 3 g eller
- 2) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til lovens § 2 c, stk. 2, § 3 g og § 4 b.

Stk. 2. I regler, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af reglerne eller vilkår, betingelser, påbud eller forbud fastsat i medfør af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

12. Efter § 6, stk. 2 indsættes:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter høring af ejeren og brugerne og forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg fastsætte regler om tidspunktet for ophævelse af lov nr. 291 af 10. juni 1981 om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, og kan herunder fastsætte, at dele af loven ophæves på forskellige tidspunkter.«

§ 2

I lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* ændres »rørledningsanlæg« til: »aktiviteter«.

Lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985, (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj

Fodnoten til lovens titel affattes således: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og

2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), og dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979, (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 122, side 36).

§ 1 a. Energi- forsynings- og klimaministeren fastsætter regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk kontinentalsokkelområde.

§ 2. ---

Stk. 2. ---

§ 3 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 4, stk. 2, og § 4 a gælder også for tilladelser efter stk. 1.

Stk. 4. ---

§ 4. ---

Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1010/2019/EU af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005 og Rådets direktiv 86/278/EØF, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115.«

3. I § 1 a indsættes efter »dansk kontinentalsokkelområde«: »og dansk søterritorium«.

4. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Tilladelser efter stk. 1, 1. pkt., kan også meddeles for dansk søterritorium, hvis dette ikke er reguleret i anden lovgivning.«

5. Efter § 2 indsættes:

»**§ 2 a.** Klima-, energi- og forsyningsministeren kan meddele tilladelse til forundersøgelser med henblik på nedlægelse af nye elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter eller ændringer af eksisterende elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde og på dansk søterritorium.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen efter stk. 1, herunder om de forhold der skal undersøges, om forundersøgelse forløb og tidsrum samt om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge ansøgere af tilladelser efter stk. 1, at meddele alle oplysninger, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen samt for tilsynet med tilladelsen. Ministeren kan i den forbindelse pålægge ansøgeren at foretage undersøgelser af nærmere bestemt indhold.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgninger og tilladelser efter stk. 1.«

6. I § 3 a, *stk. 3*, ændres »§ 4 a« til: »regler udstedt i medfør af § 4 a«.

Stk. 2. Der kan fastsættes vilkår for tilladelser efter stk. 1. Vilkårene stilles under hensyntagen til udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, forebyggelse og begrænsning af forurening fra rørledninger, muligheden for at kunne reparere eksisterende kabler og rørledninger samt for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelse af de arter, for hvilke områderne er udpeget.

§ 4 a. Tilladelse til at nedlægge rørledninger omfattet af § 4, stk. 1, der må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis energi-, forsynings- og klimaministeren anser det for nødvendigt, skal offentligheden høres om vurderingen af virkningerne på lokaliteten, inden tilladelsen meddeles.

Stk. 1-5. ---

§ 4 d. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 4 a, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at kunne foretage vurderinger efter § 4 a, stk. 1, vilkår ved meddelelse af tilladelse efter §§ 3 a-4 a, kompensationsforanstaltninger vedrørende naturbeskyttelse samt om påbud.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af §§ 3 a-4 c, skal indhentes en udtalelse fra miljø- og fødevareministeren eller en styrelse, som miljø- og fødevareministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1.

§ 4 e. Tilsyn med anlæg som nævnt i § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, føres af energi-, forsynings- og klimaministeren. Ministeren kan fastsætte regler om tilsynets udøvelse.

§ 6. For anlæg og sikkerhedszoner, jf. § 3, stk. 1, som befinder sig på eller er oprettet inden for den grønlandske del af kontinentsoklen, gælder den for Grønland i øvrigt gældende ret. Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4 g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

Stk. 2. ---

§ 6 a. ---

Stk. 2. Lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, kan klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser.

7. I § 4, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: », herunder vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger« og i 2. pkt., indsættes efter »eksisterende kabler og rørledninger«: », for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet«.

8. § 4 a affattes således:

»§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser kan meddeles efter § 2, stk. 1, 1. pkt., § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1.«

9. I § 4 d, stk. 1 og 2, ophæves.

10. I § 4 d, stk. 3, som bliver stk. 1, ændres »vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1« til: », herunder tilsyn, vedrørende §§ 2 a og 3 a-4 c«.

11. I § 4 e, 1. pkt., indsættes efter »Tilsyn med«: »tilladelse efter § 2, stk. 1, 1. pkt., og § 2 a samt tilsyn med«.

12. I § 6, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 2« til: »§§ 2, 2 a«.

13. I § 6 a, stk. 2, ændres »kan klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser« til: »eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 6. Klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 1 har ikke opsættende virkning, med mindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 7-8. ---

§ 25. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klima-, Energi- og forsyningsministeren kan pålægge rettighedshaveren at betale udgifter ved myndighedernes sagsbehandling i medfør af denne lov, herunder offentliggørelse i medfør af § 28 a, stk. 1, og kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 28 a. Tilladelser og godkendelser efter denne lov vedrørende projekter på havområdet, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis klima-, energi- og forsyningsministeren anser det for nødvendigt, skal vurderingen af virkningerne på lokaliteten indgå i det materiale, der gøres til genstand for høring af offentlighed, myndigheder og organisationer.

Stk. 2-6. ---

§ 28 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 28 a, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisa-

sådanne interesser, er klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 2, stk. 1, § 2 a, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, hvis afgørelserne tillige er omfattet af § 4 b, regler udstedt i medfør af § 4 a eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM)«.

14. § 6 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 5 og 6.

§ 3

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbeholdning nr. 1533 af 16. december 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 883 af 12. maj 2021, lov nr. 2389 af 14. december 2021 og lov nr. 803 af 7. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrænding af kulbrinter, herunder et forbud mod rutinemæssig afbrænding af kulbrinter.«

2. I § 25, stk. 3, udgår », herunder offentliggørelsen i medfør af § 28 a, stk. 1,«

3. § 28 a, affattes således:

»§ 28 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.«

4. § 28 c ophæves.

tioner vedrørende vurderinger efter § 28 a, stk. 1, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af § 26, stk. 2, og §§ 28 a og 28 b, skal indhentes en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

§ 32 a. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Rettighedshavere og ejere af anlæg og installationer m.v. etableret i medfør af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 277 af 25. marts 2014, skal ligeledes fremsende afviklingsplaner, for så vidt angår anlæg fra Nordsøen og indtil første terminal på land. Afviklingsplanerne skal godkendes af klima-, energi- og forsyningsministeren, som kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 6-7. ---

§ 37 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Endvidere er lokale og landsdækkende foreninger eller organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, eller som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser, klageberettigede, for så vidt angår de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u, 28 eller tilladelser til geologisk lagring af CO₂ på under 100 kt med henblik på forskning, udvikling eller afprøvning af nye produkter eller processer, hvis afgørelserne eller tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Disse foreninger eller organisationer fremsender senest samtidig med klagen deres vedtægter til Energiklagenævnet som dokumentation for, at de er lokale eller landsdækkende, og at deres formål opfylder de angivne krav.

Stk. 4. ---

Stk. 5. En tilladelse i henhold til §§ 10, 17, 23 d, 23 u og 28 eller regler udstedt i medfør af § 23 x, hvor tilladelsen tillige er omfattet af § 28 a, § 28 b eller lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

5. Efter § 28 d indsættes:

»§ 28 e. I tilladelser eller godkendelser efter § 10, stk. 2 og 3, § 17, stk. 1, § 23 d, stk. 2 og 4, § 23 k, stk. 1, § 23 u, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, kan der fastsættes miljømæssige betingelser og vilkår for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Der kan i den forbindelse fastsættes betingelser og vilkår om eventuelle overvågningsforanstaltninger.«

6. § 32 a, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

7. I § 37 a, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 28 a, 28 b eller« til: »§ 28 b, regler udstedt i medfør af § 28 a eller af«.

8. § 37 a, stk. 5 og 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 5.

Stk. 6. Klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 5 har ikke opsættende virkning, medmindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 7. ---